ក

មាតិកា

I~ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

១~ព្រះរាជក្រម

១២-១០-២០០៧ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១០០៧/០២៥ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម អនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ៨៣៦៣

២~ព្រះរាជក្រឹត្យ

០២-១០-២០០៧ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១០០៧/៤៨៤ ស្តីពីការដាក់ឱ្យលោក **ម៉ែន សារិត** ប្រធានតុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺ ចូលនិវត្តន៍ ៨៤៨៧

០២-១០-២០០៧ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១០០៧/៤៨៥ ស្តីពីការអនុញ្ញាតជូនចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ដែលដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ឱ្យនៅបន្តបំរើការងារមួយរយៈ ៨៤៨៨

០២-១០-២០០៧ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១០០៧/៤៨៦ ស្តីពីការផ្ទេរភារកិច្ច មន្ត្រីតុលាការ នៃក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំនួន ០៣ រូប ៨៤៥០

០៣-១០-២០០៧ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១០០៧/៤៩៤ ស្តីពីការតែងតាំងឯកឧត្តម **ទ៉ាន់ ផាន់នី** ជាទីប្រឹក្សាឯកឧត្តម **ខួន ញឹល** អនុប្រធានទី ១ រដ្ឋសភា នីតិកាលទី ៣ មានឋានៈស្មើអនុរដ្ឋលេខាធិការ បន្ថែមលើមុខងារបច្ចុប្បន្ន ៨៤៥២

០៦-១០-២០០៧ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១០០៧/៤៩៧ ស្តីពីការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិថ្នាក់ ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី ជូនលោកវរសេនីយ៍ឯក **ខែន ម៉ូរ៉ានី** នាយនគរបាលជាតិជាន់ខ្ពស់ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ៨៤៥៣

II~រាជរដ្ឋាភិបាល

អនុក្រឹត្យ

០៩-១០-២០០៧ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៤៦ អនក្រ.បក ស្តីពីការផ្ទេរឥណទានថវិកា ៨៤៥៤

០៩-១០-២០០៧ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៤៧ អនក្រ.បក ស្តីពីការផ្ទេរឥណទានថវិកា ៨៤៥៦

០៩-១០-២០០៧ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៤៨ អនក្រ.បក ស្តីពីការធ្វើអនុបយោគទីតាំងអគ្គនាយកដ្ឋានការងារ និង ទីតាំងសាលាអប់រំបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈភ្នំពេញ ៨៤៥៨

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១០០៧/០២៥

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងពិធីសារឆ្នាំ១៩៧២ ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មអនុសញ្ញាទោលស្តីពីគ្រឿងញៀនឆ្នាំ ១៩៦១ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញរបស់រដ្ឋសភា នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញរបស់ព្រឹទ្ធសភា ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ROYAUME DU CAMBODGE

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួម
ក្នុងពិធីសារឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម
អនុសញ្ញាទោលស្តីពីគ្រឿងញៀនឆ្នាំ ១៩៦១

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងពិធីសារឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មអនុសញ្ញាទោលស្តីពីគ្រឿងញៀនឆ្នាំ ១៩៦១ ធ្វើនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ នាថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៧២ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

ពរល.០៧១០.៥៣៣

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ហត្ថលេខា

ស ខេង

លេខ: ៤៩៦ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០០៧
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ចិនកេន

អនុសញ្ញាទោល

ស្តីពី

គ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១

ដូចដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលបានកែប្រែអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១

រួមបញ្ចូល តារាង ច្បាប់ និងសេចក្តីសំរេចចុងក្រោយ ដូចបានព្រមព្រៀង ដោយសន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិឆ្នាំ ១៩៦១ សំរាប់ការអនុម័តអនុសញ្ញាទោល ស្តីពី គ្រឿងញៀន និងដោយសន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ ១៩៧២ ដើម្បីពិចារណាលើការធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះអនុសញ្ញាទោល ស្តីពី គ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ។

អង្គការសហប្រជាជាតិ

ច្បាប់ចុងក្រោយនៃសន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ
សំរាប់ការអនុម័តអនុសញ្ញាទោល
ស្ដីពី
គ្រឿងញៀន

១- តាមរយៈសេចក្ដីសំរេចលេខ ៦៨៩ J (XXVI) ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៥៨ ក្រុមប្រឹក្សាសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិបានសំរេចកោះប្រជុំ ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៦២ កថាខ័ណ្ឌទី៤ នៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយដោយយោងទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃសេចក្ដីសំរេចរបស់មហាសន្និបាតលេខ៣៦៦(IV) ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៤៩ សន្និបាតពេញអង្គសំរាប់ការអនុម័តនៃអនុសញ្ញាទោលស្ដីពីគ្រឿងញៀន ដើម្បីជំនួសដោយលិខិតទុបករណ៍ទោលមួយ ការមានសន្និសញ្ញាពហុភាគីក្នុងការអនុវត្តន៍ ដើម្បីកាត់បន្ថយនូវចំនួនសន្និសញ្ញាអន្តរជាតិដែលទាក់ទងទៅនឹងការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ហើយដើម្បីបង្កើតបទបញ្ញត្តិសំរាប់ត្រួតពិនិត្យផលិតផលនៃវត្ថុធាតុដើមគ្រឿងញៀន ។

២- សន្និសីទអង្គការសហប្រជាជាតិសំរាប់ការអនុម័តអនុសញ្ញាទោល ស្ដីពីគ្រឿងញៀន បានជួបប្រជុំគ្នានៅទីបញ្ជាការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ចាប់ពីថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា រហូតដល់ ២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៦១ ។

៣- បណ្ដារដ្ឋទាំង ៧៣ ខាងក្រោមនេះបានបញ្ជូនតំណាងរបស់ខ្លួនឱ្យចូលរួមក្នុងសន្និសីទមាន :

ប្រទេស

Afghanistan
Albania
Argentina
Australia
Bolivia
Brazil
Bulgaria
Burma
Byelorussian Soviet Socialist Republic
Cambodia
Canada
Chad
Chile
China
Congo (Leopoldville)
Costa Rica
Greece
Guatemala
Haiti
Holy See
Hungary
India
Indonesia
Iran
Iraq
Israel
Italy
Japan
Jordan
Korea, Republic of
Lebanon
Liberia
Madagascar
Paraguay
Peru
Philippines
Poland
Portugal
Romania
Senegal
Spain
Sweden
Switzerland
Thailand
Tunisia
Turkey
Ukrainian Soviet Socialist Republic
Union of Soviet Socialist Republics

Czechoslovakia	Mexico	United Arab Republic
Dahomey	Monaco	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Denmark	Morocco	United States of America
Dominican Republic	Netherlands	Uruguay
El Salvador	New Zealand	Venezuela
Finland	Nicaragua	Yugoslavia
France	Nigeria	
Germany, Federal Re--public of	Norway	
	Pakistan	
Ghana	Panama	

៤- ប្រទេសមួយខាងក្រោមនេះ បានបញ្ជូនអ្នកសង្កេតការម្នាក់អោយចូលរួមក្នុងសន្និសីទ គឺប្រទេស Ceylon

៥- ភ្នាក់ងារជំនាញពិសេសដែលបានចូលរួមក្នុងសន្និសីទនោះ រួមមាន : អង្គការកសិកម្មនិងស្បៀងអាហាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ អង្គការអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលអន្តរជាតិ អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ និងអង្គការសុខភាពពិភពលោក ។

៦- អង្គការតំណាងអន្តរជាតិ ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងសន្និសីទនោះរួមមាន :
គណៈកម្មការកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ប្រឆាំងនឹងអាភៀន
អង្គការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន

៧- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលមានវត្តមាននៅក្នុងសន្និសីទនោះរួមមាន:
អង្គការសន្និសីទសប្បុរសធម៌កាតូលិកអន្តរជាតិ អង្គការប៉ូលីសព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ អង្គការសហព័ន្ធមេធាវីស្ត្រីអន្តរជាតិ ។

៨- ឧត្តមសេនីយ៍ Safwat, នាយកការិយាល័យប្រឆាំងគ្រឿងញៀនអចិន្ត្រៃយ៍របស់សម្ព័ន្ធមិត្តអារ៉ាប់ ក៏បានចូលដោយផ្ទាល់តាមរយៈការអញ្ជើញរបស់សន្និសីទនោះផងដែរ ។

៩- យោងទៅតាមសេចក្តីសំរេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ និងជាមួយវិធាននីតិវិធីដែលបានអនុម័តដោយសន្និសីទនោះ អ្នកសង្កេតការណ៍ និងអ្នកតំណាងរបស់អង្គការដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ និងអង្គការតំណាង ដែលបានចូលរួមនៅក្នុងការងារសន្និសីទ គ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ ។

១០- សន្និសីទនោះបានបោះឆ្នោតសំរេចអោយលោក Carl Schurmann (Netherlands) ធ្វើជាប្រធាន ហើយជាអនុប្រធាន អ្នកតំណាងនៃប្រទេសខាងក្រោមនេះ :

Afghanistan
Brazil
Dahomey
France
Hungary
India
Japan
Mexico
Pakistan
Peru
Switzerland
Thailand
Turkey
United Arab Republic
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Union of Soviet Socialist Republics
United States of America

១១- លេខាធិការប្រតិបត្តិរបស់សន្និសីទនោះ គឺលោក G.E. Yates, និង លេខាធិការប្រតិបត្តិរង គឺលោក Adolf Lande.

១២- ដោយយោងទៅតាមសេចក្តីសំរេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម សន្និសីទមានសេចក្តីព្រាង លើកទី៣នៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីអំពីគ្រឿងញៀនដែលបានរៀបចំឡើង ដោយគណៈកម្មការ ស្តីអំពី ក្រុមប្រឹក្សាគ្រឿងញៀន និងភាពស្មុគស្មាញនៃការអធិប្បាយដែលមាននៅទីនេះ ព្រមទាំងមានឯកសារ ដទៃទៀត១ផងដែរ នៅចំពោះមុខដែលបានរៀបចំឡើងដោយអគ្គលេខាធិការ ។

១៣- សន្និសីទនោះ បានបង្កើតឡើងនូវគណៈកម្មាធិការដូចតទៅ :

គណៈកម្មការទូទៅ

ប្រធាន : ប្រធានសន្និសីទ

គណៈកម្មាធិការពិសេស ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២ និង មាត្រា ៣ នៃសេចក្តីព្រាងទី៣ នេះ (ទំហំរបស់ សន្និសីទ និងវិធីសាស្ត្រ នៃការនាំសារធាតុបន្ថែមក្រោមការត្រួតពិនិត្យ) ។

ប្រធាន : លោក A-Tabibi (Afghanistan)

គណៈកម្មាធិការពិសេស ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៥, ៣០ និង ៤០-៤៣ (និយាយរួម ការត្រួតពិនិត្យ ថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន : លោក B. Banerji (India)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣១-៣៤ (ការត្រួតពិនិត្យដើមអាភៀនស្រស់ និង ដើមអាភៀនស្ងួតថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន : លោក L.Ignacio-Pinto (Dahomey)

អនុប្រធាន :លោក J.Koch (Denmark)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៥-៣៨ (ការត្រួតពិនិត្យស្លឹកកូកាថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន: លោក K.Chikaraishi (Japan)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៩ (ការត្រួតពិនិត្យកញ្ឆាថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន : លោក B.Grinberg (Bulgaria)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៦, ២៧-២៩, ២០-២១, ៤ (និយាយរួម ពត៌មានត្រូវបានគេផ្តល់អោយ តាមរយៈរដ្ឋាភិបាល ប្រព័ន្ធចាំទស្សាន និង ស្ថិតិ កាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋាភិបាល)

ប្រធាន : លោក I.Rodriguez Fabregat (Uruguay)

អនុប្រធាន: លោក J. Bertschinger (Switzerland)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២២ (វិធានការ ដែលយកមកអនុវត្តនី ដោយគណៈ កម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ នៅក្នុងករណីមិនធ្វើតាម)

ប្រធាន : លោក A.Gurinovich (Byelorussian SSR)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥-១១, ១៣-១៩, ២៣ (រដ្ឋធម្មនុញ្ញ មុខងារ និង លេខាធិការអង្គការអន្តរជាតិ)

ប្រធាន: លោក H.Blomstedt (Finland)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៤-៤៦ (វិធានការដោយផ្ទាល់ប្រឆាំងនឹងការរត់ពន្ធ ខុសច្បាប់)

ប្រធាន : លោក A.Bittencourt (Brazil)

គណៈកម្មាធិការបច្ចេកទេស

ប្រធាន : លោក A.Johnson (Australia)

អនុប្រធាន : លោក A. Ismael (United Arab Republic)

គណៈកម្មាធិការពង្រាង

ប្រធាន : លោក R.Curran (Canada)

អនុប្រធាន : លោក D.Nikolic (Yugoslavia)

គណៈកម្មាធិការសារតាំង

ប្រធាន :លោក G.Ortiz (Costa Rica)

១៤- ជាលទ្ធផលនៃការពិភាក្សារបស់ខ្លួន ដូចដែលបានកត់ចូលក្នុងកំណត់ត្រាសង្ខេប នៃសម័យប្រជុំពេញលេញ និងកំណត់ត្រាសង្ខេប ព្រមទាំងរបាយការណ៍របស់គណៈកម្មាធិការ សន្និសីទដែលបានអនុម័ត[១] និងបើកចំហសំរាប់ចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ។ ក្រៅពីនោះ សន្និសីទបានអនុម័តទៅលើសេចក្តីសំរេច ៩ ដែលបានភ្ជាប់ដោយឧបសម្ពន្ធ័ទៅលើច្បាប់ចុងក្រោយនេះ ។

ដើម្បីទុកជាសាក្សី អ្នកតំណាងទាំងអស់បានចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់ចុងក្រោយនេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុង ញូយក ថ្ងៃទី សាមសិប ខែ មីនា ឆ្នាំ មួយពាន់ប្រាំបួនរយហុកសិបមួយ ជាភាសា ចិនមួយច្បាប់ អង់គ្លេសមួយច្បាប់ បារាំងមួយច្បាប់ រុស្ស៊ីមួយច្បាប់ និង អេស្បាញមួយច្បាប់ ដែលមានតំលៃដើមស្មើៗ គ្នា ។ អត្ថបទដើម ត្រូវតំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

[១] សន្និសីទបានធ្វើការកត់សំគាល់ថា អនុសញ្ញាត្រូវបានអនុម័តដោយគ្មានសំឡេងចំពោះការសំរេចចិត្ត ឬ សេចក្តីប្រកាសនៅក្នុងសេចក្តីសំរេចរបស់មហាសន្និបាតដែលពាក់ព័ន្ធណាមួយ ។

សន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិបានអនុម័តសេចក្តីសំរេច សំរាប់ការអនុម័តនៃអនុសញ្ញាខាងលស្តីពីគ្រឿងញៀន

សេចក្តីសំរេច I
ជំនួយបច្ចេកទេស ស្តីពីគ្រឿងញៀន

សន្និសីទ

ស្វាគមន៍ការបង្កើតឡើង សេចក្តីសំរេច លេខ ១៣៩៥ (XIV) ស្តីអំពី ការរៀបចំពិសេសសំរាប់ការផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងវិស័យ ត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនរបស់មហាសន្និបាត .

ដោយកត់សំគាល់ថា អង្គការសហប្រជាជាតិ និង ទីភ្នាក់ងារជំនាញដែលពាក់ព័ន្ធបានផ្តល់ជូនរួចហើយនូវជំនួយដោយមានកំណត់ តាមកម្មវិធីពង្រីកជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស និង កម្មវិធីធម្មតានានារបស់ពួកគេ.

ស្វាគមន៍ផងដែរនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការប៉ូលីសព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ ក្នុងការអនុវត្តន៍គំរោងជំនួយបច្ចេកទេសនានា .

សំដែងនូវសេចក្តីសង្ឃឹមថា ត្រូវធ្វើអោយមានធនធានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីផ្តល់ជំនួយក្នុងការប្រឆាំងនឹងចរាចរគ្រឿងញៀនដល់បណ្តាប្រទេសទាំងឡាយណាដែលមានបំណង និងស្នើនូវធនធានទាំងនេះ ជាពិសេសក្នុងក្របខ័ណ្ឌទីប្រឹក្សាជំនាញ និងការហ្វឹកហ្វឺនដោយរួមបញ្ចូលទាំង វគ្គហ្វឹកហ្វឺន សំរាប់មន្ត្រីជាតិ ។

សេចក្តីសំរេច II
ការព្យាបាលអ្នកញៀនគ្រឿងញៀន

សន្និសីទ

រំលឹកឡើងវិញនូវបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៨ នៃអនុសញ្ញាដែលពាក់ព័ន្ធ ការព្យាបាល និងការស្តារនីតិសម្បទាអ្នកញៀនគ្រឿងញៀន ។

១- ប្រកាសថា វិធីសាស្ត្រមួយក្នុងចំណោមវិធីសាស្ត្រដែលមានប្រសិទ្ធភាព ភាគច្រើននៃការព្យាបាលចំពោះការញៀន គឺជាការព្យាបាលក្នុងគ្រឹះស្ថានមន្ទីរពេទ្យមួយដែលមានបរិយាកាសគ្មានគ្រឿងញៀន ។

២- អំពាវនាវភាគីនានា ដែលមានបញ្ហាការញៀនគ្រឿងញៀនធ្ងន់ធ្ងរ និង មធ្យោបាយផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដើម្បីធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះ ព្រមទាំងផ្តល់នូវឧបករណ៍ទាំងនេះដែលចាំបាច់ ។

សេចក្តីសំរេច III

អ្នកជួញដូរខុសច្បាប់

សន្និសីទ

១- ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើ សារៈសំខាន់នៃកំណត់ត្រាបច្ចេកទេស ស្តីអំពី អ្នករត់ពន្ធអន្តរជាតិដែលថែរក្សាទុកនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយអង្គការប៉ូលីសព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ ។

២- ផ្តល់អនុសាសន៍អោយគេបំពេញនូវកំណត់ហេតុទាំងនេះ ទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបានពីគ្រប់ភាគីទាំងអស់ ហើយអោយប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយ ដើម្បីចេញអោយប្រើនូវសេចក្តីអធិប្បាយ ស្តីអំពីអ្នករត់ពន្ធ ដោយអង្គការនោះ ។

សេចក្តីសំរេច IV

សមាជិកភាពនៃគណៈកម្មការ ស្តីពីគ្រឿងញៀន

សន្និសីទ

អញ្ជើញក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមអោយពិនិត្យមើលទៅលើបញ្ហានៃការកើនឡើងក្នុងសមាជិកភាពនៃគណៈកម្មការ ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន ស្របទៅតាមអាណត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ និង ទស្សនៈដែលបានបញ្ចេញទៅលើបញ្ហានេះ នៅក្នុងសន្និសីទនេះក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៣២ របស់ខ្លួន ។

សេចក្តីសំរេច V

យន្តការត្រួតពិនិត្យអន្តរជាតិ

សន្និសីទ

ដោយយល់ឃើញ អំពីសារៈសំខាន់នៃការសំរួលដល់ការរៀបចំបណ្តោះអាសន្នដែលបានផ្តល់អោយដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៥ នៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿនញៀននៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦១ ។

អញ្ជើញក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមអោយចូលរួមសិក្សា ពីលទ្ធភាពនៃការចាត់វិធានការដែលធានាបាននូវការអនុវត្តន៍យ៉ាងឆាប់រហ័ស និងរលូន ដើម្បីធ្វើអោយងាយស្រួលដល់យន្តការត្រួតពិនិត្យអន្តរជាតិ ។

ច្បាប់ចុងក្រោយនៃសន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីពិចារណាទៅលើការធ្វើវិសោធនកម្ម ចំពោះអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១

១. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ កត់សំគាល់ថា ការធ្វើវិសោធនកម្មត្រូវបានស្នើឡើង ចំពោះអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ និងការចងចាំនូវមាត្រា ៤៧ នៃអនុសញ្ញានោះ ដែលបានកំណត់ដោយសេចក្តីសំរេច លេខ ១៥៧៧ (L) ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៧១ ដើម្បី កោះប្រជុំសន្និសីទពេញអង្គមួយ ដើម្បីធ្វើការពិចារណាទៅលើការធ្វើវិសោធនកម្មទាំងអស់ដែលបានស្នើ ឡើង ចំពោះអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ដោយអនុលោមទៅតាម មាត្រា ៦២ កថា ខណ្ឌទី ៤ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

២. សន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីពិចារណាទៅលើការធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះ អនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ បានធ្វើឡើងនៅឯការិយាល័យរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ នាទីក្រុងហ្សឺណែវ ពីថ្ងៃទី ៦ ដល់ ២៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៧២ ។

៣. បណ្តារដ្ឋទាំង ៩៧ ខាងក្រោមនេះ បានបញ្ជូនតំណាងរបស់ខ្លួនឱ្យចូលរួមក្នុងសន្និសីទ :

Afghanistan	Haiti	Nigeria
Algeria	Holy See	Norway
Argentina	Hungary	Pakistan
Australia	India	Panama
Austria	Indonesia	Peru
Belgium	Iran	Philippines
Bolivia	Iraq	Poland
Brazil	Ireland	Portugal
Bulgaria	Israel	Republic of Korea
Burma	Italy	Republic of Viet-Nam
Burundi	Ivory Coast	Saudi Arabia
Byelorussian Soviet Socialist Republic	Jamaica	Senegal
Canada	Japan	Sierra Leone
Ceylon	Jordan	Singapore
Chile	Kenya	South Africa
Colombia	Khmer Republic	Spain

Costa Rica	Kuwait	Sudan
Cuba	Laos	Sweden
Cyprus	Lebanon	Switzerland
Czechoslovakia	Liberia	Thailand
Dahomey	Libyan Arab Republic	Togo
Denmark	Liechtenstein	Tunisia
Ecuador	Luxembourg	Turkey
Egypt	Madagascar	Ukrainian Soviet Socialist Republic
El Salvador	Malawi	Union of Soviet Socialist Republics
Federal Republic of Germany	Mexico	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Finland	Monaco	United States of America
France	Mongolian People's Republic	Uruguay
Gabon	Morocco	Venezuela
Gambia	Netherlands	Yugoslavia
Ghana	New Zealand	Zaïre
Greece	Nicaragua	
Guatemaia	Niger	

៤. រដ្ឋ ដូចខាងក្រោមនេះ បានបញ្ជូនអ្នកសង្កេតការណ៍របស់ខ្លួនឱ្យចូលរួមក្នុងសន្និសីទ :

Cameroon	Maiaysia	Romania
Dominican Republic	Malta	

៥. តាមរយៈសេចក្តីសំរេចលេខ ១៥៧៧ (L) ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម បានស្នើឱ្យអគ្គលេខាធិការអញ្ជើញអង្គការសុខភាពពិភពលោក និងទីភ្នាក់ងារពិសេសដែលមានការពាក់ព័ន្ធផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ និង អង្គការប៉ូលីសព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ ដើម្បីចូលរួមក្នុងសន្និសីទ ។ អង្គការសុខភាពពិភពលោក គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ និង អង្គការប៉ូលីសព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ បានបញ្ជូនតំណាងរបស់ខ្លួនដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងសន្និសីទ ។

៦. សន្និសីទ បានបោះឆ្នោតអោយលោក K. B. Asante (Ghana) ធ្វើជាប្រធាននៃសន្និសីទ Mr. D. Nikoli (Yugoslavia) ជាអនុប្រធានទី និង អនុប្រធានដទៃទៀត តំណាងឱ្យរដ្ឋដូចខាងក្រោមនេះ :

Argentina	Lebanon	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Egypt	Mexico	United States of America
France	Turkey	
India	Union of Soviet Socialist Republics	

៧. Mr. V. Winspeare-Guicciardi, អគ្គនាយកនៃការិយាល័យរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ប្រចាំនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ គឺជាអ្នកតំណាងរបស់អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ លេខាប្រតិបត្តិនៃសន្និសីទនេះ គឺ Dr. V. Kuševi, ទីប្រឹក្សាច្បាប់នៃសន្និសីទនេះ គឺលោក Mr. G. Wattles និងលេខាប្រតិបត្តិរង និងទីប្រឹក្សាច្បាប់រង គឺ Mr. P. Raton.

៨. សន្និសីទបានធ្វើមុន ការធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ដែលបានស្នើឡើងដោយរដ្ឋដែលបានចូលរួមនៅក្នុងសន្និសីទនេះ ។

៩. សន្និសីទ បានបង្កើតគណៈកម្មាធិការដូចតទៅ :

គណៈកម្មាធិការទូទៅ

Chairman: The President of the Conference

គណៈកម្មាធិការទី I

Chairman: Dr. R. A. Chapman (Canada)

គណៈកម្មាធិការទី II

Chairman: Dr. Béla Bölcs (Hungary)

គណៈកម្មាធិការពង្រាង

Chairman: Mr. J-P, Bertschinger (Switzerland)

គណៈកម្មាធិការសាតាំង

Chairman: Mr. J. W. Lennon (Ireland)

១០. *គណៈកម្មាធិការទីមួយ ត្រូវបានបង្កើតក្រុមការងារមួយ ស្របតាមមាត្រា ១៤ ប្រធាននៃក្រុមការងារនោះ គឺលោក* A. C. Kirca (Turkey).

១១. ជាលទ្ធផលនៃការពិភាក្សារបស់ខ្លួន ដូចដែលបានកត់ត្រាទៅក្នុងរបាយការណ៍សង្ខេបនៃសម័យប្រជុំពេញអង្គ និងគណៈកម្មាធិការទី ១ និង ទី ១១ សន្និសីទ បានអនុម័ត និងបើកចំហសំរាប់ការចុះហត្ថលេខាលើ

ពិធីសារនៃការធ្វើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ។ ជាងនេះទៅទៀត សន្និសីទ បានអនុម័តនូវសេចក្តីសំរេចបី ដែលភ្ជាប់ដោយឧបសម្ព័ន្ធទៅនឹងច្បាប់ចុងក្រោយនេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុង ហ្សឺណែវ ថ្ងៃទី ម្ភៃប្រាំ ខែ មីនា ឆ្នាំ មួយពាន់ប្រាំបួនរយចិតសិបពីរ ជាភាសា អង់គ្លេស មួយច្បាប់ បារាំងមួយច្បាប់ រុស្ស៊ីមួយច្បាប់ និង អេសប៉ាញមួយច្បាប់ អត្ថបទនីមួយៗ មានតំលៃដើមស្មើៗគ្នា ។ អត្ថបទដើម ត្រូវតំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ដើម្បីទុកជាសាក្សី អ្នកតំណាង បានចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់ចុងក្រោយនេះ ។

សន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ
បានអនុម័តសេចក្តីសំរេច ដើម្បីពិចារណាទៅលើការធ្វើវិសោធនកម្ម
ចំពោះអនុសញ្ញាគោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១

សេចក្តីសំរេច I
លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ

សន្និសីទ

ដោយពិចារណាថា វិធានការដែលបានអនុម័តដោយ ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម នៅក្នុងសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួន លេខ ១១៩៦ (XLII) ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៦៧ (កិច្ចប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១៤៦៤) បានធ្វើតាមបំណងប្រាថ្នានៃភាគីរដ្ឋទាំងអស់ចំពោះអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ និង ចំពោះអនុសញ្ញាមុនៗដែលនៅជាធរមាន ។

ផ្តល់សេចក្តីយល់ព្រមនូវការបន្តនៃប្រព័ន្ធដែលត្រូវបានអនុវត្ត ដោយអគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ និង ដែលជាបទប្បញ្ញត្តិសំខាន់ គឺមានដូចតទៅ :

១. គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ(ដោយសំដៅទៅលើដូចជាគណៈកម្មាធិការ) មានលេខាធិការដ្ឋានមួយ ផ្សេងពីផ្នែកគ្រឿងញៀន.

២. លេខាធិការដ្ឋាននោះ គឺជាផ្នែកទាំងមូលនៃលេខាធិការដ្ឋានរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលទាំងស្រុងរបស់អគ្គលេខាធិការ ដើម្បីអនុវត្តន៍សេចក្តីសំរេចរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តជាតិ.

៣. សមាជិកនៃលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវបានតែងតាំង ឬជ្រើសតាំងដោយអគ្គលេខាធិការ ប្រធាននៃលេខាធិការដ្ឋាននោះ ត្រូវបានតែងតាំង ឬជ្រើសតាំង ដោយការពិគ្រោះគ្នាជាមួយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ។

សេចក្តីសំរេច II
ជំនួយក្នុងការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន

សន្និសីទ

ដោយនឹកឃើញថា ការផ្តល់ជំនួយទៅអោយប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ គឺជាការបង្ហាញអោយឃើញយ៉ាងច្បាស់លាស់នូវឆន្ទៈរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិ ដើម្បីទទួលយកនូវការប្តេជ្ញាចិត្តដែលមានចែងនៅក្នុងធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីជំរុញអោយមានការរីកចំរើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមរបស់ប្រជាជនទាំងអស់ ។

ដោយនឹងឃើញឡើងវិញ នូវការចាត់ចែងពិសេស ដែលធ្វើឡើងដោយមហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលស្ថិតនៅក្រោមសេចក្តីសំរេច លេខ ១៣៩៥ (XIV) ជាមួយនិងការផ្តល់នូវជំនួយបច្ចេកទេសសំរាប់ការត្រួតពិនិត្យការប្រើប៉ពានគ្រឿងញៀន.

ដោយទទួលស្វាគមន៍ចំពោះការបង្កើតឡើងនូវមូលនិធិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ សំរាប់ត្រួតពិនិត្យការប្រើប៉ពានគ្រឿងញៀន ដោយអនុលោមទៅតាមសេចក្តីសំរេចរបស់មហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិលេខ ២៧១៩ (XXV).

ដោយកត់សំគាល់ឃើញថា សន្និសីទបានអនុម័តមាត្រា ១៤ ស្ទួនថ្មីមួយ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងជំនួយបច្ចេកទេស និងជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីបង្កើនការអនុវត្តន៍អោយកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពថែមទៀតនូវបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ .

១. ប្រកាសថា ដើម្បីធ្វើឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព វិធានការដែលបានធ្វើឡើងប្រឆាំងទៅនឹងការប្រើប៉ពានគ្រឿងញៀន ត្រូវបានសំរបសំរួល និង ជាសកល ។

២. ប្រកាសទៀតថា ការបំពេញដោយប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍នូវកតាព្វកិច្ចរបស់គេ ដែលស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញា នឹងត្រូវសំរបសំរួលតាមរយៈជំនួយបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ ពីសហគមន៍អន្តរជាតិ ។

សេចក្តីសំរេច III

លក្ខខណ្ឌពិសេស និងការគាំពារប្រឆាំងទៅនឹងការញៀនគ្រឿងញៀន

សន្និសីទ

ដោយនឹងឃើញឡើងវិញថា បុព្វកថានៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ បញ្ជាក់ថា ភាគីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញា គឺ "មានការព្រួយបារម្ភជាមួយនិងសុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់មនុស្សជាតិ" និងមាន "មនសិការចំពោះភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងបិសាចនៃការញៀនគ្រឿងញៀន ។

ដោយពិចារណាឃើញថា ការពិភាក្សានៅឯសន្និសីទ បានផ្តល់នូវភស្តុតាងនៃបំណងប្រាថ្នា ដើម្បីធានាវិបានការ អោយមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះការទប់ស្កាត់ការញៀនគ្រឿងញៀន ។

ដោយពិចារណាឃើញថា គណៈពេលដែលការញៀនគ្រឿងញៀន ឈានទៅដល់ការធ្វើអោយទោកទាបរបស់ បុគ្គល និងការបង្អាក់សង្គម វាកើតឡើងជារឿយៗ នោះលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមមានការសោកស្តាយ ដែលក្នុងនោះ បុគ្គលជាក់លាក់ទាំងនោះ និងក្រុមជាក់លាក់ ដែលកំពុងរស់នៅ ជំរុញអោយពួកគេញៀនគ្រឿង ញៀន ។

ដោយទទួលស្គាល់ថា កត្តាសង្គម ពេលខ្លះ មានឥទ្ធិពលជាក់លាក់ និង ឧត្តមានុភាពទៅលើចរិតលក្ខណៈរបស់ បុគ្គល និងក្រុមទាំងនោះ ។

ផ្តល់អនុសាសន៍ថា ភាគីទាំងអស់ :

១. គួរចងចាំថា អ្នកញៀនគ្រឿងញៀន គឺតែងតែជាលទ្ធផលនៃបរិយាកាសសង្គមដែលមានគ្រោះ ថ្នាក់ ផ្នែកសុខភាព ដែលក្នុងនោះ អ្នកទាំងនោះ គឺទទួលរងនូវគ្រោះថ្នាក់នៃការរស់នៅដោយ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន

២. គួរធ្វើរាល់អ្វីៗនៅពេលខ្លួនកាន់អំណាច ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងការរីករាលដាលនៃការប្រើ គ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

៣. គួរអភិវឌ្ឍន៍នូវសកម្មភាពលំហែ និងសកម្មភាពផ្សេងៗទៀតដែលនាំអោយមានសុខភាពផ្នែក ផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តដល់យុវវ័យ ។

អនុសញ្ញារួម
ស្តីពី
គ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១
ដូចដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២
ដែលបានកែប្រែអនុសញ្ញារួម ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១

បុព្វកថា

ភាគីទាំងឡាយ

ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសុខភាព សុខុមាលភាពរបស់មនុស្សជាតិ ។

ដោយទទួលស្គាល់ថា ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនក្នុងវិស័យសុខាភិបាលបន្តប្រើជាចាំបាច់ដើម្បីបំបាត់ការឈឺចាប់ និងទុក្ខវេទនា ហើយបទបញ្ញត្តិគ្រប់គ្រាន់ត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានារកអោយឃើញនូវថ្នាំញៀនសំរាប់គោលបំណងនោះ ។

ដោយទទួលស្គាល់ថា ការញៀនថ្នាំញៀន គឺជាគ្រោះថ្នាក់មួយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរចំពោះបុគ្គលហើយគ្រោះថ្នាក់នេះក៏ជាផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងមនុស្សជាតិផងដែរ ។

ដោយមានការយល់ដឹងអំពីភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រោះថ្នាក់នេះ ។

ដោយចាត់ទុកថា វិធានការដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ប្រឆាំងនិងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនគំរូវទាមទារអោយមានសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការជាសកលមួយ ។

ដោយយល់ឃើញថា សកម្មភាពជាសកលនោះ អំពាវនាវអោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាអន្តរជាតិ ដឹកនាំដោយគោលការណ៍តែមួយដូចគ្នា និងឆ្ពោះទៅរកគោលបំណងរួមតែមួយ ។

ដោយទទួលស្គាល់នូវសមត្ថភាពរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងវិស័យត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន និងដោយចង់អោយអង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ឋិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌការងាររបស់អង្គការនោះ ។

ដោយចង់អោយបញ្ចូលអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលអាចទទួលយកបានជាទូទៅមួយ ជំនួសសន្ធិសញ្ញា ដែលមានស្តីពីគ្រឿងញៀន ដែលកំរិតនៃថ្នាំញៀនទាំងនោះចំពោះការប្រើប្រាស់ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង សុខាភិបាល ហើយផ្តល់សំរាប់ការត្រួតពិនិត្យនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជាបន្តដើម្បីសំរេចអោយបាននូវកម្មវត្ថុ និងគោលបំណងទាំងនោះ ។

តាមរយៈនេះ សំរេចដូចតទៅ :[២]

មាត្រា ១

និយមន័យ

១- និយមន័យនេះត្រូវប្រើនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះទាំងមូល លើកលែងតែមានចំណុចចង្អុលបញ្ជាក់ ឬបរិបទតំរូវ :

ក- " គណៈកម្មការ " មានន័យថាគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ។

ខ- " កញ្ឆា " មានន័យថា ត្រួយរបស់ដើមកញ្ឆា ដែលមានផ្លែផ្កា (ដោយមិនរាប់បញ្ចូលស្លឹកនិងគ្រាប់ដែលមិននៅជាប់ជាមួយត្រួយនោះឡើយ) ដែលគេមិនទាន់ចំរាញ់យកជ័រចេញ ទោះបីជាមានឈ្មោះអ្វីក៏ដោយ ។

គ- " ដើមកញ្ឆា " មានន័យថា ដើមកញ្ឆាប្រភេទណាក៏ដោយ (Genus Cannabis) ។

ឃ- "ជ័រកញ្ឆា" មានន័យថា ជ័រដែលផ្តាច់ចេញពីដើមកញ្ឆាទោះបីជានៅឆៅឬបានចំរាញ់ហើយក៏ដោយ ។

ង- "ដើមកូកា" មានន័យថា ដើមប្រភេទណាក៏ដោយនៃអំបូរអេរីត្រូស៊ីឡុន (erythroxylon) ។

ច- "ស្លឹកកូកា" មានន័យថា ស្លឹករបស់ដើមកូកាលើកលែងតែស្លឹកដែលគេបានចំរាញ់យកចេញនូវសារធាតុកាល់កាលូអ៊ីត អ៊ិកហ្គូនីនទាំងអស់ កូកាអ៊ីន និងអ៊ិកហ្គូនីនដទៃៗទៀតចេញ ។

ឆ- "គណៈកម្មាការ" មានន័យថា គណៈកម្មការស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាគ្រឿងញៀន ។

ជ- "ក្រុមប្រឹក្សា" មានន័យថា ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ឈ- "ការដាំដុះ" មានន័យថា ការដាំដុះអាភៀន ដើមកូកា ឬ ដើមកញ្ឆា ។

---

[២] កំណត់សំគាល់ដោយលេខាធិការដ្ឋាន : បុព្វកថាចំពោះពិធីសារដែលធ្វើការកែប្រែអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ១៩៦១ មានខ្លឹមសារដូចតទៅ:

" ភាគីទាំងឡាយចំពោះពិធីសារបច្ចុប្បន្ន .

" ពិចារណាទៅលើបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញាទោលស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ធ្វើនៅទីក្រុងញូយ៉ក ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៦១ (ហៅថាអនុសញ្ញាទោល) ។

" ដោយចង់ធ្វើការកែប្រែអនុសញ្ញាទោល ។

" សំរេចដូចតទៅ :"

ញ- " ថ្នាំញៀន " មានន័យថា សារធាតុណាក៏ដោយដែលមាននៅក្នុងតារាងមួយ និងតារាងពីរ ទោះបីជាសំយោគ ឬ ធម្មជាតិក៏ដោយ ។

ដ - " មហាសន្និបាត " មានន័យថា មហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ឋ- " ចរាចរខុសច្បាប់ " មានន័យថា ការដាំ ឬការចរាចរថ្នាំញៀន ដោយផ្ទុយទៅនឹងបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ។

ឌ- "អាហរ័ណ " និង "នីហរ័ណ" មានន័យថា ក្នុងន័យលាក់កំបាំងរបស់វាថា ការបញ្ជូនថ្នាំញៀនតាមសេរីរាង្គកាយពីរដ្ឋមួយទៅរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត ពីទឹកដីមួយទៅកាន់ទឹកដីមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងរដ្ឋតែមួយ ។

ឍ- "ការផលិត " មានន័យថា គ្រប់ដំណើរការទាំងអស់ដែលគេអាចទទួលបានថ្នាំញៀនដោយមិនសំដៅតែទៅលើការផលិតប៉ុណ្ណោះទេ ហើយរាប់បញ្ចូលទាំងការចំរាញ់ ទាំងការបំលែងថ្នាំញៀនទាំងនោះឱ្យទៅជាថ្នាំញៀនដទៃទៀតផងដែរ ។

ណ- "អាភៀនឱសថ " មានន័យថា អាភៀនដែលបានផលិតទៅតាមដំណើរការចាំបាច់ ដើម្បីច្នៃវាត្រូវសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ។

ត- " អាភៀន " មានន័យថា ទឹកដមរបស់ដើមអាភៀនដែលកក ។

ថ- " ដើមអាភៀន " មានន័យថា ដើមរុក្ខជាតិប្រភេទ ប៉ាប៉ាវេ សំនីហ្វេរ៉ុមអិល (Papaver Sonniferuml)

ទ- " ដើមអាភៀនស្ងួត " មានន័យថា គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ (លើកលែងតែគ្រាប់ចេញ) របស់ដើមអាភៀនក្រោយពេលច្រូតកាត់មក ។

ធ- "ការរៀបចំ " មានន័យថា ការច្របល់ចូលនូវវត្ថុធាតុរឹង ឬ រាវ ដែលមានផ្ទុកថ្នាំញៀន ។

ន- " ការផលិត " មានន័យថា ការបំបែកអាភៀន ស្លឹកកូកា កញ្ឆា និង ជ័រកញ្ឆាចេញពីដើមវា ដើម្បីទទួលបាននូវវត្ថុធាតុទាំងអស់នេះ ។

ប- "តារាង១" "តារាង២" "តារាង៣" និង "តារាង៤" មានន័យថា បញ្ជីចុះចំនួនថ្នាំញៀនទាក់ទងគ្នា ឬការរៀបចំដែលបានបញ្ចូលជាឧបសម្ព័ន្ធទៅលើអនុសញ្ញានេះ នៅពេលដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មម្តង១ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៣ ។

ផ- "អគ្គលេខាធិការ " មានន័យថា អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ព- "សន្និធិពិសេស" មានន័យថា ចំនួនថ្នាំញៀនដែលបានរក្សាទុកដោយរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងទឹកដី ឬ ប្រទេសរបស់ខ្លួនសំរាប់គោលបំណងពិសេសរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនោះ និង ដើម្បីឆ្លើយតបទៅតាមកាលៈទេសៈពិសេស ហើយការបញ្ជាក់ " គោលបំណងពិសេស " នោះត្រូវបកស្រាយអោយស្របទៅតាមហ្នឹងផងដែរ ។

ភ- "សន្និធិ " មានន័យថា ចំនួនថ្នាំញៀនដែលផ្ទុកក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីមួយហើយមានចេតនាដើម្បី :

(i)- ប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រទេស ឬ ទឹកដីនោះ សំរាប់បំរើអោយគោលបំណងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ,និង សុខាភិបាល

(ii)- ប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស ឬ ទឹកដីនោះ សំរាប់ផលិតថ្នាំញៀន និង សារធាតុផ្សេងៗទៀត ឬ

(iii)- នាំចេញ ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលចំនួនថ្នាំញៀនដែលទុកនៅក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីនោះឡើយ.

(iv)- តាមរយៈអ្នកលក់រាយ ឬក៏តាមរយៈអ្នកចែកចាយលក់រាយដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណផ្សេងទៀត និង តាមរយៈស្ថាប័ន ឬ ជនដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការអនុវត្តន៍ មុខងារផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬ ផ្នែកព្យាបាលដែលមានអាជ្ញាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ឬ

(v)- ដូច "សន្និធិពិសេស"

ម- " ទឹកដី " មានន័យថា ផ្នែកណាមួយនៃរដ្ឋមួយដែលចាត់ទុកថា ជាអង្គភាពដាច់ដោយឡែកមួយ សំរាប់អនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធប័ណ្ណនាំចូល ឬ អាជ្ញានាំចេញដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣១ ។ និយមន័យនេះ មិនត្រូវអនុវត្តន៍ចំពោះពាក្យ "ដែនដី " ដូចដែលបានប្រើនៅក្នុងមាត្រា ៤២ និង ៤៦ ទេ ។

២- សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ថ្នាំញៀនត្រូវចាត់ទុកថា "ប្រើប្រាស់ " នៅពេលណាគេផ្គត់ផ្គង់ទៅអោយជនណាម្នាក់ ឬ សហគ្រាសណាមួយ ដើម្បីចែកចាយលក់រាយ សំរាប់ប្រើប្រាស់ផ្នែកសុខាភិបាល ឬ ស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ហើយត្រូវបកស្រាយអោយត្រឹមត្រូវទៅតាមការប្រើប្រាស់នោះ ។

មាត្រា ២

សារធាតុដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

១- ថ្នាំញៀនទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងតារាង I ត្រូវត្រួតពិនិត្យទៅតាមគ្របវិធានត្រួតពិនិត្យ ដែលអនុវត្តន៍ចំពោះថ្នាំញៀនទាំងអស់ ដែលឋិតនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ហើយជាពិសេសចំពោះ

ថ្នាំញៀនទាំងអស់ ដែលរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា ៤ (គ) ១៩, ២០, ២១, ២៩, ៣០, ៣១, ៣២, ៣៣, ៣៤, និង ៣៧ លើកលែងតែ ដូចជាចំពោះវិធានការត្រួតពិនិត្យ ដែលគេបានកំរិត ចំពោះថ្នាំញៀនដែលបានបញ្ជាក់ ។

២- ថ្នាំញៀនទាំងអស់នៅក្នុងតារាង II ត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមវិធានការតែមួយដូចគ្នា នឹងថ្នាំញៀននៅក្នុងតារាង I ដោយលើកលែងតែវិធានការទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣០ នៃកថាខ័ណ្ឌទី ២ និងទី ៥ ក្នុងការលក់រាយ ។

៣- ការរៀបចំផ្សំថ្នាំញៀន ក្រៅពីថ្នាំញៀនទាំងនោះដែលមាននៅក្នុងតារាង III ត្រូវត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការតែមួយដូចថ្នាំញៀនដែលពួកគេមាន ប៉ុន្តែការប៉ាន់ស្មាន (មាត្រា ១៩) និង ស្ថិតិ (មាត្រា ២០) ដាច់ចេញពីវិធានការពាក់ព័ន្ធថ្នាំញៀនទាំងនេះ នឹងមិនត្រូវតំរូវអោយមាននៅក្នុងករណីរៀបចំផ្សំថ្នាំញៀននោះទេ ហើយមាត្រា ២៩ កថាខ័ណ្ឌ ២ (គ) និង មាត្រា ៣០ កថាខ័ណ្ឌ (ខ) (ii) មិនត្រូវអនុវត្តន៍ឡើយ ។

៤- ការរៀបចំនៅក្នុងតារាង III ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការតែមួយដូចគ្នា នឹង ការរៀបចំថ្នាំញៀននៅក្នុងតារាង II លើកលែងតែមាត្រា ៣១ កថាខ័ណ្ឌទី ១ (ខ) និង ៣ ដល់ ១៥ នោះមិនត្រូវអនុវត្តន៍ឡើយ និងចំពោះ ការទទួលបានរបស់គេ និងការចែកចាយរាយ មាត្រា ៣៤ កថាខណ្ឌ (ខ) មិនត្រូវអនុវត្តឡើយ ហើយបញ្ហានេះ សំរាប់គោលបំណងប៉ាន់ស្មាន (មាត្រា ១៩) និងស្ថិតិ (មាត្រា ២០) ពត៌មានដែលតំរូវឱ្យមាន ត្រូវដាក់កំរិតទៅលើបរិមាណថ្នាំញៀនដែលប្រើនៅក្នុងការផលិត ទៅតាមការរៀបចំផ្សំបែបនោះ ។

៥- ថ្នាំញៀនដែលមាននៅក្នុងតារាង IV ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងតារាង I ផងដែរ ហើយត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការទាំងឡាយដែលអនុវត្តន៍ចំពោះថ្នាំញៀន ដូចមាននៅក្នុងតារាងក្រោយៗ និងលើសពីនេះ ។

ក- ភាគីមួយ ត្រូវអនុម័តទៅលើវិធានការត្រួតពិនិត្យពិសេសទាំងឡាយណាដែលចាំបាច់ ទៅតាមការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ដោយមានការយល់ឃើញដល់គុណភាពថ្នាំញៀនដែលបាត់បង់ដោយអន្លើៗនោះ ក៏ត្រូវបានបញ្ចូលផងដែរ ហើយ

ខ- ប្រសិនបើតាមទស្សនៈរបស់ខ្លួន លក្ខខ័ណ្ឌទូទៅនៅក្នុងប្រទេសនោះ ធ្វើអោយវាំងស្ទះដល់មធ្យោបាយការពារសុខុមាលភាព និងសុខភាពសាធារណៈ ភាគីនោះត្រូវហាមឃាត់ដល់ការផលិត ការច្នៃ ការនាំចូល ការនាំចេញ ការធ្វើជំនួញ ការកាន់កាប់ ឬការប្រើប្រាស់ថ្នាំញៀនទាំងនោះ លើកលែងតែចំពោះបរិមាណដែលចាំបាច់ប្រើសំរាប់ការស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងសុខាភិបាលតែមួយគត់ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការសាកល្បងធ្វើការព្យាបាលជាមួយថ្នាំញៀន ដែលឋិតនៅក្រោម ឬត្រូវតែត្រួតពិនិត្យដោយផ្ទាល់ពីភាគីនោះ ។

៦- ក្រៅពីវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលអនុវត្តន៍ទៅលើថ្នាំញៀនទាំងអស់នៅក្នុងតារាង I អាភៀនត្រូវឋិតនៅក្រោមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃមាត្រា ១៩ កថាខណ្ឌ (ច) និងមាត្រា ២១ ស្ទួន មាត្រា ២៣ និង មាត្រា ២៤ ស្លឹកកូកា ត្រូវឋិតនៅ ក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៦ និង មាត្រា ២៧ ហើយកញ្ឆាឋិតនៅក្រោមបទបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ២៨ ផងដែរ ។

៧- ដើមអាភៀន ដើមកូកា ដើមកញ្ឆា ដើមអាភៀនក្រៀម និង ស្លឹកកញ្ឆា ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការនីមួយៗដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា មាត្រា ១៩ កថាខណ្ឌ ១ អនុកថាខ័ណ្ឌ (ង) មាត្រា ២០ កថាខណ្ឌទី ១ អនុកថាខណ្ឌ (ឆ) មាត្រា ២១ ស្ទួន និង ក្នុងមាត្រា ២២ ដល់មាត្រា ២៤, មាត្រា ២២ មាត្រា ២៦ និង មាត្រា ២៧, មាត្រា ២២ និង ២៨, មាត្រា ២៥ និងមាត្រា ២៨ ដាច់ៗគ្នា ។

៨- ភាគីទាំងអស់ ត្រូវប្រើប្រាស់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួនអោយអស់ពីកំលាំងកាយចិត្ត ដើម្បីអនុវត្តន៍ចំពោះសារធាតុទាំងឡាយដែលមិនឋិតនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ប៉ុន្តែគេអាចប្រើប្រាស់ការផលិតគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ដែលវិធានការនៃការត្រួតពិនិត្យបែបនេះអាចអនុវត្តន៍បាន ។

៩- គេមិនត្រូវតំរូវអោយភាគីទាំងអស់ អនុវត្តន៍នូវបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ចំពោះថ្នាំញៀនដែលគេនិយមប្រើប្រាស់ក្នុងឧស្សាហ៍កម្មសំរាប់គោលបំណងក្រៅពីផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬ សុខាភិបាល ដែលបានចែងថា :

ក- ពួកគេធានាអោយបាន តាមរយៈវិធីសាស្ត្រសមស្របខុសពីធម្មជាតិ ឬតាមរយៈមធ្យោបាយដទៃទៀត ដែលគេប្រើថ្នាំញៀន ដែលមិនអាចនឹងមានការបំពានគ្រឿងញៀន ឬមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ (មាត្រា៣នៃកថាខ័ណ្ឌទី៣) ហើយដែលនៅក្នុងការអនុវត្តន៍ គេមិនអាចទាញយកសារធាតុ ដែលមានគ្រោះថ្នាក់ទាំងនោះមកវិញបានឡើយ ។

ខ- ពួកគេបញ្ចូលទៅក្នុងពត៌មានស្ថិតិ (មាត្រា ២០) ដែលបានចែង ដោយផ្តល់អោយពួកគេនូវបរិមាណថ្នាំញៀននីមួយៗដែលបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ៣

ការផ្លាស់ប្តូរវិសាលភាពនៃការត្រួតពិនិត្យ

១- កន្លែងដែលភាគីមួយ ឬអង្គការសុខភាពពិភពលោកមានពត៌មាន ដែលតាមទស្សនៈផ្ទាល់របស់ខ្លួនអាចតំរូវឱ្យមានការធ្វើវិសោធនកម្មលើតារាងណាមួយ ខ្លួនត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ ហើយផ្តល់នូវពត៌មានដែលឆ្លើយតបនឹងការជូនដំណឹងនោះ ។

២- អគ្គលេខាធិការត្រូវបញ្ជូនការជូនដំណឹងបែបហ្នឹង ហើយនិងពត៌មានដទៃទៀត ដែលគិតថាទាក់ទងនឹងគ្នាអោយទៅគ្រប់ភាគីទៅគណៈកម្មការ និងទីកន្លែងដែលភាគីមួយធ្វើការជូនដំណឹងទៅអោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក ។

៣- កន្លែងដែលការជូនដំណឹងមួយ ជាប់ទាក់ទិនទៅនឹងសារធាតុមួយ មិនទាន់មាននៅឡើយ នៅក្នុងតារាង I ឬនៅក្នុងតារាង II ។

(i) ភាគីទាំងអស់ ត្រូវពិនិត្យពិចារណាមើលលទ្ធភាពនៃការអនុវត្តន៍បណ្តោះអាសន្ន ចំពោះសារធាតុនេះគ្រប់វិធានការត្រួតពិនិត្យទាំងអស់ដែលអនុវត្តន៍ទៅលើថ្នាំញៀនក្នុងតារាង I ដោយមានពត៌មានដែលគេរកបាន ។

(ii) ដោយរង់ចាំសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួន ដូចដែលបានចែងនៅក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (iii) នៃកថាខ័ណ្ឌនេះ គណៈកម្មការអាចសំរេចអោយភាគីទាំងឡាយ អនុវត្តន៍ចំពោះសារធាតុនោះជាបណ្តោះអាសន្ននូវវិធានការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តន៍គ្រឿងញៀននៅក្នុងតារាង(I) ។ ភាគីទាំងឡាយត្រូវតែអនុវត្តន៍នូវវិធានការមួយចំនួនជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះសារធាតុដែលមានបញ្ហា ។

(iii) ប្រសិនបើអង្គការសុខភាពពិភពលោកដឹងថា សារធាតុវានឹងមានការប្រើប្រាស់ខុស ហើយផ្តល់ផលអាក្រក់ស្រដៀងគ្នានឹងថ្នាំញៀនក្នុងតារាង I ឬក្នុងតារាង II ឬក៏ប្រែទៅជាថ្នាំញៀនមួយវិញនោះ វាត្រូវប្រាប់អំពីការរកឃើញនោះដល់គណៈកម្មការដែលអាចសំរេចថាសារធាតុនោះត្រូវបញ្ចូលបន្ថែមទៅក្នុងតារាង I ឬក្នុងតារាង II ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសាសន៍របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក ។

៤- ប្រសិនបើអង្គការសុខភាពពិភពលោក រកឃើញថា មានការរៀបចំមួយ ដោយសារតែសារធាតុដែលទុកនោះ មិនអាចនឹងមានការប្រើប្រាស់ខុស ហើយមិនបង្កើតអោយមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ (កថាខ័ណ្ឌ ទី ៣) ហើយដឹងថា ថ្នាំញៀន ដែលមាននៅក្នុងនោះ មិនអាចបំលែងបាននោះ គណៈកម្មការ អាចបញ្ចូលការរៀបចំនោះបន្ថែមទៅក្នុងតារាង III ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសាសន៍ របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក។

៥- ប្រសិនបើអង្គការសុខភាពពិភពលោក ដឹងថាថ្នាំញៀនមួយក្នុងតារាង I អាចនឹងមានការប្រើប្រាស់ខុស ជាពិសេសនឹងអាចបង្កើតអោយមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ (កថាខ័ណ្ឌ ទី ៣) ហើយដឹងថាផលអាក្រក់បែបនោះ មិនអាចកើតចេញមកពីសារៈប្រយោជន៍ព្យាបាលរោគត្រឹមត្រូវ ដែលគ្មានក្នុងសារធាតុទាំងនោះ ក្រៅពីថ្នាំញៀនក្នុងតារាង IV នោះគណៈកម្មការ អាចដាក់ថ្នាំញៀននោះ ចូលក្នុងតារាង IV។

៦- ទីកន្លែងណាមួយមានសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងទាក់ទងនឹងថ្នាំញៀនមួយដែលមានជាស្រេច ក្នុងតារាង I ឬតារាង II ឬទាក់ទងនឹងការរៀបចំមួយក្នុងតារាង III ដាច់ចេញពីវិធានការដែលបានផ្តល់អោយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ៥ នោះ គណៈកម្មការ អាចធ្វើវិសោធនកម្មតារាងណាមួយ ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសាសន៍របស់អង្គការសុខ...ពិភពលោកដោយៈ

- ក- ការផ្ទេរថ្នាំញៀនមួយពីតារាង I ទៅក្នុងតារាង II ឬពីតារាង II មកចូលតារាង I វិញ ឬ
- ខ- លុបចោលថ្នាំញៀនមួយ ឬការរៀបចំមួយចេញពីតារាងមួយ នៅពេលមានករណីបែបនេះ។

៧- សេចក្តីសំរេចណាមួយរបស់គណៈកម្មការដែលបានធ្វើឡើងស្របទៅនឹងមាត្រានេះ អគ្គលេខាធិការត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងដល់សមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ភាគីរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិក នៃអនុសញ្ញានេះអង្គការសុខភាពពិភពលោក និងដល់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ។ សេចក្តីសំរេចបែបនេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះភាគីនីមួយៗ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលដំណឹងរបស់ខ្លួន ហើយភាគីទាំងអស់នៅពេលនោះត្រូវចាត់វិធានការបែបហ្នឹង នៅពេលណាគេតំរូវនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

៨- ក- សេចក្តីសំរេចធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើតារាងណាមួយរបស់គណៈកម្មការ ត្រូវតែពិនិត្យដោយហ្មត់ចត់ឡើងវិញដោយក្រុមប្រឹក្សាទៅលើសំណើរបស់ភាគីណាមួយ ដែលបានធ្វើប្រតិវេទក្នុងរយៈពេល ៩០ថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃទទួលសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹង ស្តីពីសេចក្តីសំរេចនោះ ។ សំណើអោយពិនិត្យ

ឡើងវិញ ត្រូវបញ្ជូនទៅអោយអគ្គលេខាធិការព្រមគ្នាជាមួយពត៌មានពាក់ព័ន្ធ ដោយសំអាងទៅលើសំណើសុំអោយត្រួតពិនិត្យមើលឡើងវិញ ។

ខ- អគ្គលេខាធិការត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ថតចម្លង នៃសំណើសុំត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និងពត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធនោះ ទៅអោយគណៈកម្មការអង្គការសុខភាពពិភពលោក និងទៅឱ្យភាគីទាំងអស់ ដោយអញ្ជើញពួកគេអោយដាក់ជូននូវសេចក្ដីអធិប្បាយ ក្នុងរយៈពេល៩០ថ្ងៃ ។ សេចក្ដីអធិប្បាយទាំងអស់ដែលបានទទួល ត្រូវដាក់ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាដើម្បីពិនិត្យ ។

គ- ក្រុមប្រឹក្សាអាចអះអាងបញ្ជាក់កែតម្រូវ ឬប្ដូរសេចក្ដីសំរេចរបស់គណៈកម្មការនោះបញ្ច្រាសទៅវិញ ហើយសេចក្ដីសំរេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សា គឺជាសេចក្ដីសំរេចចុងក្រោយ។ សេចក្ដីប្រកាសជូនដំណឹងរបស់ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យគ្រប់រដ្ឋទាំងអស់ ដែលជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ភាគីរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិកអនុសញ្ញានេះ គណៈកម្មការអង្គការសុខភាពពិភពលោក និងទៅឱ្យគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ។

ឃ- ក្នុងកំឡុងពេលផ្អាកនៃការត្រួតពិនិត្យមើលឡើងវិញនោះ សេចក្ដីសំរេចដើមរបស់គណៈកម្មការត្រូវនៅមានប្រសិទ្ធភាពដដែល ។

៩- ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រានេះ សេចក្ដីសំរេចរបស់គណៈកម្មការដែលបានធ្វើឡើង មិនត្រូវមាននីតិវិធីត្រួតពិនិត្យឡើងវិញដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ឡើយ ។

មាត្រា ៤
ភាពព្វកិច្ចទូទៅ

១- ភាគីទាំងអស់ ត្រូវចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ និងរដ្ឋបាលបែបនោះ នៅពេលណាមានការចាំបាច់ :

ក- ដើម្បីផ្ដល់ប្រសិទ្ធភាព និងអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ នៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន.

ខ- ដើម្បីសហប្រតិបត្តិការជាមួយរដ្ឋដទៃទៀតក្នុងការប្រតិបត្តិបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយ

គ- ត្រូវតែមានបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីកំរិតទាំងស្រុងចំពោះគោលបំណង ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងសុខាភិបាល ការផលិត កាធ្វើ ការនាំចេញ ការនាំចូល ការចែកចាយ ការធ្វើជំនួញ ការប្រើប្រាស់ និងការកាន់កាប់ថ្នាំញៀន ។

មាត្រា ៥

អង្គការត្រួតពិនិត្យអន្តរជាតិ

ដោយទទួលស្គាល់នូវសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ចំពោះការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ភាគីទាំងអស់ ឯកភាពនូវជំនឿទុកចិត្តទៅលើគណៈកម្មការ ស្តីពីគ្រឿងញៀនរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម និងទៅលើគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ព្រមទាំងមុខងារដែលបានប្រគល់ជូនពួកគេរៀង១ខ្លួននៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៦

ការចំណាយរបស់អង្គការត្រួតពិនិត្យអន្តរជាតិ

ការចំណាយរបស់គណៈកម្មការ និងគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវផ្តល់អោយដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងលក្ខណៈបែបនេះ ត្រូវសំរេចដោយមហាសន្និបាត ។ ភាគីទាំងអស់ដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវរួមវិភាគទានដល់ការចំណាយទាំងនេះនូវចំនួនដែលមហាសន្និបាតយល់ថា សមស្របតាមពេល និងការវាយតំលៃ បន្ទាប់ពីការប្រឹក្សាជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាលរបស់ភាគីទាំងនេះ ។

មាត្រា ៧

ការពិនិត្យឡើងវិញនូវសេចក្តីសំរេច និងអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មការ

លើកលែងតែសេចក្តីសំរេចនៅក្នុងមាត្រា ៣ សេចក្តីសំរេច ឬអនុសាសន៍នីមួយ១ដែលបានអនុម័តដោយគណៈកម្មការ ដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវតែមានការយល់ព្រម ឬការកែប្រែពីក្រុមប្រឹក្សា ឬមហាសន្និបាតតាម វិធីដូចគ្នានឹងសេចក្តីសំរេច ឬអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មការដទៃ១ទៀតដែរ ។

មាត្រា ៨

មុខងាររបស់គណៈកម្មការ

គណៈកម្មការ ត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញា អោយដើម្បីពិចារណាទៅលើបញ្ហាទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងគោលបំណងរបស់អនុសញ្ញានេះ មកពិនិត្យ ហើយជាពិសេស :

ក-ដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្មតារាងទាំងឡាយដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣.

ខ-ដើម្បីជំរាបប្រាប់ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិអោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើបញ្ហាណាមួយ ដែលអាចទាក់ទងនឹងមុខងាររបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិនេះ.

គ-ដើម្បីផ្តល់អនុសាសន៍សំរាប់គោលបំណងនៃការអនុវត្តន៍ និងបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះដោយរាប់បញ្ចូលនូវកម្មវិធីស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រនិងការផ្លាស់ប្តូរពត៌មាននៃធម្មជាតិផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬបច្ចេកទេសហើយនិង.

ឃ- ដើម្បីទាក់ទាញអារម្មណ៍របស់ភាគីមិនមែនជារបស់ខ្លួន អោយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើ សេចក្តីសំរេច និងអនុសាសន៍ទាំងឡាយដែលខ្លួនអនុម័តនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ជាមួយនឹងការយល់ឃើញចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួកគេ ដែលចាត់វិធានការឡើងដោយអនុលោមទៅតាមបញ្ហានោះ ។

មាត្រា ៩

សមាសភាព និងមុខងាររបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ

១- គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិត្រូវមានសមាជិក ១៣ រូប ដែលបោះឆ្នោតជ្រើសរើសឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សា មានដូចតទៅ :

ក- សមាជិក ៣រូប ដែលមានបទពិសោធន៍ខាងវិជ្ជាពេទ្យ ឱសថវិទ្យា ឬលក់ឱសថ ជ្រើសរើសចេញពីបេក្ខជន ៥រូប ដែលអង្គការសុខភាពពិភពលោកជ្រើសរើសអោយឈរឈ្មោះ និង.

ខ- សមាជិក ១០ រូបទៀត ជ្រើសចេញពីបញ្ជីឈ្មោះបេក្ខជនដែលជ្រើសរើសអោយឈរឈ្មោះ ដោយសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ និងភាគីដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

២- តាមរយៈសមត្ថកិច្ច ភាគីមិនលំអៀង និងភាពគ្មានផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ សមាជិកទាំងអស់របស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ គឺជាមនុស្សដែលត្រូវអោយរក្សាការសម្ងាត់ទូទៅ ។ ក្នុងអំឡុងរយៈពេលអាណត្តិរបស់ខ្លួន ពួកគេមិនត្រូវមានតំណែងណាមួយ ឬចូលរួមក្នុងសកម្មភាពណាមួយដែលអាចនឹងបណ្តាលអោយប៉ះពាល់ដល់ភាពមិនលំអៀងក្នុងការអនុវត្តន៍មុខងាររបស់ខ្លួន។ ក្នុងការប្រឹក្សាជាមួយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវធ្វើការរៀបចំទាំងអស់

ដែលចាំបាច់ដើម្បីធានាដល់ឯករាជ្យភាពរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ក្នុងការអនុវត្តនីមុខងាររបស់ខ្លួន ។

៣- ដោយគោរពចំពោះគោលការណ៍នៃការតំណាងភូមិសាស្ត្រ ដែលមានសមធម៌ ក្រុមប្រឹក្សា ត្រូវពិនិត្យពិចារណាទៅលើ សារៈសំខាន់នៃការបញ្ចូលទៅក្នុងគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ នូវសមាមាត្រដែលមានសមធម៌ ចំពោះមនុស្សដែលមានចំណេះដឹងពីស្ថានភាពគ្រឿងញៀននៅក្នុង ប្រទេសដែលផលិត ធ្វើ និងប្រើប្រាស់ ហើយដែលជាប់ទាក់ទងនឹងបណ្តាប្រទេសទាំងនោះ ។

៤- នៅក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយរដ្ឋាភិបាល និង ចំពោះអាណត្តិរបស់អនុសញ្ញានេះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីកំណត់ការដាំ ការផលិត ការធ្វើ និងការប្រើប្រាស់នូវគ្រឿងញៀនអោយបានសមល្មមទៅតាមចំនួនដែលត្រូវការ សំរាប់គោលបំណងផ្នែកឱសថសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីធានានូវលទ្ធភាពរបស់គេ សំរាប់គោលបំណងទាំងនោះ និង ដើម្បីទប់ស្កាត់ការដាំ ការផលិត និងការធ្វើខុសច្បាប់ ព្រមទាំងការចរាចរ និងប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

៥- វិធានការទាំងដែលបានធ្វើឡើងដោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដែលស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ នឹងស្របទៅតាមគោលបំណងបន្តកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់រដ្ឋាភិបាល ជាមួយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ និងដើម្បីផ្តល់យន្តការសំរាប់ការបន្តនូវការពិភាក្សារវាងរដ្ឋាភិបាល និង គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដែលនឹងផ្តល់ជំនួយ និងសំរួលដល់សកម្មភាពថ្នាក់ជាតិដែលមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីសំរេចនូវគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ១០

រយៈពេលកាន់តំណែង និងសំណង

របស់សមាជិកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ

១- សមាជិកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិទាំងអស់ ត្រូវបំរើការរយៈពេល៥ឆ្នាំ ហើយត្រូវបានសិទ្ធិទទួលបាននូវការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសាជាថ្មី ។

២- រយៈពេលកាន់តំណែងរបស់សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិម្នាក់ៗ ត្រូវបញ្ចប់មួយថ្ងៃមុនពេលកិច្ចប្រជុំលើកទី ១ របស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដែលអ្នកថ្មីត្រូវមានសិទ្ធិចូលក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ ។

៣- សមាជិកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិរូបណាមួយ ដែលមិនបានចូលរួមក្នុងសម័យប្រជុំបីដងជាប់ៗគ្នា ត្រូវចាត់ទុកថាបានលាលែងពីការងារ ។

៤- ដោយផ្អែកលើអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ក្រុមប្រឹក្សា អាចបណ្តេញសមាជិកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិណាម្នាក់ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវអោយសំរាប់សមាជិកភាព ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ៩ ។ អនុសាសន៍នោះនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយសំលេងបោះឆ្នោតជាក់លាក់នៃសមាជិក ៩ រូបរបស់ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ។

៥- នៅពេលកន្លែងទំនេរកើតឡើងក្នុងគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ រយៈពេលកាន់តំណែងរបស់សមាជិកម្នាក់ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបំពេញកន្លែងនោះភ្លាមតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ហើយដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញត្តិដែលអនុវត្តន៍តាមមាត្រា៩ ដោយបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកម្នាក់ផ្សេងទៀត ដើម្បីអោយបំរើការរយៈពេលដែលនៅសល់ ។

៦- សមាជិករបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិទាំងអស់ ត្រូវទទួលសំណងគ្រប់គ្រាន់ដូចដែលបានកំណត់ដោយមហាសន្និបាត ។

មាត្រា ១១

វិធាននៃនីតិវិធីរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ

១- គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវបោះឆ្នោតរើសប្រធានផ្ទាល់របស់ខ្លួន និងមន្ត្រីដទៃទៀតនៅពេលណាខ្លួនគិតថា ចាំបាច់ ហើយត្រូវអនុមត័វិធាននីតិវិធីរបស់ខ្លួន ។

២- គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវជួបប្រជុំអោយបានញឹកញាប់ទៅតាមការយល់ឃើញរបស់ខ្លួននៅពេលណាចាំបាច់ដើម្បីបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនអោយបានត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែត្រូវយ៉ាងហោចណាស់ត្រូវធ្វើពីរ សម័យប្រជុំ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិននីមួយៗ ។

៣- កូរ៉ុម (ចំនួន) ចាំបាច់ក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវមានសមាជិក ៨ រូប ។

មាត្រា ១២
ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធតំលៃប៉ាន់ស្មាន

១- គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទមួយ ឬច្រើន តាមរយៈនេះ និងបែបបទមួយដែលក្នុងនោះតំលៃប៉ាន់ស្មាន់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ត្រូវផ្តល់ និងត្រូវចេញទំរង់បែបបទដូច្នោះ ។

២- ដោយគោរពដែនដី និងប្រទេសទាំងឡាយដែលមិនបានអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវស្នើដល់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធនូវតំលៃប៉ាន់ស្មាន ដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ។

៣- ប្រសិនបើរដ្ឋណាមួយខកខានមិនបានផ្តល់តំលៃប៉ាន់ស្មាន ដោយគោរពដល់ដែនដីរបស់ខ្លួនតាមកាលបរិច្ឆេទដែលបានបញ្ជាក់នោះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវបង្កើតតំលៃប៉ាន់ស្មានអោយហួសតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ក្នុងការបង្កើតតំលៃប៉ាន់ស្មានបែបហ្នឹង អោយដល់កំរិតដែលអាចអនុវត្តន៍បាន គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវធ្វើដូច្នេះក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ។

៤- គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវពិនិត្យមើលតំលៃប៉ាន់ស្មានដោយរាប់បញ្ចូលតំលៃប៉ាន់ស្មានបន្ថែមបង្គ្រប់ ហើយលើកលែងតំរូវការសំរាប់គោលបំណងពិសេសអាចតំរូវអោយមានពត៌មានបែបហ្នឹងនៅពេលណាខ្លួនគិតថាចាំបាច់ ដោយគោរពក្នុងនាមជាប្រទេស ឬទឹកដីមួយដែលគេផ្តល់អោយនូវតំលៃប៉ាន់ស្មានមួយ ដើម្បីបំពេញតំលៃប៉ាន់ស្មាននោះ ឬដើម្បីពន្យល់លើសេចក្តីអះអាងណាមួយដែលមាននៅក្នុងនោះ ។

៥- ដោយសារមានការកំណត់នូវការប្រើប្រាស់ និងការចែកចាយគ្រឿងញៀនទៅតាមចំនួនសមស្របដែលតំរូវអោយមានសំរាប់គោលបំណងផ្នែកឱសថសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រ និងដើម្បីធានាលទ្ធភាពរបស់គេសំរាប់គោលបំណងទាំងនោះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវអះអាងបញ្ជាក់លើតំលៃប៉ាន់ស្មានយ៉ាងរួសរាន់ តាមដែលអាចធ្វើទៅបានដោយ បញ្ចូលតំលៃប៉ាន់ស្មានបន្ថែមបង្គ្រប់ ឬអាចធ្វើវិសោធនកម្មលើតំលៃ ប៉ាន់ស្មាននេះ ដោយមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ក្នុងករណីមិនមានការព្រមព្រៀង រវាងរដ្ឋាភិបាល និង គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ

ចំណុចចុងក្រោយ នឹងមានសិទ្ធិបង្កើត ទាក់ទង និងចេញផ្សាយនូវតំលៃប៉ាន់ស្មានរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ រួមបញ្ចូលទាំងតំលៃប៉ាន់ស្មានបន្ថែម ។

៦- បន្ថែមលើរបាយការណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវបញ្ចេញពត៌មាន អំពីការប៉ាន់ប្រមាណទាំងនោះតាមយោបល់របស់ខ្លួន និង សំរបសំរួលការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ នៅពេលដែលខ្លួននឹងកំណត់ ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់មួយឆ្នាំម្តង ។

មាត្រា ១៣
ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្ថិតិបញ្ជូនត្រឡប់

១. គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវកំណត់ពី វិធីសាស្ត្រ និងទំរង់បែបបទដែលក្នុងនោះការបញ្ជូនស្ថិតិត្រឡប់នឹងត្រូវផ្តល់ជូនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០ និងត្រូវរៀបរាប់អំពី ទំរង់បែបបទទាំងនោះ ។

២. គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវពិនិត្យការបញ្ជូនត្រឡប់ជាមួយនឹងទស្សនៈនៃការកំណត់ ថាតើភាគីមួយ ឬរដ្ឋផ្សេងទៀតណាមួយ បានគោរពតាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះដែរ ឬទេ។

៣. គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចត្រូវការពត៌មាននោះបន្ថែមប្រសិនបើខ្លួនយល់ឃើញថាជាការចាំបាច់ក្នុងការបញ្ចប់ ឬដើម្បីបកស្រាយពត៌មានដែលមាននៅក្នុងស្ថិតិបញ្ជូនត្រឡប់ទាំងនោះ ។

៤. មិនត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ក្នុងការចោទសួរ ឬបញ្ចេញគំនិតណាមួយលើពត៌មានរបស់ស្ថិតិទាក់ទងនឹងគ្រឿងញៀន ដែលតម្រូវចំពោះគោលបំណងពិសេសទាំងនេះ ។

មាត្រា ១៤
វិធានការរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ
ដើម្បីធានាចំពោះការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញា

១. (ក) ដោយផ្អែកលើការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួនលើពត៌មាន ដែលរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ជូនទៅគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ឬតាមពត៌មានដែល

អង្គការសហប្រជាជាតិ ឬភ្នាក់ងារពិសេស ឬ ដោយចែងថា ពត៌មានត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈកម្មាការស្តីពីអនុសាសន៍របស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ តាមរយៈអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលផ្សេងៗទៀត ឬអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលមានសមត្ថកិច្ចផ្ទាល់នៅក្នុងបញ្ហានោះ ហើយដែលស្ថិតនៅក្នុងឋានៈពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនិងក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ស្របតាមមាត្រា ៧១ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឬ ទទួលនូវឋានៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នាមួយដោយកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសជាមួយក្រុមប្រឹក្សា គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ មានហេតុផលមិនលំអៀងចំពោះការជឿទុកចិត្តថា គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ កំពុងត្រូវបានធ្វើអោយមានគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារហេតុផលនៃការបរាជ័យរបស់ភាគីណាមួយ ប្រទេស ឬទឹកដីណាមួយ ដើម្បីអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ នឹងមានសិទ្ធិស្នើឡើងទៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធអោយមានការបើកចំហនូវការពិគ្រោះយោបល់ ឬស្នើអោយពួកគេផ្តល់ការពន្យល់ ។ ដោយគ្មានការខកខានណាមួយនៅក្នុងការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញា ប្រសិនបើភាគីមួយ ប្រទេសមួយ ឬទឹកដីបានក្លាយទៅជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា ឬប្រសិនបើមានភស្តុតាងនៃការគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលវាអាចកើតមានឡើង ឬប្រសិនបើមានភស្តុតាងនៃការគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ មជ្ឈមណ្ឌលសំខាន់នៃការដាំ ការផលិត ឬការធ្វើ ឬការចរាចរ ឬការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ មានសិទ្ធិស្នើសុំទៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធអោយបើកចំហនូវការពិគ្រោះយោបល់ ។ ដោយកំណត់ចំពោះសិទ្ធិរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ក្នុងការបញ្ជាក់ជូនដល់ភាគីនានា ក្រុមប្រឹក្សា និងគណៈកម្មការទទួលបន្ទុកលើបញ្ហាដូចដែលបានលើកឡើងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ឃ) ខាងក្រោម គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវចាត់ទុកថាជាការសំងាត់ចំពោះសំណើ សំរាប់ពត៌មាន ឬការបកស្រាយណាមួយរបស់រដ្ឋាភិបាល ឬសំណើមួយ សំរាប់ការពិគ្រោះយោបល់ និងការពិគ្រោះយោបល់ផ្សេងៗទៀតដែលធ្វើឡើងជាមួយរដ្ឋាភិបាល ស្របតាមអនុកថាខ័ណ្ឌនេះ ។

(ខ) បន្ទាប់ពីការចាត់វិធានការពោធអនុកថាខ័ណ្ឌ (ក) ខាងលើ ប្រសិនបើឯកភាពថា វាជាការចាំបាច់ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចអំពាវនាវដល់រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ពន្ធ័ អោយអនុម័តវិធានការឧបាស្រ័យ ដូចដែលស្ថិតនៅក្រោមកាលៈទេសៈចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ។

(គ) ប្រសិនបើគេគិតថា សកម្មភាពនោះចាំបាច់សំរាប់គោលបំណងនៃការវាយតំលៃបញ្ហា ដោយអនុលោមទៅតាមអនុកថាខណ្ឌ (ក) នៃកថាខណ្ឌនេះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចស្នើសុំទៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធថា ការសិក្សាបញ្ហាមួយត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន តាមរយៈមធ្យោបាយនានាដូចដែលរដ្ឋាភិបាលចាត់ទុកថាសមស្រប ។ ប្រសិនបើរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធសំរេច ដើម្បីទទួលរ៉ាប់រងការសិក្សានេះ គេអាចស្នើសុំទៅគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដើម្បីធ្វើអោយមានជំនាញការ និងសេវាកម្មរបស់បុគ្គលម្នាក់ឬច្រើននាក់ ជាមួយនិងសមត្ថភាពដែលតំរូវអោយមាន ដើម្បីជួយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលក្នុងការសិក្សាសំណើ ។ បុគ្គលម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដែលគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ចង់ធ្វើអោយមានលទ្ធភាព ត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋាភិបាល ។ តំរូវនៃការសិក្សានេះ និងពេលវេលាកំណត់ ដែលក្នុងនោះ ការសិក្សាដែលត្រូវបានបញ្ចប់ នឹងត្រូវបានកំណត់ដោយការពិគ្រោះយោបល់រវាងរដ្ឋាភិបាល និងគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ។ រដ្ឋាភិបាល ត្រូវទំនាក់ទំនងទៅកាន់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិអំពីលទ្ធផលនៃការសិក្សា និងត្រូវចង្អុលបង្ហាញនូវវិធានការសំខាន់ៗដែលគេចាត់ទុកថាមានការចាំបាច់ដើម្បីដោះស្រាយ ។

(ង) ប្រសិនបើ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ រកឃើញថា រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធមានការខកខានមិនបានផ្តល់ការពន្យល់អោយពេញចិត្ត នៅពេលដែលមានការអំពាវនាវស្របទៅតាមអនុកថាខណ្ឌ (ក) ខាងលើ ឬមានការខកខានមិនបានអនុម័តវិធានការណ៍ដោះស្រាយណាមួយដែលគេអាចអំពាវនាវអោយចាត់វិធានការណ៍ស្របតាមអនុកថាខណ្ឌ (ខ) ខាងលើ ឬ នោះមានស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរមួយដែលចាំបាច់ត្រូវមានសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការថ្នាក់កំរិតអន្តរជាតិជាមួយនិងទស្សនៈមួយដើម្បីដោះស្រាយ គេអាចអំពាវនាវអោយមានការយកចិត្តទុកដាក់របស់ភាគីក្រុមប្រឹក្សា និងគណៈកម្មាការចំពោះបញ្ហានេះ ។ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិត្រូវធ្វើដូច្នោះ ប្រសិនបើគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ កំពុងត្រូវបានធ្វើអោយមានគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ និង មិនអាចមានលទ្ធភាព ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហានេះដោយពេញចិត្ត តាមមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ។ វានឹងធ្វើដូច្នោះផងដែរ ប្រសិនបើរកឃើញថា មានស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរដែលចាំបាច់ឱ្យមានសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការកំរិតអន្តរជាតិ ជាមួយនិងទស្សនៈមួយដើម្បីដោះស្រាយវា និងដែលនាំអោយមានស្ថានភាពទាំងនោះ ទៅដល់ការកំណត់សំគាល់របស់ភាគីទាំងអស់ ក្រុមប្រឹក្សា និងគណៈកម្មាការ ដែលមានវិធីសាស្ត្រសមស្របបំផុតនៃការសំរបសំរួលនូវសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការ

បន្ទាប់ពីការពិចារណាទៅលើរបាយការណ៍ របស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ និងរបស់គណៈកម្មាការ ប្រសិនបើអាចមានលទ្ធភាពទៅលើបញ្ហា ក្រុមប្រឹក្សា អាចធ្វើអោយមហាសន្និបាតមានការកត់សំគាល់ទៅលើបញ្ហានេះ ។

២. នៅពេលស្នើអោយមានការយកចិត្តទុកដាក់របស់ភាគីនានា ក្រុមប្រឹក្សា និង គណៈកម្មការដែលទទួលបន្ទុកលើបញ្ហានេះ ស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ (ឃ) ខាងលើ ប្រសិនបើខ្លួនយល់ថា ទង្វើបែបនេះជាការចាំបាច់ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ភាគីដោយអោយពួកគេបញ្ឈប់ការនាំចូលគ្រឿងញៀន ការនាំចេញគ្រឿងញៀន ឬទង្វើទាំងពីរ មកពី ឬសំដៅទៅប្រទេស ឬដែនដីពាក់ព័ន្ធ ទោះបីក្នុងពេលវេលាមួយកំណត់ ឬរហូតដល់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិត្រូវបានឯកភាពលើស្ថានភាពក្នុងប្រទេស ឬដែនដីនោះ ។ រដ្ឋពាក់ព័ន្ធ អាចលើកយកបញ្ហានេះដាក់ចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សា ។

៣. គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវមានសិទ្ធិបោះពុម្ពរបាយការណ៍ លើបញ្ហាណាមួយដែលបានដោះស្រាយ ដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ហើយបញ្ជូនរបាយការណ៍នេះទៅអោយក្រុមប្រឹក្សាដែលត្រូវបញ្ជូនបន្តទៅអោយភាគីនានា ។ប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ បោះពុម្ពផ្សាយក្នុងរបាយការណ៍នេះនូវសេចក្តីសំរេច ដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រានេះ ឬពត៌មានណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរបាយកាណ៍នេះ ខ្លួនក៏ត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយនូវទស្សនៈរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធផងដែរ ប្រសិនបើមានការស្នើពីរដ្ឋាភិបាលទាំងនោះនៅពេលក្រោយ ។

៤. ប្រសិនបើក្នុងករណីណាមួយ ដែលសេចក្តីសំរេចមួយរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយស្របតាមមាត្រានេះមិនមានការឯកភាពជាឯកឆន្ទទេនោះទស្សនៈរបស់មតិភាគតិច ត្រូវបានលើកមកបញ្ជាក់ ។

៥. រដ្ឋណាមួយ ដែលត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិដែលសំណួរមួយមានការចាប់អារម្មណ៍ដោយផ្ទាល់ ត្រូវបានពិចារណាតាមមាត្រានេះ ។

៦. សេចក្តីសំរេចរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិតាមមាត្រានេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមតិភាគច្រើន ស្មើនឹងពីរភាគបីនៃចំនួនគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ទាំងអស់ ។

មាត្រា ១៤ ស្ទួន

ជំនួយបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្នុងករណីដែលគេចាត់ទុកថាសមស្រប និងក្នុងលក្ខខណ្ឌ ឬ ជាជំរើសផ្សេងៗទៀត ដើម្បីចាត់វិធានការណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ កថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ ជាមួយនិងការយល់ព្រមរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចផ្តល់អនុសាសន៍ទៅដល់អង្គការសហប្រជាជាតិដែលមានសមត្ថកិច្ច និងទៅដល់ទីភ្នាក់ងារជំនាញដែលជាជំនួយបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬទាំងពីរ ត្រូវបានផ្តល់ទៅដល់រដ្ឋាភិបាលក្នុងការគាំទ្រនូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន ដើម្បីអនុវត្តន៍កាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនស្របតាមអនុសញ្ញានេះ រួមបញ្ចូលទាំងការបង្កើតឡើងទាំងអស់នោះ ឬយោងទៅតាមមាត្រា ២ មាត្រា ៣៥ មាត្រា ៣៨ និងមាត្រា ៣៨ ស្ទួន ។

មាត្រា ១៥

របាយការណ៍របស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ

១. គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំលើការងាររបស់ខ្លួន និងរបាយការណ៍បន្ថែមនានា តាមដែលខ្លួនយល់ថាចាំបាច់ដែលត្រូវមាន ព្រមទាំងការវិភាគលើការប៉ាន់ប្រមាណ និងពត៌មានស្ថិតិតាមសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងក្នុងករណីសមស្របប្រវត្តិនៃការពន្យល់បកស្រាយប្រសិនបើមាន ដែលផ្តល់ដោយ ឬតំរូវអោយមានរបស់រដ្ឋាភិបាល រួមជាមួយនឹងការអង្កេតពិនិត្យនានា និងអនុសាសន៍ដែលគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិចង់ធ្វើ ។ របាយការណ៍ទាំងនេះ ត្រូវដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាតាមរយៈគណៈកម្មការដែលអាចផ្តល់យោបល់ផ្សេងៗតាមដែលខ្លួនឃើញថាសមស្រប ។

២. របាយការណ៍ត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីនិងបន្ទាប់មកត្រូវបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយដោយអគ្គលេខាធិការ ។ ភាគីត្រូវអនុញ្ញាតអោយធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ បែងចែកដោយមិនមានការហាមប្រាមអ្វីទាំងអស់ ។

មាត្រា ១៦
លេខាធិការដ្ឋាន

សេវាកម្មរបស់លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មការ និងគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវបានផ្តល់អោយដោយអគ្គលេខាធិការ ។ ជាទូទៅ លេខាធិការរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវតែងតាំងដោយអគ្គលេខាធិការ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១៧
រដ្ឋបាលពិសេស

ភាគីត្រូវរក្សារដ្ឋបាលពិសេសមួយដើម្បីគោលបំណងនៃការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ១៨
ពត៌មានដែលភាគីត្រូវផ្តល់ជូនទៅអគ្គលេខាធិការ

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ជូនទៅអគ្គលេខាធិការនូវពត៌មានទាំងនោះ ដូចដែលគណៈកម្មការអាចស្នើ ដោយសារការចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តន៍តួនាទីរបស់ខ្លួន និងជាពិសេសៈ

(ក) របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ស្តីអំពី ដំណើរការរបស់អនុសញ្ញានៅក្នុងដែនដីនីមួយៗរបស់ពួកគេ

(ខ) ឯកសារច្បាប់ និងបទបញ្ជាទាំងអស់ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ដែលបានប្រកាសអោយប្រើក្នុងគោលបំណងដើម្បីអោយអនុសញ្ញានេះមានប្រសិទ្ធភាព

(គ) ករណីពិសេសៗទាំងនេះតម្រូវអោយគណៈកម្មការ កំណត់ករណីដែលពាក់ពន្ធ័នឹងចរាចរខុសច្បាប់ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងលក្ខណៈពិសេសលើករណីនីមួយៗនៃចរាចរខុសច្បាប់ ដែលបានរកឃើញថាអាចមានសារៈសំខាន់ ដោយសារមានពន្លឺលើប្រភពរបស់គ្រឿងញៀនដែលយកមកធ្វើចរាចរខុសច្បាប់ ឬដោយសារបរិមាណដែលពាក់ពន្ធ័ ឬវិធីសាស្ត្រដែលអ្នកចរាចរខុសច្បាប់ប្រើប្រាស់ និង.

(ឃ) ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់អាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាល ដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចក្នុងការចេញលិខិតបញ្ជាក់ ឬការអនុញ្ញាតសំរាប់ការនាំចេញ និងការនាំចូល ។

២. ភាគីត្រូវផ្តល់ពត៌មានដូចមានយោងក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងដើម តាមវិធី និងកាលបរិច្ឆេទ ព្រមទាំងប្រើប្រាស់ទំរង់បែបបទនោះ ដូចដែលគណៈកម្មការអាចស្នើ ។

មាត្រា ១៩
ការប៉ាន់ប្រមាណតម្រូវការថ្នាំ

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ជូនគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ក្នុងមួយឆ្នាំៗ នូវដែនដីនីមួយៗ របស់ខ្លួនតាមវិធី និងទំរង់បែបបទ ដែលបានកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ការប៉ាន់ប្រមាណលើបែបបទដែលខ្លួនបានផ្តល់ជូន មានលក្ខណៈដូចខាងក្រោម :

(ក) បរិមាណថ្នាំដែលត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់គោលបំណងផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រ ។

(ខ) បរិមាណថ្នាំដែលត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់ការផលិតឱសថដទៃៗទៀត សំរាប់ការរៀបចំក្នុងតារាង III និងសារធាតុដែលមិនមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

(គ)ការស្តុកទុកឱសថ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃ ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណនូវអ្វីដែលពាក់ព័ន្ធ

(ឃ)បរិមាណឱសថដែលចាំបាច់សំរាប់បន្ថែមលើស្តុកពិសេសៗ ។

(ង) តំបន់ (គិតជាហិកតា) និង ទីតាំងភូមិសាស្ត្រដីដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ដាំអាភៀន ។

(ច) ប៉ាន់ប្រមាណ បរិមាណអាភៀនដែលត្រូវផលិត ។

(ឆ) ចំនួននៃការបង្កើតឧស្សាហកម្មដែលនឹងផលិតគ្រឿងញៀនសំយោគ និង

(ជ) បរិមាណនៃគ្រឿងញៀនសំយោគ ដែលត្រូវបានផលិតដោយឧស្សាហកម្មនីមួយៗដែលបង្កើតឡើងស្របតាមអនុកថាខណ្ឌពីមុនៗមក ។

២. (ក) ចំពោះការកាត់បន្ថយដោយយោងតាមកថាខ័ណ្ឌ ៣ នៃមាត្រា ២១ ការប៉ាន់ប្រមាណសរុបលើដែនដីនីមួយៗ និងគ្រឿងញៀននីមួយៗ លើកលែងតែ អាភៀន និងគ្រឿងញៀនសំយោគ ត្រូវមានបរិមាណសរុបដូចដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (ក) (ខ) និង (ឃ) កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ជាមួយនិងតម្រូវការមួយចំនួនក្នុងចំណោមនៃការស្តុកទុកជាក់ស្តែងដែលមានក្នុងដៃនៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំ មុនកើនដល់កំរិតដែលបានប៉ាន់ប្រមាណដូច មានចែងក្នុង អនុកថាខ័ណ្ឌ (គ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ១ ។

(ខ) ចំពោះការយកចេញ ដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា ២១ ចំពោះការនាំចេញ និង កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ២១ ស្ទួន សរុបនៃការប៉ាន់ប្រមាណសំរាប់អាភៀនរបស់ទឹកដីនីមួយៗ ត្រូវមានបរិមាណសរុបផងដែរដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក)(ខ)និង(ឃ) កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ជាមួយនិងតម្រូវការមួយចំនួនក្នុងចំណោមនៃការស្តុកទុកជាក់ស្តែងដែលមានក្នុងដៃនៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំ មុន កើនដល់កំរិតដែលបានប៉ាន់ប្រមាណដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (គ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ១ ឬចំនួនដែលបានបញ្ជាក់ស្របតាមអនុកថាខណ្ឌ (ច) កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា នេះ ទោះបីជាខ្ពស់ជាងក៏ដោយ ។

(គ) ចំពោះការយកចេញ ដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា ២១ សរុបនៃការប៉ាន់ប្រមាណចំពោះទឹកដីនីមួយៗសំរាប់គ្រឿងញៀនសំយោគនីមួយៗ ត្រូវមានបរិមាណសរុបផងដែរដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក)(ខ)និង(ឃ) កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ជាមួយនិងតម្រូវការមួយចំនួនក្នុងចំណោមនៃការស្តុកទុកជាក់ស្តែងដែលមានក្នុងដៃនៅ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំមុនកើនដល់កំរិតដែលបានប៉ាន់ប្រមាណដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (គ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ១ ឬ ចំនួនដែលបានបញ្ជាក់ស្របតាមអនុកថាខណ្ឌ (ច) កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ទោះបីជាខ្ពស់ជាងក៏ដោយ ។

(ឃ) ការប៉ាន់ប្រមាណដែលបានផ្តល់អោយស្របតាមអនុកថាខណ្ឌមុននៃកថាខណ្ឌនេះ ត្រូវបានកែប្រែយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដើម្បីពិចារណាបរិមាណណាមួយដែលត្រូវរឹបអូស និងបន្ទាប់មក ត្រូវបានបញ្ចេញសំរាប់ការប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ ព្រមទាំងបរិមាណណាមួយដែលបានយកចេញពីស្តុកពិសេស សំរាប់តំរូវការរបស់ប្រជាជនស៊ីវិល ។

៣. រដ្ឋណាមួយក្នុងកំឡុងឆ្នាំអាចផ្តល់ការប៉ាន់ប្រមាណបន្ថែម ជាមួយនិងការពន្យល់បញ្ជាក់អំពីកាលៈទេសៈដែលតម្រូវអោយមានការប៉ាន់ប្រមាណបែបនោះផងដែរ ។

៤. ភាគីត្រូវជូនពត៌មានដល់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អំពីវិធីសាស្ត្រដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងការកំណត់ពីបរិមាណដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណ និងរាល់ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រដែលបានបង្ហាញនេះ ។

៥. ដោយដាក់ករតអោយមានការកាត់បន្ថយដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា ២១ និងការពិចារណាអោយបានត្រឹមត្រូវនូវបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២១ ស្ទួន ការប៉ាន់ប្រមាណមិនត្រូវធ្វើអោយលើសនោះទេ ។

មាត្រា ២០

ស្ថិតិត្រឡប់ដែលត្រូវផ្តល់ជូនទៅគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ជូនដល់ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ចំពោះដែនដីនីមួយៗរបស់ខ្លួននូវស្ថិតិត្រឡប់លើបែបបទដែលបានផ្តល់ជូនតាមវិធី និងបែបបទដែលបានកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិលើបញ្ហាដូចខាងក្រោម :

(ក) ការផលិត ឬធ្វើគ្រឿងញៀន.

(ខ) ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដើម្បីផលិតថ្នាំផ្សេងៗទៀត ការរៀបចំក្នុងតារាង III និងសារធាតុគីមីដែលមិនមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះនិងការប្រើប្រាស់ដើមរុក្ខជាតិញៀនសំរាប់ការផលិតថ្នាំញៀន

(គ) ការប្រើប្រាស់(សេព)ថ្នាំញៀន

(ឃ) ការនាំចេញ នាំចូលថ្នាំ និងរុក្ខជាតិញៀន

(ង) ការចាប់គ្រឿងញៀន និងការបំផ្លាញចោល

(ច) ការស្តុកគ្រឿងញៀនដូចបានកំណត់នៅថ្ងៃ ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំ ដែលពាក់ពន្ធ័នឹងការបញ្ជូនត្រឡប់ និង

(ឆ) តំបន់ដាំដើមអាភៀនជាក់លាក់ ។

២. (ក) ស្ថិតិត្រឡប់ទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលមានយោងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ ១ លើកលែងតែអនុកថាខ័ណ្ឌ(ឃ) ត្រូវរៀបចំធ្វើជារៀងរាល់ឆ្នាំ និងត្រូវផ្តល់ជូនទៅអោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ មិនអោយលើសពី ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា នៃឆ្នាំ បន្ទាប់ ដែលពាក់ពន្ធ័ ។

(ខ) ស្ថិតិត្រឡប់ទាក់ទងនឹងបញ្ហាដូចមានយោងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (ឃ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ១ ត្រូវធ្វើឡើង ៣ ខែម្តង និងត្រូវបញ្ជូនទៅអោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិក្នុងអំឡុងពេល ១ ខែ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់នៃរយៈពេល ៣ ខែ ដែលពាក់ពន្ធ័នោះ ។

៣. ភាគីមិនត្រូវបានតំរូវអោយផ្តល់ស្ថិតិត្រឡប់ទាក់ទងនឹងការស្តុកទុកពិសេសទេ ប៉ុន្តែត្រូវផ្តល់ការបញ្ជូនត្រឡប់ជាច់ដោយឡែកទាក់ទងនឹងថ្នាំញៀនដែលបាននាំចូល ឬ ដែលទទួលបាននៅក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីសំរាប់គោលបំណងពិសេស១ ក៏ដូចជាបរិមាណគ្រឿងញៀនដែលបានដកចេញមកពីស្តុកពិសេស ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាជនស៊ីវិល ។

មាត្រា ២១

ការដាក់កំរិតលើការផលិត និង ការនាំចូល

១. បរិមាណសរុបលើគ្រឿងញៀននីមួយ១ដែលបានផលិត និង នាំចូលដោយប្រទេសណាមួយ ឬ ដែនដីណាមួយក្នុងឆ្នាំណាមួយ មិនត្រូវអោយលើសបរិមាណសរុបដូចខាងក្រោម:

(ក) បរិមាណដែលបានប្រើប្រាស់ នៅក្នុងកំរិតនៃការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ព័ន្ធសំរាប់ប្រើក្នុងគោលបំណងផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រ,

(ខ) បរិមាណដែលបានប្រើ នៅក្នុងកំរិតនៃការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ពន្ធ័ ចំពោះការផលិតឱសថផ្សេង១ទៀត សំរាប់ការរៀបចំធ្វើតារាង III និងសារធាតុគីមីដែលមិនមានចែងក្នុងអនុសញ្ញា,

(គ) បរិមាណដែលបាននាំចេញ,

(ឃ) បរិមាណដែលបានបន្ថែមលើស្តុក ដើម្បីធ្វើអោយស្តុកនោះស្មើនឹងកំរិតដែលបានកំណត់ក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ពន្ធ័ និង,

(ង) បរិមាណដែលតំរូវអោយមាន នៅក្នុងកំរិតនៃការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ពន្ធ័សំរាប់គោលបំណងពិសេស ។

២. ចាប់ពីចំនួននៃបរិមាណដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ត្រូវធ្វើការកាត់បន្ថយនូវបរិមាណទាំងឡាយណាដែលបានរឹបអូស ឬបានបញ្ចេញសំរាប់ការប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ ក៏ដូចជាបរិមាណដែលបានយកចេញមកពីស្តុក ពិសេសសំរាប់បំរើសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាជនស៊ីវិល ។

៣. ប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិរកឃើញថា បរិមាណដែលបានផលិតនិងនាំចូលក្នុងឆ្នាំណាមួយ លើសពីបរិមាណដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ តិចជាងការកាត់បន្ថយណាមួយដូចដែលតម្រូវអោយ ដោយកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ ការលើសណាមួយដែលបានបង្កើតឡើង ឬនៅសល់នៅចុងឆ្នាំ ត្រូវកាត់បន្ថយបរិមាណដែលត្រូវផលិត ឬនាំចូល និងពី ចំនួននៃការប៉ាន់ប្រមាណសរុបនៅក្នុងឆ្នាំបន្ទាប់ ដូចបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១៩ ។

៤. (ក) ប្រសិនបើក្នុងស្ថិតិត្រឡប់ស្តីអំពីការនាំចូល ឬ ការនាំចេញ (មាត្រា ២០) បង្ហាញថា បរិមាណដែលបាននាំចេញទៅប្រទេសណាមួយ ឬ ដែនដីណាមួយលើសចំនួននៃការប៉ាន់ប្រមាណសរុបសំរាប់ប្រទេសនោះ ឬ ដែនដីនោះដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១៩ ជាមួយនឹងការបន្ថែមលើបរិមាណដែលបានបង្ហាញថានាំចេញ និងបន្ទាប់ពីការកាត់បន្ថយនូវចំនួនដែលលើស ដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣ នៃមាត្រានេះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចជូនដំណឹងពីអង្គហេតុនេះទៅរដ្ឋទាំងនោះ តាមយោបល់របស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិដែលសំរេចថាត្រូវជូនដំណឹងដូច្នោះ.

(ខ) ក្រោយពីបានទទួលការជូនដំណឹង ភាគីមិនត្រូវផ្តល់សិទ្ធិអោយមានការនាំចេញនូវគ្រឿងញៀនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រទេសនោះ ឬ ដែនដីនោះ បន្ថែមទៀតទេ ក្នុងកំឡុងឆ្នាំនោះ លើកលែងតែ :

(i) ក្នុងករណីនៃការប៉ាន់ប្រមាណបន្ថែម ត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះប្រទេស ឬដែនដីនោះ ទាក់ទងនឹងបរិមាណដែលបាននាំចូលលើស និង បរិមាណបន្ថែមដែលត្រូវ ឬ

(ii) ក្នុងករណីលើកលែងដែលការនាំចេញ គឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការព្យាបាលជំងឺ ទៅតាមយោបល់របស់រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនាំចេញ ។

មាត្រា ២១ ស្ទួន
ការដាក់កំរិតនៃការផលិត អាភៀន

១. ការផលិតអាភៀនដោយប្រទេស ឬទឹកដីណាមួយ ត្រូវបានរៀបចំ និងត្រួតពិនិត្យ នៅក្នុងលក្ខណៈបែបណាមួយដែលធានាថា បរិមាណដែលបានផលិតនៅក្នុងមួយឆ្នាំណាមួយ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាននឹងមិនត្រូវអោយលើសពីការប៉ាន់ប្រមាណអាភៀនដែលត្រូវផលិតដូចបានប៉ាន់ប្រមាណ ស្របតាមកថាខ័ណ្ឌទី ១ (ច) នៃមាត្រា ១៩ ។

២. ដោយផ្អែកទៅលើពត៌មានជាមូលដ្ឋាននៃការប្រើប្រាស់អំណាចរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិរកឃើញថាភាគី មួយដែលបានដាក់ជូននូវការប៉ាន់ប្រមាណ ស្របតាមកថាខណ្ឌទី ១ (ច) នៃមាត្រា ១៩ មិនបានកំណត់អាភៀនដែលបានផលិតនៅក្នុងព្រំដែនរបស់ខ្លួន ដើម្បីគោលបំណងស្របច្បាប់ ដោយអនុលោមទៅតាមការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ព័ន្ធ ហើយ ចំនួនដាក់លាក់មួយនៃអាភៀនដែលបានផលិត ទោះបីជាស្របច្បាប់ ឬ មិនស្របច្បាប់នៅក្នុងព្រំដែននៃភាគីមួយនោះ ត្រូវបានដាក់ចូលទៅ

ក្នុងការចរាចរខុសច្បាប់ បន្ទាប់ពីការសិក្សានៃការពន្យល់របស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ដែលនឹងត្រូវបានដាក់ជូនទៅកាន់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ នៅក្នុងរយៈពេល ១ ខែ បន្ទាប់ពីការជូនដំណឹងនៃការរកឃើញខាងលើ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិអាចសំរេចដើម្បីយកចេញទាំងអស់ ឬមួយផ្នែកនៃចំនួនដែលបានមកពីបរិមាណដើម្បីផលិត និងបានមកពីចំនួនសរុបនៃការប៉ាន់ប្រមាណដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី២ (ខ) នៃមាត្រា ១៩ សំរាប់ឆ្នាំបន្ទាប់ ដែលក្នុងនោះ ការយកចេញទាំងនោះ អាចត្រូវបានបំពេញផ្នែកបច្ចេកទេស ការពិចារណាទៅលើរដូវនៃផ្កា និងការប្តេជ្ញាចិត្តដែលមានកិច្ចសន្យាចំពោះការនាំចេញអាភៀន ។ ការសំរេចចិត្តនេះ នឹងមានប្រសិទ្ធភាព ៩០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបានជូនដំណឹងនោះ ។

៣. បន្ទាប់ពីការជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធនៃការចំរេចចិត្ត ដែលបានប្រកាន់យកស្របទៅតាមកថាខ័ណ្ឌទី២ខាងលើចំពោះការយកចេញ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិនឹងពិភាក្សាជាមួយភាគីនោះ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីដោះស្រាយសភាពការណ៍ គួរជាទីពេញចិត្ត ។

៤. ប្រសិនបើសភាពការណ៍មិនត្រូវបានដោះស្រាយគួរជាទីពេញចិត្តទេ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចប្រើប្រាស់បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៤ ដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ។

៥. នៅក្នុងការសំរេចចិត្តរបស់ខ្លួនចំពោះការយកចេញ ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌទី ២ ខាងលើ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ នឹងពិចារណា មិនត្រឹមតែកាលៈទេសៈដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងអ្វីដែលបណ្តាលអោយមានបញ្ហាការចរាចរខុសច្បាប់ ស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ទី ២ ខាងលើប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងវិធានការត្រួតពិនិត្យថ្មីៗដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតផងដែរដែលអាចត្រូវបានអនុម័តដោយភាគី ។

មាត្រា ២២

បទប្បញ្ញត្តិពិសេសដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះការដាំដុះ

១. នៅពេលដែលមានលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីមួយរបស់ភាគី ត្រូវហាមប្រាមដល់ការដាំដុះដើមអាភៀន ដើមកូកា ឬដើមកញ្ឆាដែលជាវិធានការមួយសមស្រប តាមគំនិតរបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារសុខភាព និងសុខុមាលភាពសាធារណៈ និងការទប់ស្កាត់ការបង្វែរគ្រឿងញៀនចូលទៅក្នុងការចរាចរខុសច្បាប់ ភាគីដែលពាក់ពន្ធ័ ត្រូវធ្វើការហាមឃាត់ការដាំដុះទាំងនោះ ។

២. ការហាមឃាត់ការដាំដើមអាភៀន ឬដើមកញ្ឆារបស់ភាគីមួយ ត្រូវចាត់វិធានការណ៍អោយបានសមស្រប ដើម្បីរឹបអូសយកដើមរុក្ខជាតិទាំងនោះដែលដាំដោយខុសច្បាប់ និងបំផ្លាញដើមរុក្ខជាតិទាំងនោះចោល លើកលែងតែបរិមាណបន្តិចបន្តួចដែលត្រូវអោយមានដោយភាគី សំរាប់គោលបំណងផ្នែកការស្រាវជ្រាវ និងវិទ្យាសាស្ត្រ ។

មាត្រា ២៣

ភ្នាក់ងារអាភៀនជាតិ

១. ភាគីមួយដែលអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះដើមអាភៀន សំរាប់ការផលិតអាភៀន ប្រសិនបើមិនទាន់មាននៅឡើយទេ ត្រូវបង្កើត និងរក្សាភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលមួយ ឬ ច្រើន (ដែលនៅផ្នែកខាងក្រោយនៃមាត្រានេះ ហៅកាត់ថាជាទីភ្នាក់ងារ)សំរាប់អនុវត្តន៍ភារកិច្ចដែលត្រូវ ដោយអនុលោមតាមមាត្រានេះ ។

២. ភាគីនីមួយៗត្រូវអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិខាងក្រោម ចំពោះការដាំដុះដើមអាភៀន ការផលិតអាភៀន និង អាភៀន :

(ក) ភ្នាក់ងារត្រូវដាក់ទីតាំងដែលក្នុងទីតាំងនោះ និង ចំណែកដីនោះ បានទទួលការអនុញ្ញាតអោយដាំដើមអាភៀន ដើម្បីផលិតអាភៀន ។

(ខ) មានតែការដាំដុះដែលទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណពីភ្នាក់ងារនេះទេ ទើបត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយមានការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការដាំដុះនេះ ។

(គ) អាជ្ញាប័ណ្ណនីមួយៗ ត្រូវបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់ពីទំហំដីដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយដាំដុះ ។

(ឃ) អ្នកដាំដុះដើមអាភៀនទាំងអស់ ត្រូវតំរូវអោយធ្វើការបញ្ជូនដើមអាភៀនទាំងអស់ទៅអោយភ្នាក់ងារ។ ភ្នាក់ងារត្រូវទិញ និងកាន់កាប់ភោគផលទាំងនោះអោយបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដោយមិនអោយលើសពីរយៈពេល ៤ ខែ ក្រោយពីការបញ្ចប់ការប្រមូលផល ។

(ង) ចំពោះអាភៀន ភ្នាក់ងារត្រូវមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ក្នុងការនាំចូល នាំចេញ ធ្វើជំនួញលក់ដុំ និងរក្សាទុកក្នុងស្តុកចំពោះអ្វី ដែលនៅសល់ពីការកាន់កាប់របស់អ្នកផលិតអាភៀន អាល់កាលូអ៊ីដអាភៀន ប្រើក្នុងវេជ្ជសាស្ត្រ ឬអាភៀនផ្សំ ។ ភាគីមិនចាំបាច់ពង្រីកសិទ្ធិផ្តាច់មុខនេះ ចំពោះអាភៀនប្រើក្នុងវេជ្ជសាស្ត្រ និងអាភៀនផ្សំនោះទេ ។

៣. តួនាទីរបស់រដ្ឋាភិបាលដូចមានយោងក្នុងកថាខណ្ឌ ២ ត្រូវអនុវត្តន៍ដោយភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាលមួយ ប្រសិនបើរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ភាគីដែលពាក់ពន្ធ័ អនុញ្ញាតអោយធ្វើបែបនោះ ។

មាត្រា ២៤

ការដាក់កំរិតលើការផលិតអាភៀនសំរាប់ការធ្វើជំនួញអន្តរជាតិ

១. (ក) ប្រសិនបើភាគីណាមួយ មានបំណងផ្តួចផ្តើមផលិតអាភៀន ឬ បង្កើនការផលិតអាភៀនដែលមានស្រាប់ ខ្លួនត្រូវពិចារណាលើសេចក្តីត្រូវការអាភៀនជារួមរបស់ពិភពលោក ដោយស្របតាមការប៉ាន់ប្រមាណដែលបានបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយ ដោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដើម្បីអោយការផលិតអាភៀនរបស់ភាគីនោះមិនធ្វើអោយមានផលិតផលអាភៀន លើសលុបនៅក្នុងពិភពលោក ។

(ខ) ភាគីមួយមិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយមានការផលិតអាភៀន ឬ បង្កើនការផលិតអាភៀនដែលមានស្រាប់ទេ ប្រសិនបើយល់ឃើញថា ការផលិត ឬការបង្កើនការផលិតនៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន អាចបណ្តាលអោយមានការចរាចរអាភៀនខុសច្បាប់ ។

២. (ក) ដោយយោលទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ភាគីមិនបានផលិតអាភៀនសំរាប់នាំចេញ ដល់ថ្ងៃ ១ ខែ មករា ១៩៦១ មានបំណងនាំអាភៀនដែលខ្លួនផលិត ចេញក្នុងបរិមាណមិនលើសពី ៥ តោនប្រចាំឆ្នាំ ខ្លួនត្រូវជូនដំណឹងដល់ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដោយធ្វើការបញ្ជាក់ជូនជាមួយនឹងការជូនដំណឹងនោះ នូវពតិមានដូចជា :

(i) ការត្រួតពិនិត្យជាចាំបាច់ ដូចដែលតំរូវអោយមានដោយអនុសញ្ញានេះ ទាក់ទងនឹងអាភៀនដែលត្រូវផលិត និងនាំចេញ និង.

(ii) ឈ្មោះរបស់ប្រទេសមួយ ឬច្រើន ដែលប្រទេសនោះរំពឹងថានាំចេញនូវគ្រឿងញៀន ហើយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចឯកភាពលើការជូនដំណឹងនោះ ថែមទាំងអាចផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ភាគីថា ខ្លួនមិនពាក់ពន្ធ័ក្នុងការផលិតគ្រឿងញៀនដើម្បីនាំចេញនោះទេ ។

(ខ) ក្នុងករណីភាគីណាមួយ ក្រៅពីភាគីដែលមានយោងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣ មានបំណងចង់ផលិតអាភៀនដើម្បីនាំចេញក្នុងបរិមាណលើសពីប្រាំតោនក្នុងមួយឆ្នាំ ខ្លួនត្រូវជូនដំណើងដល់ក្រុមប្រឹក្សាដោយមានការបញ្ជាក់ក្នុងការជូនដំណឹងនោះ នូវពតិមានដូចតទៅ :

(i) បរិមាណដែលបានប៉ាន់ប្រមាណថា ត្រូវផលិតដើម្បីនាំចេញ.

(ii) ការត្រួតពិនិត្យអាភៀនដែលនៅសល់ ឬអាភៀនដែលបានស្នើថា នឹងផលិត.

(iii) ឈ្មោះរបស់ប្រទេសមួយ ឬច្រើនដែលប្រទេសនោះ រំពឹងថានាំចេញនូវអាភៀនទាំងនោះ ហើយ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចធ្វើការឯកភាពលើការជូនដំណឹងនោះ ថែមទាំង អាចផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ភាគីនោះថា ខ្លួនមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការផលិតអាភៀន ដើម្បីនាំចេញនោះទេ ។

៣. ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃអនុកថាខ័ណ្ឌ (ក) និង (ខ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ២ ភាគីមួយដែលបាននាំចេញអាភៀនដែលខ្លួនបានផលិតក្នុងអំឡុងពេល ១០ ឆ្នាំមុនភ្លាមៗ មុនថ្ងៃទី១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៦១ ប្រទេសនោះអាចបន្ត នាំចេញអាភៀនដែលខ្លួនផលិត ។

៤. (ក) ភាគីមួយមិនត្រូវនាំអាភៀនចេញពីប្រទេស ឬ ដែនដីណាមួយទេ លើកលែងតែអាភៀនត្រូវបានផលិតនៅ:

(i) ភាគីមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣

(ii) ភាគីដែលបានជូនដំណឹងដល់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (ក) នៃកថាខ័ណ្ឌ ២ ឬ

(iii) ភាគីដែលបានទទួលការឯកភាពពី គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (ខ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ២ ។

(ខ) ទោះបីជាមានអនុកថាខ័ណ្ឌ (ក) នៃកថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីមួយអាចនាំចូលអាភៀនដែលបានផលិតក្នុងប្រទេសណាមួយដែលបានផលិត និង នាំអាភៀនចេញក្នុងអំឡុងពេល ១០ ឆ្នាំមុនថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ១៩៦១ ប្រសិនបើប្រទេសនោះបានបង្កើតឡើង និងរក្សាប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យថ្នាក់ជាតិមួយ ឬ ភ្នាក់ងារសំរាប់បំរើលើគោលបំណងដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ និងមានមធ្យោបាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការធានាថា អាភៀនដែលខ្លួនផលិត មិនត្រូវបង្វែរទៅជាការចរាចរខុសច្បាប់ទេ ។

៥. បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះមិនទប់ស្កាត់ភាគីណាមួយពី:

(ក) ការផលិតអាភៀនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់បំរើសេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្លួន ឬ

(ខ) ការនាំចេញអាភៀនដែលចាប់បានមកពីការចរាចរខុសច្បាប់

ទៅកាន់ភាគីមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយនិងសេចក្តីតម្រូវការនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ២៥

ការត្រួតពិនិត្យដើមអាភៀនស្ងួត

១. ភាគីមួយដែលអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះដើមអាភៀនសំរាប់គោលបំណង ក្រៅពីការផលិតអាភៀន ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីធានាអោយបានថា :

(ក) អាភៀនទាំងនោះមិនត្រូវផលិតចេញពីដើមអាភៀនទេ ហើយ

(ខ) ការផលិតឱសថចេញពីដើមអាភៀនស្ងួត ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យអោយបានត្រឹម ត្រូវបំផុត ។

២. ភាគីនានាត្រូវប្រើប្រាស់ដើមអាភៀនស្ងួតតាមប្រពន្ធ័នៃរាជ្ញាប័ណ្ណនាំចូល និងការអនុញ្ញាតនាំចេញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ពីកថាខ័ណ្ឌ ៤ ដល់ ១៥ ។

៣. ភាគីត្រូវផ្តល់ពត៌មានស្ថិតិអំពីការនាំចេញ និងការនាំចូលដើមអាភៀនស្ងួត ដូចសេចក្តីត្រូវការលើគ្រឿងញៀនដែរ តាមមាត្រា ២០ កថាខ័ណ្ឌ ១ (ឃ) និង ២ (ខ) ។

មាត្រា ២៦

ដើមកូកា និង ស្លឹកកូកា

១ ប្រសិនបើភាគីមួយអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះដើមកូកា ភាគីនោះត្រូវប្រើប្រាស់ប្រពន្ធ័ត្រួតពិនិត្យស្លឹកកូកា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យដើមអាភៀន ក៏ប៉ុន្តែដោយគោរពទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ២ (ឃ) នៃមាត្រានោះ សេចក្តីត្រូវការដែលដាក់ទៅលើភ្នាក់ងារដែលមានយោងនៅទីនេះ ត្រូវតែយកជាកម្មសិទ្ធិដើមរុក្ខជាតិនោះ អោយបានកាន់កាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបានបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ការប្រមូលផល ។

២. ភាគីត្រូវធ្វើអោយអស់លទ្ធភាពចំពោះការដកឫសគល់នៃគុម្ពកូកាដែលដុះដោយយថាហេតុ ។ ពួកគេត្រូវបំផ្លាញគុម្ពកូកា ទាំងនោះចោល ប្រសិនបើមានការដាំដុះខុសច្បាប់ ។

មាត្រា ២៧

បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែមទាក់ទងនឹងស្លឹកកូកា

១. ភាគីអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ស្លឹកកូកា ដើម្បីរៀបចំធ្វើជាភ្នាក់ងាររសជាតិ ដែលមិនត្រូវមានសារធាតុអាល់កាឡូអ៊ីដ និងតាមការចាំបាច់នៃការប្រើប្រាស់នីមួយៗ អាចអនុញ្ញាតអោយមានការផលិត ការនាំចូល ការធ្វើជំនួញ និងកម្មសិទ្ធិលើស្លឹកទាំងនោះ ។

២. ភាគីត្រូវផ្តល់ការប៉ាន់ប្រមាណដាច់ដោយឡែកពីគ្នា (មាត្រា ១៩) និង ពត៌មានលើស្ថិតិ (មាត្រា ២០) ទាក់ទងនឹងស្លឹកកូកា សំរាប់យកទៅផ្សំធ្វើជាភ្នាក់ងាររសជាតិ លើកលែងតែថាស្លឹកកូកាដូចគ្នាត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់សំរាប់ការដកសារធាតុអាល់កាឡូអ៊ីត និង ភ្នាក់ងាររសជាតិ និង មានការបកស្រាយពន្យល់ក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណ និង ពត៌មានស្ថិតិ ។

មាត្រា ២៨

ការត្រួតពិនិត្យកញ្ឆា

១. ប្រសិនបើភាគីមួយអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះដើមកញ្ឆាសំរាប់ការផលិតកញ្ឆា ឬជ័រកញ្ឆា ភាគីនោះត្រូវប្រើប្រាស់ប្រពន្ធ័គ្រប់គ្រង ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យដើមអាភៀន ។

២. អនុសញ្ញានេះ មិនត្រូវប្រើប្រាស់ចំពោះការដាំដុះដើមកញ្ឆាផ្តាច់មុខ សំរាប់បំរើគោលបំណងឧស្សាហ៍កម្ម (ដើម ឬ គ្រាប់) ឬការធ្វើពិសោធន៍ផ្នែកកសិកម្មទេ ។

៣. ភាគីត្រូវអនុម័តវិធានការទាំងនេះទៅតាមការចាំបាច់ ដើម្បីបង្ការការប្រើប្រាស់ខុស និង ការចរាចរខុសច្បាប់នូវស្លឹករបស់ដើមកញ្ឆា ។

មាត្រា ២៩

ការផលិត

១. ភាគីត្រូវតំរូវថា ការផលិតឱសថត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណ លើកលែងតែការផលិតនោះធ្វើឡើងដោយសហគ្រាសរបស់រដ្ឋមួយ ឬច្រើន ។

២. ភាគីត្រូវ :

(ក) ត្រួតពិនិត្យមនុស្ស និង សហគ្រាសទាំងអស់ដែលកំពុងអនុវត្តន៍ ឬដែលពាក់ពន្ធ័ក្នុងការផលិតឱសថ

(ខ) ត្រួតពិនិត្យតាមអាជ្ញាបណ្ណ័ នូវទីតាំង និង ទីកន្លែងនានាដែលទីកន្លែងទាំងនោះការផលិតឱសថ អាចមានដំណើរការ និង

(គ) តម្រូវអោយអ្នកផលិតឱសថដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ ទទួលការអនុញ្ញាតតាមពេលវេលា ដោយមានការបញ្ជាក់អំពីប្រភេទ និងបរិមាណឱសថដែលពួកគេមានសិទ្ធិផលិត ។ ទោះជាដូច្នោះក៏ដោយ ការអនុញ្ញាតតាមពេលមិនចាំបាច់ត្រូវការអោយមានការរៀបចំទេ ។

៣. ភាគី ត្រូវទប់ស្កាត់ការប្រមូលផ្តុំក្នុងការកាន់កាប់របស់អ្នកផលិត បរិមាណគ្រឿងញៀន និងដើមអាភៀនស្ងួតលើសពីអ្វីដែលបានតម្រូវសំរាប់ដំណើរការជំនួញធម្មតា ដោយពិចារណាទៅលើសេចក្តីត្រូវការរបស់លក្ខខ័ណ្ឌទីផ្សារ ។

មាត្រា ៣០
ជំនួញ និងការចែកចាយ

១. (ក) ភាគីត្រូវកំណត់ថាការធ្វើជំនួញ និងការចែកចាយគ្រឿងញៀនត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលការធ្វើជំនួញ ឬការចែកចាយនោះ ធ្វើឡើងដោយសហគ្រាសរដ្ឋមួយ ឬ ច្រើន ។

(ខ) ភាគីត្រូវ:

(i) ត្រួតពិនិត្យលើមនុស្ស និងសហគ្រាសទាំងអស់ដែលកំពុងអនុវត្តន៍ ឬពាក់ពន្ធ័ក្នុងការធ្វើជំនួញ ឬការចែកចាយគ្រឿងញៀន ។

(ii) ត្រួតពិនិត្យតាមអាជ្ញាប័ណ្ណនូវទីតាំង និងទីកន្លែងដែលការធ្វើជំនួញ និងការចែកចាយ កំពុងមានសកម្មភាព។ លក្ខខ័ណ្ឌនៃការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ មិនចាំបាច់អនុវត្តន៍ចំពោះការរៀបចំនោះទេ ។

(iii) បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខ័ណ្ឌ (ក) និង(ខ) ដែលទាក់ទងនឹងការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ មិនអនុវត្តន៍ចំពោះបុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពេញលេញក្នុងការអនុវត្តន៍ និងនៅពេលកំពុងទទួលបន្ទុកការព្យាបាល ឬបច្ចេកវិជ្ជាឡើយ ។

២. ភាគីក៏ត្រូវ :

(ក) បង្ការការសន្សំការប្រមូលទុកក្នុងការកាន់កាប់របស់អ្នកជំនួញ អ្នកចែកចាយ សហគ្រាសរដ្ឋ ឬ បុគ្គលដែលបានទទួលសិទ្ធិពេញលេញដូចមានយោងខាងលើ នូវបរិមាណនៃគ្រឿងញៀន និង ដើមគ្រឿងញៀនស្ងួត ដែលលើសពីអ្វីដែលបានកំណត់ក្នុងការប្រតិបត្តិជំនួញធម្មតា ដែលទាក់ទងទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតំរូវការរបស់ទីផ្សារ, និង

(ខ) (i) តំរូវអោយមានវេជ្ជបញ្ជាផ្នែកថ្នាំពេទ្យ សំរាប់ការផ្គត់ផ្គង់ ឬ ការបញ្ចេញថ្នាំទៅអោយបុគ្គលឯកជន ។ សេចក្តីតំរូវនេះ មិនត្រូវអនុវត្តន៍ចំពោះថ្នាំណាដែលបុគ្គលអាច ទទួលបានប្រើប្រាស់ បញ្ចេញ ឬ គ្រប់គ្រងពេញច្បាប់ ជាមួយនឹងសិទ្ធិពេញលេញរបស់គេ ក្នុងមុខងារព្យាបាលដែលមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ហើយស្របនឹងច្បាប់ និង

(ii) ប្រសិនបើភាគីយល់ថា វិធានការទាំងនេះជាការចាំបាច់ ឬសមស្រប តំរូវថា វេជ្ជបញ្ជាចំពោះថ្នាំញៀនក្នុងតារាង I ត្រូវសរសេរលើបែបបទផ្លូវការ ដែលត្រូវបោះពុម្ពចេញជាកូនសៀវភៅដោយអាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាលមានសមត្ថកិច្ច ឬ ដោយសមាគមន៍ជំនាញដែលបានទទួលសិទ្ធិអនុញ្ញាត ។

៣. វាជាការចង់បាន គឺថា ភាគីនានាតំរូវថាត្រូវតែដាក់លាយលាក់អក្សរក្នុងការផ្តល់ថ្នាំញៀន ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម អំពីអត្ថបទគ្រប់ប្រភេទ ឬការអត្ថាធិប្បាយដែលទាក់ទងនឹងថ្នាំញៀន និងបានប្រើក្នុងគោលបំណងធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការរុំនៅខាងក្នុងកញ្ចប់ដែលនៅក្នុងកញ្ចប់នោះ មានថ្នាំញៀន និង ផ្លាកយីហោដែលគ្រឿងញៀននោះនឹងត្រូវលក់ បញ្ជាក់អំពីឈ្មោះ គ្មានម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអន្តរជាតិ ដែលទំនាក់ទំនងដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក ។

៤. ប្រសិនបើភាគីមួយចាត់ទុកថាវិធានការនេះមានការចាំបាច់ ឬ ចង់បានវិធានការនេះ ខ្លួនត្រូវតំរូវថាផ្នែកខាងក្នុងកញ្ចប់ដែលមានថ្នាំញៀន ឬសំបករុំត្រូវមានខ្សែពណ៌ក្រហមពីរឌុបដែលអាចមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ ។ ការរុំកញ្ចប់ផ្នែកខាងក្រៅ ដែលនៅក្នុងកញ្ចប់នោះ ថ្នាំញៀនដែលផ្ទុក មិនត្រូវមានខ្សែពណ៌ក្រហមឌុបទេ ។

៥. ភាគីមួយត្រូវតំរូវថា ផ្លាកសញ្ញាដែលដាក់លក់ថ្នាំត្រូវបង្ហាញពីប្រភេទថ្នាំជាទម្ងន់ ឬជាភាគរយ ។ តំរូវការពត៌មានលើផ្លាកសញ្ញានេះ មិនត្រូវអនុវត្តន៍ចំពោះថ្នាំដែលបានបញ្ចេញទៅអោយបុគ្គល តាមរយៈវេជ្ជបញ្ជានោះទេ ។

៦. បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌ ២ និង ៥ មិនត្រូវអនុវត្តន៍ចំពោះការលក់រាយ ឬការចែកចាយរាយគ្រឿងញៀន ក្នុងតារាង II ទេ ។

មាត្រា ៣១

បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងជំនួញអន្តរជាតិ

១. ភាគីទាំងឡាយ មិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយមានការនាំចេញគ្រឿងញៀនទៅប្រទេស ឬដែនដីណាមួយនោះទេ ប្រសិនបើខ្លួនដឹង លើកលែងតែ :

(ក) យោងទៅតាមច្បាប់ និង គោលការណ៍ដែលប្រទេស ឬ ដែនដីនោះ និង

(ខ) ក្នុងកំរិតចំនួនសរុបក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណចំពោះប្រទេសនោះ ឬ ដែនដីនោះដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១៩ ជាមួយនិងការបូកបន្ថែមលើចំនួនដែលគ្រោងថា នឹងនាំចេញឡើងវិញ ។

២. ភាគីត្រូវអនុវត្តន៍ក្នុងកំពង់ផែ និងតំបន់រួចពន្ធ(សេរី) ដូចការត្រួតមើល និងការត្រួតពិនិត្យនៅក្នុងផ្នែកផ្សេង១ទៀតនៃដែនដីរបស់ពួកគេដែរ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយចែងថា ពួកគេអាចអនុវត្តវិធានការខ្លាំងក្លាបន្ថែមទៀត ។

៣. ភាគីត្រូវ :

(ក) ត្រួតពិនិត្យតាមអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចេញ និងនាំចូលគ្រឿងញៀន លើកលែងតែក្នុងករណីការនាំចេញ ឬនាំចូលធ្វើឡើងដោយសហគ្រាសរបស់រដ្ឋ ។

(ខ) ត្រួតពិនិត្យមនុស្ស និង សហគ្រាសទាំងអស់ដែលកំពុងអនុវត្តន៍ ឬជាប់ពាក់ពន្ធ័ក្នុងការនាំចេញ ឬ នាំចូល ។

៤. (ក) ភាគីនីមួយ១ដែលអនុញ្ញាតអោយមានការនាំចេញ ឬនាំចូលគ្រឿងញៀន ត្រូវតំរូវអោយមានការផ្តល់សិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញ ឬនាំចូលដាច់ដោយឡែកមួយ ដើម្បីទទួលសំរាប់ នាំចេញ ឬនាំចូលគ្រឿងញៀនទាំងនោះ ទោះបីជាមានគ្រឿងញៀនមួយមុខ ឬច្រើនមុខក៏ដោយ ។

(ខ) ការអនុញ្ញាតនេះត្រូវបញ្ជាក់ពីឈ្មោះគ្រឿងញៀន ឈ្មោះដែលមិនមែនជាប្លាកយីហោជំនួញអន្តរជាតិប្រសិនបើមាន បរិមាណដែលនឹងត្រូវនាំចូល ឬនាំចេញ និងឈ្មោះ និង

អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកនាំចេញ និងនាំចូល នឹងត្រូវកំណត់ពីរយៈពេលដែលការនាំចេញ ឬការនាំចូលនោះ អាចប្រព្រឹត្តឡើង ។

(គ) សិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញក៏ត្រូវបញ្ជាក់ផងដែរពីចំនួន និង ការបរិច្ឆេទនៃប័ណ្ណនាំចូល (កថាខ័ណ្ឌ ៥) និង អ្នកដែលចេញសិទ្ធិអនុញ្ញាតនោះ ។

(ឃ) សិទ្ធិអនុញ្ញាតនៃការនាំចូល អាចអនុញ្ញាតអោយមានការនាំចូល ច្រើនជាងមួយដង ។

៥. មុនការចេញសិទ្ធិអោយនាំចេញ ភាគីត្រូវតំរូវអោយមានប័ណ្ណអនុញ្ញាតអោយនាំចូល ដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេសដែលនាំចូល ឬដែនដី ហើយត្រូវកំណត់ថា ការនាំគ្រឿងញៀនចូលដូចមានចែងនេះ ត្រូវបានទទួលការឯកភាព ហើយប័ណ្ណទាំងនោះ ត្រូវរៀបចំធ្វើឡើងដោយជននោះ ឬទីតាំងដែលបានដាក់ពាក្យសុំសិទ្ធិធ្វើការនាំចូល ។ ភាគី ត្រូវធ្វើការតាមដានអោយបានយ៉ាងជិតដល់ នូវបែបបទនៃប័ណ្ណនាំចូលដែលគណៈកម្មការបានឯកភាព ។

៦. ឯកសារចម្លងមួយច្បាប់នៃការអនុញ្ញាតអោយនាំចេញ ត្រូវដាក់អមតាមការផ្ញើបញ្ជូនរបស់រាល់លើក ហើយរដ្ឋាភិបាលដែលចេញសិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញនោះ ត្រូវបញ្ជូនឯកសារ ចម្លងមួយច្បាប់ទៅអោយប្រទេស ឬដែនដីដែលត្រូវនាំចូល ។

៧. (ក) រដ្ឋាភិបាល និងដែនដីដែលនាំចូល នៅពេលដែលការនាំចូលមានប្រសិទ្ធភាព ឬនៅពេលដែលរយៈពេលកំណត់នៃការនាំចូលត្រូវបានបញ្ចប់ ត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់សិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញ ជាមួយនឹងការបញ្ជាក់របស់ខ្លួន ទៅអោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេស ឬដែនដីដែលបាននាំចេញ ។

(ខ) សេចក្តីបញ្ជាក់ត្រូវកំណត់ពីបរិមាណដែលបាននាំចូលអោយបានពិតប្រាកដ ។

(គ) ប្រសិនបើមានបរិមាណតិចជាងអ្វីដែលមានកំណត់ក្នុងសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញ ដែលត្រូវបាននាំចេញពិតប្រាកដ បរិមាណដែលបាននាំចេញនោះ ត្រូវបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់លាស់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចលើសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញ និងលើឯកសារផ្លូវការផ្សេងៗទៀត ។

៨. ការនាំចេញឥវ៉ាន់ទៅប្រអប់សំបុត្រប្រៃសណីយ៍ ឬធនាគារដែលមានគណនីរបស់ភាគីមួយ ក្រៅពីភាគីដែលបានដាក់ឈ្មោះក្នុងសិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញ ត្រូវបានហាមឃាត់ ។

៩. ការនាំចេញឥវ៉ាន់ទៅដាក់ក្នុងទីតាំងផ្ទុកទំនិញជួល ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែរដ្ឋាភិបាលរបស់ប្រទេសដែលនាំចូល បញ្ជាក់លើប័ណ្ណនាំចូលដែលធ្វើឡើងដោយបុគ្គល ឬទីតាំងដែលបានដាក់ពាក្យសុំសិទ្ធិនាំចេញដែលខ្លួនបានឯកភាពអោយមានការនាំចូល ដោយមានបំណងដាក់ក្នុងទីតាំងផ្ទុកទំនិញជួលនោះ ។ ក្នុង

ករណីនេះ សិទ្ធិអនុញ្ញាតនៃការនាំចេញ ត្រូវកំណត់ថា ឥវ៉ាន់ទាំងនោះ ត្រូវនាំចេញសំរាប់គោលបំណងនេះ ។ ការដកឥវ៉ាន់ណាមួយចេញពីទីតាំងនេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរដែលមានដែនអំណាចលើទីតាំងផ្ទុកទំនិញនោះ និងក្នុងករណីការបញ្ជូនទៅគោលដៅបរទេស ត្រូវចាត់ទុកថាជាការនាំចេញថ្មីមួយក្នុងអត្ថន័យនៃអនុសញ្ញានេះ ។

១០. ការដឹកជញ្ជូនគ្រឿងញៀនចូល ឬចេញពីដែនដីរបស់ភាគីមួយដែលមិនមានអមដោយសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញ ត្រូវឃាត់ទុកដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

១១. ភាគីមួយ មិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយផ្ញើបញ្ជូនថ្នាំញៀនទៅប្រទេសមួយផ្សេងទៀត ដោយឆ្លងកាត់ដែនដីរបស់ខ្លួនទោះបីជាទំនិញទាំងនោះ ត្រូវបានយកចេញពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលកំពុងដំណើរក៏ដោយ លើកលែងតែមានឯកសារចម្លងមួយច្បាប់នៃសិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញនូវទំនិញទាំងនេះ ដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីនោះ ។

១២. អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេស ឬ ដែនដីណាមួយដែលតាមរយៈនោះទំនិញជាគ្រឿងញៀនត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឆ្លងកាត់ ត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីបង្ការការបែកខ្វែកទំនិញទៅគោលដៅណាមួយផ្សេងទៀត ក្រៅពីគោលដៅដែលបានកំណត់ក្នុងឯកសារអមលើសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញ លើកលែងតែរដ្ឋាភិបាលរបស់រដ្ឋ ឬដែនដីដែលមានទំនិញនោះឆ្លងកាត់ អនុញ្ញាតអោយមានការដាក់ក្នុងទិសដៅផ្សេង ។ រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេស ឬដែនដីឆ្លងកាត់ ត្រូវចាត់ទុកការបង្វែរទៅទិសដៅផ្សេង ដូចជាការនាំចេញតាមប្រទេស ឬដែនដីឆ្លងកាត់ទៅប្រទេស ឬដែនដីផ្សេងទៀតដែលជាគោលដៅថ្មី ។ ប្រសិនបើការបង្វែរទិសដៅត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាត បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌ ៧ (ក) និង (ខ) ក៏ត្រូវអនុវត្តន៍រវាងប្រទេស ឬដែនដីដែលឆ្លងកាត់ និងប្រទេស ឬដែនដីដែលជាចំនុចចាប់ផ្តើមនៃការបញ្ជូនអ៊ីវ៉ាន់ ។

១៣. ខណៈពេលឆ្លងកាត់ ឬខណៈពេលដាក់ដំកល់ក្នុងឃ្លាំង គ្មានទំនិញថ្នាំញៀនណាមួយ ដែលត្រូវស្ថិតនៅក្រោមដំណើរ អាចផ្លាស់ប្តូរសភាពដើមនៃថ្នាំញៀននោះទេ ។ កញ្ចប់វ៉ិត្រូវរក្សាទុកនៅដដែលដោយមិនមានការកែប្រែប្រសិនបើមិនមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

១៤. បញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌ ១១ ដល់ ១៣ ដែលទាក់ទងនឹងច្រកផ្លូវថ្នាំញៀនតាមរយៈដែនដីរបស់ភាគី មួយមិនត្រូវអនុវត្តន៍ចំពោះទំនិញដូចបានលើកឡើង ដែលដឹកជញ្ជូនដោយយន្តហោះ ហើយមិនចុះចតក្នុង ប្រទេស ឬដែនដីឆ្លងកាត់នោះ ។ ប្រសិនបើយន្តហោះចុះចតក្នុងប្រទេស ឬដែនដីណាមួយ បទបញ្ញត្តិទាំងនោះត្រូវយកទៅអនុវត្តទៅតាមកាលៈទេសៈត្រូវ ។

១៥. បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនរើសអើងចំពោះបញ្ញត្តិដទៃៗទៀតរបស់កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ដែលកំរិតពីការត្រួតពិនិត្យដែលអាចអនុវត្តន៍បានដោយភាគីណាមួយចំពោះថ្នាំញៀនដែលកំពុងឆ្លងកាត់ ។

១៦. មិនមានអ្វីក្នុងមាត្រានេះក្រៅពីកថាខ័ណ្ឌ ១ (ក) និង ២ ត្រូវយកទៅអនុវត្តន៍ក្នុងករណីនៃការរៀបចំតារាង III ឡើយ ។

មាត្រា ៣២

បទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងការផ្ទុកថ្នាំញៀនក្នុងប្រអប់ឧបករណ៍សង្គ្រោះបន្ទាន់របស់កប៉ាល់ ឬយន្តហោះដែលពាក់ពន្ធ័នឹងការធ្វើចរាចរជាអន្តរជាតិ

១. ការដឹកជញ្ជូនជាអន្តរជាតិដោយកប៉ាល់ ឬដោយយន្តហោះនូវចំនួនថ្នាំញៀនមួយដែលបានកំណត់តាមសេចក្តីត្រូវការជួយសង្គ្រោះបន្ទាន់នៅពេលធ្វើដំណើរ ឬករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់មិនត្រូវចាត់ទុកថាជាការនាំចូល ការនាំចេញ ឬការឆ្លងកាត់តាមប្រទេសក្នុងអត្ថន័យនៃអនុសញ្ញានេះទេ ។

២. ប្រទេសដែលបានចុះបញ្ជី ត្រូវចាត់វិធានការអោយបានសមស្រប ដើម្បីបង្ការការប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវនូវថ្នាំញៀន ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ ឬការបង្វែរបស់គេក្នុងគោលដៅខុសច្បាប់ ។ ដោយមានការប្រឹក្សាជាមួយនឹងអង្គការអន្តរជាតិសមស្រប គណៈកម្មការ ត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍ចំពោះការការពារទាំងនោះ ។

៣. ថ្នាំញៀនដែលដឹកជញ្ជូនដោយកប៉ាល់ ឬ យន្តហោះស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ត្រូវធ្វើឡើងដោយស្របនឹងច្បាប់ បទបញ្ជា សេចក្តីអនុញ្ញាត និងអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់ប្រទេសដែលបានចុះបញ្ជី ដោយមិនរើសអើងចំពោះសិទ្ធិណាមួយរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងតំបន់ក្នុងការអនុវត្តន៍ការឆែក ពិនិត្យ អធិការកិច្ច និងវិធានការត្រួតពិនិត្យផ្សេងៗទៀតលើ កប៉ាល់ ឬលើយន្តហោះ។ ការប្រើប្រាស់ថ្នាំញៀននៅក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ មិនត្រូវចាត់ទុកថាជាការរំលោភលើតំរូវការនៃមាត្រា ៣០ កថាខ័ណ្ឌ ២(ខ) ឡើយ ។

មាត្រា ៣៣

ការកាន់កាប់ថ្នាំញៀន

ភាគីទាំងអស់មិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយមានថ្នាំញៀនជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនទេ លើកលែងតែឋិតក្រោមវិធានច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៤
វិធានការត្រួតពិនិត្យមើល និងអធិការកិច្ច

ភាគីទាំងអស់ត្រូវតំរូវថា :

ក- ជនទាំងឡាយដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ ដូចដែលបានផ្តល់ជូន ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ឬ ដែលមានតួនាទីត្រួតត្រាមើល ឬគ្រប់គ្រងក្នុងសហគ្រាសរបស់រដ្ឋដែលបានបង្កើតឡើង ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីប្រតិបត្តិបទបញ្ញត្តិច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិទាំងនោះ អោយមានប្រសិទ្ធភាព និងប្រកបដោយភក្តី ដូចដែលបានអនុម័តដោយអនុលោមទៅតាមនោះហើយ.

ខ- អាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាល អ្នកផលិត អ្នកជំនួញ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ គ្រឹះស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រ និងមន្ទីរពេទ្យរក្សាទុកឯកសារទាំងនោះ ដែលនឹងបង្ហាញពីថ្នាំញៀននីមួយៗដែលបានផលិត និងបរិមាណថ្នាំញៀនដែលទទួលបានមួយមុខៗ ព្រមទាំងកាកសំណល់របស់ថ្នាំញៀន ។ របាយការណ៍ទាំងនោះ ត្រូវរក្សាទុករៀងៗខ្លួន មិនអោយតិចជាងរយៈពេល២ឆ្នាំឡើយ។ គេប្រើប្រាស់សៀវភៅកត់ត្រាបញ្ញត្តិជាផ្លូវការ (មាត្រា ៣០ កថាខ័ណ្ឌ ២ (ខ)) សៀវភៅទាំងនោះ រួមបញ្ចូលទាំងតលប់បញ្ជី ត្រូវរក្សាទុកផងដែរមិនអោយតិចជាងរយៈពេល ២ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥
សកម្មភាពប្រឆាំងនឹងការចរាចរខុសច្បាប់

ដោយមានការគោរពចំពោះប្រព័ន្ធរដ្ឋបាល ច្បាប់ និងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ភាគីទាំងអស់ត្រូវ :

ក- រៀបចំកិច្ចសំរបសំរួលថ្នាក់ជាតិមួយ សំរាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងសកម្មភាពទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាប ប្រឆាំងនឹងការចរាចខុសច្បាប់ ដើម្បីឈានទៅដល់ការបញ្ចប់បញ្ហានេះ ពួកគេអាចជ្រើសភ្នាក់ងារសមស្របមួយដ៏មានសារៈប្រយោជន៍អោយទទួលខុសត្រូវចំពោះកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនោះ ។

ខ- ជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងយុទ្ធនាការប្រឆាំងនឹងការជួញដូរគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

គ- សហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និង ជាមួយអង្គការអន្តរជាតិដែលមានសមត្ថកិច្ចដែលជាសមាជិកដោយមានគោលបំណងថែរក្សានូវយុទ្ធនាការសំរបសំរួលប្រឆាំង នឹងការជួញដូរខុសច្បាប់។

ឃ- ធានាថា កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រវាងភ្នាក់ងារសមស្រប ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយរួសរាន់ហើយ.

ង- ធានាថា កន្លែងដែលគេបញ្ជូនលិខិតស្នាមផ្លូវច្បាប់ជាអន្តរជាតិក្នុងគោលបំណងចោទប្រកាន់ ការបញ្ជូន ត្រូវធ្វើអោយមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងរួសរាន់ ទៅអង្គការដែលជ្រើសរើសដោយភាគីទាំងអស់ តំរូវការនេះ មិនត្រូវលំអៀងដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីណាមួយ ចំពោះតំរូវការដែលលិខិតស្នាមផ្លូវច្បាប់នោះ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅអោយខ្លួនតាមរយៈអង្គទូតឡើយ ។

ច- ប្រសិនបើចាត់ទុកថាសមស្រប ត្រូវផ្តល់ទៅអោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ និងគណៈកម្មាការ តាមរយៈអគ្គលេខាធិការ ក្រៅពីពតិមានដែលតំរូវអោយមានតាមរយៈមាត្រា ១៨ ពតិមានដែលទាក់ទងទៅនឹងសកម្មភាពគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់នៅក្នុងព្រំដែនរបស់គេ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងពតិមាន ស្តីពីការដាំ ការផលិត ការធ្វើ និងការប្រើប្រាស់ និងការចរាចរគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ហើយ

ឆ- ផ្តល់ជូននូវពតិមានដោយយោងទៅតាមកថាខ័ណ្ឌពីមុន តាមដែលអាចធ្វើទៅបាននៅក្នុងលក្ខណៈបែបនោះ ហើយតាមរយៈកាលបរិច្ឆេទនោះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ អាចស្នើសុំ ប្រសិនបើត្រូវបានស្នើសុំដោយភាគីមួយ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិអាចផ្តល់យោបល់របស់ខ្លួនទៅអោយ ក្នុងការផ្តល់ពតិមាន និង ក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីកាត់បន្ថយសកម្មភាពគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់នៅតាមព្រំដែនរបស់ភាគីនោះ ។

មាត្រា ៣៦

បទប្បញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌ

១(ក) ចំពោះការកំរិតដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ខ្លួន ភាគីនីមួយៗ ត្រូវអនុម័តវិធានការទាំងអស់នោះ ដែលនឹងធានាថា ការដាំដុះ ការផលិត ការធ្វើ ចំរាញ់ ការរៀបចំ ការកាន់កាប់ ការផ្តល់អោយ ការផ្តល់អោយលក់ ការបែងចែក ការទិញ ការលក់ ការប្រគល់អោយទោះតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ការធ្វើបរជើងសារ ការបញ្ជូន ការបញ្ជូនដោយឆ្លងកាត់ ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ និង ការនាំចូលនូវគ្រឿងញៀនទាំងអស់ដែលផ្ទុយទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយសកម្មភាពដទៃទៀតណាក៏ដោយ ដែលជាទស្សនៈរបស់ភាគីណាមួយ អាចផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ នឹងជាបទល្មើស ដែលអាចត្រូវផ្តន្ទាទោសនៅពេលណាបាន

ប្រព្រឹត្តដោយចេតនាហើយបទល្មើសដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនោះ នឹងអាចមានការផ្តន្ទាទោសអោយបានគ្រប់គ្រាន់ជាពិសេស តាមរយៈការដាក់គុក ឬការផ្តន្ទាទោសផ្សេងទៀត ដោយដកហូតសិទ្ធិសេរីភាព ។

ខ. ទោះបីជាមានអនុកថាខ័ណ្ឌមុនៗក៏ដោយ នៅពេលដែលអ្នកប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងនោះ ទាំងជំរើសកាត់អោយជាប់ទោស ឬទាំងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬ ក្រៅពីការកាត់អោយជាប់ទោស ឬការដាក់ទណ្ឌកម្ម ភាគីទាំងឡាយ អាចចែងថា អ្នកប្រើបំពានគ្រឿងញៀនទាំងនោះ នឹងត្រូវទទួលរ៉ាប់រង វិធានការព្យាបាល ការអប់រំ ការថែទាំ ការស្តារនីតិសម្បទា និង ការធ្វើសមាហរណកម្មចូលទៅក្នុងសង្គមជាតិវិញ ស្របតាមកថាខ័ណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៣៨ ។

២- ចំពោះការគិតដោយវដ្តធម្មនុញ្ញរបស់ភាគីមួយ ប្រព័ន្ធច្បាប់ និងច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ត្រូវមាន :

ក- (i) បទល្មើសនីមួយៗដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ បើបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នា ត្រូវចាត់ទុកជាបទល្មើសដោយឡែកពីគ្នា ។

(ii) ការចូលរួមដោយចេតនា ការរួមគំនិតដើម្បីប្រព្រឹត្ត ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្ត និងទង្វើណាមួយនៃបទល្មើសបែបហ្នឹង ហើយនិងអំពើដែលរៀបចំបំរុងទុក និងប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវជាបទល្មើសដែលអាចផ្តន្ទាទោស ដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ។

(iii) ការកាត់ទោសនៅឯបរទេសចំពោះបទល្មើសបែបហ្នឹង ត្រូវយកមកគិតបញ្ចូលជាភាពមិនរាងចាលហើយ

(iv) ចំពោះបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងទាំងជាតិ និងជនបរទេសនោះ ត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយភាគីដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងទឹកដីនោះ ឬដោយភាគីដែលជនល្មើស ត្រូវបានគេរកឃើញនៅក្នុងទឹកដីនោះ ប្រសិនបើបត្យាប័នមិនអាចទទួលយកបាន ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់របស់ភាគីដែលបានអនុវត្ត ហើយប្រសិនបើជនល្មើសមិនត្រូវបានចោទប្រកាន់ និងផ្តល់ការវិនិច្ឆ័យទោសរួចជាស្រេច ។

ខ- (i)បទល្មើសនីមួយៗក្នុងចំណោមបទល្មើសដូចបានរៀបរាប់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី២ (ក) (ii) នៃមាត្រានេះ ត្រូវចាត់ទុកថាបានរួមបញ្ចូលនូវបទល្មើសបត្យាប័ន នៅក្នុងសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នណាមួយដែលមានរវាងភាគីទាំងសង្ខាង ។ ភាគីទាំងឡាយទទួលរ៉ាប់រង ដើម្បីបញ្ចូលបទល្មើសទាំងនោះដូចជាបទល្មើសបត្យាប័ននូវរាល់សន្ធិសញ្ញាបត្យាប័ន ដែលត្រូវបានរួមបញ្ចូលរវាងភាគីទាំងនោះ ។

(ii) ប្រសិនបើភាគីមួយ ដែលធ្វើបត្យាប័នប្រកបដោយលក្ខខណ្ឌ ស្តីពីការមានសន្ធិសញ្ញាមួយ ដែលសន្ធិសញ្ញានោះ ទទួលបានសំណើមួយសំរាប់ការធ្វើបត្យាប័នពីភាគីផ្សេងទៀត ជាមួយនោះ ភាគីនោះមិនមានសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នតាមគំនិតរបស់គេ គេអាចចាត់ទុកអនុសញ្ញានេះថាជាមូលដ្ឋានស្របច្បាប់សំរាប់បត្យាប័ន ចំពោះបទល្មើសដូចបានរៀបរាប់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី ២ (ក) (ii) នៃមាត្រានេះ ។ បត្យាប័ន ត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀតដែលមានចែងដោយច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើ ។

(iii) ភាគីទាំងឡាយ ដែលមិនធ្វើបត្យាប័នប្រកបដោយលក្ខខណ្ឌ ទៅលើអត្ថិភាពនៃសន្ធិសញ្ញាមួយ ត្រូវទទួលស្គាល់បទល្មើសដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ (ក) (ii) នៃមាត្រានេះ ថាជាបទល្មើសដែលមានបត្យាប័នរវាងភាគីទាំងពីរ ចំពោះលក្ខខណ្ឌដូចមានចែង ដោយច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើ ។

(iv) បត្យាប័ន នឹងត្រូវបានផ្តល់អោយ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់របស់ភាគី ដែលភាគីនោះបានអនុវត្ត ហើយទោះបីជាមានអនុកថាខណ្ឌ (ខ) (i) (ii) និង (iii) នៃកថាខណ្ឌនេះក៏ដោយ ភាគីនោះត្រូវមានសិទ្ធិបដិសេធមិនផ្តល់បត្យាប័ន ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចចាត់ទុកថាបទល្មើសនោះគឺមិនមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ។

៣. បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធស្តីពីបញ្ហាយុត្តាធិការ ។

៤. មិនមានអ្វីនៅក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវប៉ះពាល់ដល់គោលការណ៍ថា បទល្មើសដែលបានយោង ត្រូវបានកំណត់និយមន័យ ចោទប្រកាន់ និងផ្តន្ទាទោសស្របតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីទេ ។

មាត្រា ៣៧

ការចាប់យក និង ការរឹបអូស

គ្រឿងញៀន សារធាតុ និង ឧបករណ៍ណាក៏ដោយដែលប្រើ ឬមានបំណងថាយកទៅប្រើដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦ ត្រូវធ្វើការចាប់យក និង រឹបអូស ។

មាត្រា ៣៨

វិធានការប្រឆាំងនឹងការប្រើបំពានគ្រឿងញៀន

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសដល់ និងចាត់វិធានការ ដែលអាចធ្វើទៅតាមទាំងអស់ សំរាប់ការទប់ស្កាត់ការប្រើបំពានគ្រឿងញៀន និង សំរាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណដំបូង ការព្យាបាល ការអប់រំ ការថែទាំ ការស្តារនីតិសម្បទា ការធ្វើសមាហរណកម្មអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធទាំងនោះអោយចូលទៅក្នុងសង្គមវិញ ហើយ នឹងសំរបសំរួលកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់គេដើម្បីបញ្ចប់បញ្ហាទាំងនេះ ។

២. ភាគីត្រូវបង្កើនតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ចំពោះការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកផ្នែកការព្យាបាល ការថែទាំ ការស្តារនីតិសម្បទា និង ការធ្វើសមាហរណកម្មអ្នកញៀនគ្រឿងញៀនអោយចូលទៅក្នុងសង្គមជាតិវិញ ។

៣. ភាគីត្រូវចាត់វិធានការតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅតាម ដើម្បីជួយបុគ្គលដែលការងាររបស់ពួកគេត្រូវការឱ្យមានដូច្នោះ ដើម្បីទទួលបានការយល់ដឹងពីបញ្ហានៃការប្រើបំពានគ្រឿងញៀន និងការទប់ស្កាត់របស់ខ្លួន ហើយនឹងបង្កើនអោយមានការយល់ដឹងក្នុងចំណោមប្រជាជនទូទៅ ប្រសិនបើមានគ្រោះថ្នាក់ដែលការប្រើបំពានគ្រឿងញៀន នឹងរាលដាល ។

មាត្រា ៣៨ ស្ទួន

កិច្ចព្រមព្រៀង ស្តីពីមជ្ឈមណ្ឌលតំបន់

ប្រសិនបើភាគីមួយចាត់ទុកថា វាគឺជាបំណងប្រាថ្នា ដែលជាផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ប្រឆាំងនឹងការចរាចរគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ការមានចំពោះប្រព័ន្ធរដ្ឋបាល ច្បាប់ និងរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ខ្លួន ហើយប្រសិនបើគេប្រាថ្នាដូច្នោះ ជាមួយយោបល់បច្ចេកទេសរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ឬភ្នាក់ងារពិសេស ក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយភាគីដែលមានប្រយោជន៍ដទៃទៀត នៅក្នុងតំបន់ គេនឹងជំរុញអោយមានការបង្កើតនូវកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលសង្ឃឹមថានឹងមានការអភិវឌ្ឍន៍សំរាប់ការស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និងការអប់រំ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងបញ្ហាដែលចេញមកពីការប្រើបំពាន និងការចរាចរគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៩

ការអនុវត្តន៍វិធានការត្រួតពិនិត្យថ្នាក់ជាតិ អោយតឹងរឹង

ជាងវិធានការដែលបានកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញានេះ

ទោះបីជាមានអ្វីៗដែលបានផ្ទុកក្នុងអនុសញ្ញានេះ ភាគីមិនត្រូវចាត់ទុក ឬប្រានចោលការអនុម័តវិធានការត្រួតពិនិត្យតឹងរឹងជាងវិធានការដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ហើយជាពិសេសទាក់ទងនឹងការរៀបចំតារាង III ឬគ្រឿងញៀនក្នុងតារាង II ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ឬវិធានការនៃការត្រួតពិនិត្យទាំងឡាយណាដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះគ្រឿងញៀនក្នុងតារាង I ដោយតាមគំនិតរបស់ខ្លួន គឺមានសារៈសំខាន់ ឬ ចង់បានសំរាប់ការការពារសុខភាព ឬសុខុមាលភាពសាធារណៈ ។

មាត្រា ៥០[៣]

ភាសារបស់អនុសញ្ញា និង នីតិវិធីក្នុងការចុះហត្ថលេខា ការធ្វើសច្ចាប័ន និងការទទួលយក

១. អត្ថបទជាភាសាចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងភាសាអេស្ប៉ាញ ដែលមានក្នុងអនុសញ្ញានេះ គឺមានតំលៃដើមស្មើៗគ្នា ហើយអនុសញ្ញានេះ នឹងត្រូវបើកចំហអោយចុះហត្ថលេខារហូតដល់ថ្ងៃ ១ ខែ សីហា ១៩៦១ ក្នុងនាមជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ រដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិកដែលជាភាគីមួយចំពោះលក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ឬសមាជិករបស់ភ្នាក់ងារជំនាញរបស់អង្គការសហប្រជា-ជាតិ និងរដ្ឋផ្សេងៗទៀតដែលក្រុមប្រឹក្សាអាចអញ្ជើញអោយធ្វើជាភាគី ។

២. អនុសញ្ញានេះ ត្រូវដាក់អោយធ្វើសច្ចាប័ន ។ លិខិតុបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាប័ន ត្រូវដាក់ដំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការ ។

---

[៣] កំណត់សំគាល់ដោយលេខាធិការដ្ឋាន : ដូចតទៅនេះ កថាខ័ណ្ឌពីរត្រូវបានគេយកចេញពីកំណត់សំគាល់សេចក្តីផ្តើមចំពោះអត្ថបទនៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ដូចបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលបានកែប្រែអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ដែល បានរៀបចំឡើងដោយអគ្គលេខាធិការនៅថ្ងៃទី ៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ២២ នៃពិធីសារ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៧២ :

" ពិធីសារដែលកែប្រែអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ (ហៅថា ពិធីសារឆ្នាំ ១៩៧២) ចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៨ របស់ខ្លួន ។ ចំពោះរដ្ឋណាមួយដែលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាទោលរួចជាស្រេច ហើយដំកល់ទុកទៅអគ្គលេខាធិការ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដំកល់ទុកលិខិតុបករណ៍នៃការអោយសច្ចាប័ន ឬការចូលរួមរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ លិខិតុបករណ៍ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬ ការចូលរួមចំពោះពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ ក្រោយមកនឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការដំកល់ទុកនូវលិខិតុបករណ៍របស់ខ្លួន ដោយរដ្ឋនោះ (សូមមើលមាត្រា ១៧ និង ១៨ នៃពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២) ។

រដ្ឋណាមួយដែលក្លាយទៅជាភាគីនៃអនុសញ្ញាទោល បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃពិធីសារឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលមានកំហុសចំពោះការសំដែងនូវចេតនាផ្សេងគ្នាដោយរដ្ឋនោះ នឹង ក) ត្រូវចាត់ទុកថាជាភាគីមួយចំពោះអនុសញ្ញាទោលដូចដែលបានធ្វើវិសោធនកម្ម និង ខ) ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាភាគីមួយចំពោះអនុសញ្ញាទោលដែលមិនទាន់បានកែប្រែ ទាក់ទងទៅនឹងភាគីមួយផ្សេងទៀតចំពោះអនុសញ្ញានោះដែលមិនត្រូវបានចងភ្ជាប់ដោយពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ (សូមមើលពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២) " ។

៣. អនុសញ្ញានេះត្រូវបើកចំហ បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១ សីហា ១៩៦១ សំរាប់ការចូលរួមដោយរដ្ឋដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ ។ លិខិតតុបករណ៍នៃការចូលរួម ត្រូវដាក់ដំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការ ។

មាត្រា ៤១[៤]

ការចូលជាធរមាន

១. អនុសញ្ញានេះ នឹងចូលជាធរមាន ៣០ ថ្ងៃ ក្រោយពីកាលបរិច្ឆេទនៃលិខិតតុបករណ៍សំរាប់ការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការទទួលយកទី ៤០ ត្រូវបានដាក់ដំកល់ទុក ស្របទៅតាមមាត្រា ៤០ ។

២. ចំពោះរដ្ឋផ្សេងៗទៀតដែលដាក់ដំកល់លិខិតតុបករណ៍អំពីការធ្វើសច្ចាប័ន ឬការទទួលយកក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ដំកល់លិខិតតុបករណ៍ទី៤០ ដែលបានលើកឡើង អនុសញ្ញានេះ ត្រូវចូលជាធរមាននៅ ៣០ថ្ងៃ ក្រោយពីការដាក់ដំកល់របស់រដ្ឋនោះនូវលិខិតតុបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាប័ន ឬការទទួលយករបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៤២

ដែនអនុវត្តន៍/យុត្តាធិការ

អនុសញ្ញានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះដែនដីទាំងអស់ក្នុងទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិដែលភាគីណាមួយទទួលខុសត្រូវលើកលែងតែក្នុងករណីដែលតំរូវអោយមានការសុំការឯកភាពជាមុនពីដែនដីនោះដោយធម្មនុញ្ញរបស់ភាគី ឬរបស់ដែនដីដែលពាក់ពន្ធ័ ឬតំរូវដោយគយ ។ ក្នុងករណីនេះ ភាគីត្រូវខិតខំ ដើម្បីធានាអោយបាននូវការឯកភាពដែលត្រូវការអំពីដែនដី ក្នុងរយៈពេលមួយដ៏ខ្លីតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងនៅពេលទទួលបានការឯកភាពទាំងនោះ ភាគីត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ ។ អនុសញ្ញានេះ ត្រូវអនុវត្តន៍ចំពោះដែនដីដែលមានឈ្មោះក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងនោះ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលរបស់អគ្គលេខាធិការ ។ ក្នុងករណីដែលមិនបានទទួលការឯកភាពពីដែនដី ភាគីពាក់ពន្ធ័ ត្រូវប្រកាសពីទីតាំងដែលត្រូវអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះនៅពេលចុះហត្ថលេខា ការធ្វើសច្ចាប័ន ឬ ការទទួលយក ។

មាត្រា ៤៣

ដែនដីសំរាប់គោលបំណងនៃមាត្រា ១៩, ២០, ២១, និង ៣១

---

[៤] សូមមើលកំណត់ចំណាំ ៣ ខាងលើ (See foot-note 3 above) ។

១. ភាគីណាក៏ដោយ អាចជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការថា ដើម្បីគោលបំណងនៃមាត្រា ១៩, ២០, ២១, និង ៣១ ដែនដីមួយក្នុងចំណោមដែនដីរបស់ខ្លួន ត្រូវបែងចែកជាពីរ ឬ ច្រើន ឬក៏អាចថា ដែនដីរបស់ខ្លួន ពីរ ឬច្រើន ត្រូវដាក់បញ្ចូលអោយទៅតែមួយ ។

២. ភាគីពីរ ឬច្រើន អាចជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការថា ជាលទ្ធផលនៃការបង្កើតសហគមគយមួយរវាងពួកគេ ភាគីទាំងនោះ គឺជាដែនដីតែមួយសំរាប់គោលបំណងនៃមាត្រា ១៩, ២០, ២១, និង ៣១ ។

៣. រាល់ការជូនដំណឹងតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ឬ ២ ខាងលើ ត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពី ១ មករា នៃឆ្នាំបន្ទាប់ ដែលក្នុងឆ្នាំនោះ សេចក្តីជូនដំណឹង ត្រូវបានធ្វើឡើង ។

មាត្រា ៤៤

ការបញ្ចប់សន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិមុនៗ

១. ក្រោយពីចូលជាធរមានរវាងភាគីក្នុងអនុសញ្ញានេះ បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវបញ្ចប់ និងជំនួសដោយបញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញាខាងក្រោម :

(ក) អនុសញ្ញាអាភៀនអន្តរជាតិបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងឡាអេ ថ្ងៃទី ២៣ ខែមករា ១៩១២.

(ខ) កិច្ចព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងការផលិត ការធ្វើជំនួញក្នុងស្រុក និងការប្រើប្រាស់អាភៀនផ្សំ បានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុង ហ្សឺណែវ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩២៥.

(គ) អនុសញ្ញាអាភៀនអន្តរជាតិ បានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុង ហ្សឺណែវ ថ្ងៃទី ១៩ កុម្ភៈ ១៩២៥

(ឃ) អនុសញ្ញាសំរាប់ការកំរិតការផលិត និង ការបទញ្ញាលើការចែកចាយគ្រឿងញៀន បានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុង ហ្សឺណែវ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ១៩៣១.

(ង) កិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់ការត្រួតពិនិត្យការជក់អាភៀននៅចុងបូពា៌ បានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងបាងកក នាថ្ងៃទី ២៧ ខែវិច្ឆិកា ១៩៣១.

(ច) ពិធីសារចុះហត្ថលេខានៅ លេកសាក់សេស (Lake Success) នៅថ្ងៃទី ១១ ធ្នូ ១៩៤៦ ដោយធ្វើវិសោធនកម្ម លើកិច្ចព្រមព្រៀង អនុសញ្ញា និង ពិធីសារលើគ្រឿងញៀនដែលធ្វើឡើងនៅទីក្រុងឡាអេ ថ្ងៃទី ២៣ មករា ១៩១២, នៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ថ្ងៃទី ១១ កុម្ភៈ ១៩២៥, និង ១៩ កុម្ភៈ ១៩២៥, និង ១៣ កក្កដា ១៩៣១ នៅទីក្រុងបាងកកថ្ងៃទី ២៧ វិច្ឆិកា ១៩៣១, និង

នៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ថ្ងៃទី ២៦ មិថុនា ១៩៣៦ លើកលែងតែវា ប៉ះពាល់ដល់អនុសញ្ញាដែលដាក់ឈ្មោះចុងក្រោយ.

(ឆ) អនុសញ្ញា និងកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានយោងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (ក) ដល់ (ង) ដូចបានធ្វើវិសោធនកម្ម ដោយពិធីសារនៃឆ្នាំ ១៩៤៦ ដូចមានយោងក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (ច).

(ជ) ពិធីសារ បានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងប៉ារីស ថ្ងៃទី ១៩ វិច្ឆិកា ១៩៤៨ ដោយដាក់បញ្ចូលក្រោមការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ក្រៅវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញា ចុះថ្ងៃទី ១៣ កក្កដា ១៩៣១ សំរាប់ការដាក់កំរិតលើការផលិតនិងការគ្រប់គ្រងការចែកចាយគ្រឿងញៀនដូចបានធ្វើវិសោធនកម្ម ដោយ ពិធីសារ ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅ លេកសាក់សេស នៅថ្ងៃទី ១១ ធ្នូ ១៩៤៦.

(ឈ) ពិធីសារសំរាប់ការកំរិត និងការដាក់បទបញ្ជាលើការដាំដុះដើមអាភៀន ការផលិត ការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិ និងការលក់ដុំ និងការប្រើប្រាស់អាភៀន បានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងញូយក នាថ្ងៃទី ២៣ មិថុនា ១៩៥៣ គួរតែពិធីសារនោះ បានចូលជាធរមាន ។

២. ក្រោយពីការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ មាត្រា ៩ នៃអនុសញ្ញាសំរាប់ការបង្ក្រាបការចរាចរខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនដែលគ្រោះថ្នាក់ដូចបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុង ហ្សឺណែវ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មិថុនា ១៩៣៦ រវាងភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ ដែលជាភាគីក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយត្រូវបានជំនួសវិញដោយកថាខ័ណ្ឌ ២(ខ) នៃមាត្រា ៣៦ របស់អនុសញ្ញានេះ ដោយចែងថា ភាគីមួយនោះ តាមរយៈការជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការ អាចបន្តការអនុវត្តន៍តាមមាត្រា ៩ ដែលបានលើកឡើង ។

មាត្រា ៤៥[៥]

---

[៥] ដូចតទៅនេះ គឺជាអត្ថបទមាត្រា ២០ នៃពិធីសារឆ្នាំ ១៩៧២ :

មាត្រា ២០

អន្តរបញ្ញត្តិ

១. មុខងាររបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដែលបានចែងនៅក្នុងការធ្វើវិសោធនកម្មដូចមាននៅក្នុងពិធីសារនេះ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌទី១ នៃ មាត្រា ១៨ ខាងលើ នឹងត្រូវបានចែងដោយគណៈកម្មាធិការដូចដែលបានចែងដោយអនុសញ្ញាទោលដែលមិនបានធ្វើ វិសោធនកម្ម ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម នឹងកំណត់កាលបរិច្ឆេទដែលនៅលើនោះ គណៈកម្មាធិការដូចដែលបានចែងនៅក្រោមការធ្វើវិសោធនកម្មដូចមាននៅក្នុងពិធីសារនេះ នឹងចូលកាន់កិច្ចការរបស់ខ្លួន ។ ចាប់តាំងពីការបរិច្ឆេទនោះមក គណៈកម្មាធិការដូចមានចែងដូចនេះ នឹងទទួលរ៉ាប់រងមុខងាររបស់គណៈកម្មាធិការដូចមានចែងនៅក្នុង អនុសញ្ញាទោលដែលមិនបានធ្វើវិសោធនកម្ម ចំពោះភាគីទាំងនេះ ចំពោះអនុសញ្ញាទោលដែលមិនបានធ្វើវិសោធនកម្ម និង ចំពោះភាគីទាំងនេះ ចំពោះសន្ធិសញ្ញា ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា ៤៤ ខាងដើម ដែលមិនមែនជាភាគីចំពោះពិធីសារ នេះ ។

អន្តរបញ្ញត្តិ

១. មុខងាររបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ (មាត្រា៤១ កថាខ័ណ្ឌ១) ត្រូវអនុវត្តន៍ជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ ដូចមានចែងក្នុងជំពូក៦ នៃអនុសញ្ញា ដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៤៤ (គ) ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មរួចហើយ ហើយតាមរយៈអង្គការត្រួតពិនិត្យ ដែលមានចែងក្នុងជំពូក ២ នៃអនុសញ្ញា ដោយយោងតាមមាត្រា ៤៤ (ឃ) ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មរួចហើយ មុខងារទាំងនោះ អាចតម្រូវឱ្យមានដោយត្រឹមត្រូវ ។

២. ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទជាក់លាក់ដែលគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិថ្មីដូចមានយោងក្នុងមាត្រា៩ ត្រូវចូលកាន់ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ។ ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទនោះមកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ត្រូវអនុវត្តតួនាទីរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ និងអង្គការត្រួតពិនិត្យ ដូចមានយោងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ចំពោះភាគីរដ្ឋក្នុងសន្ធិសញ្ញាដែលមានរាយក្នុងមាត្រា ៤៤ ដែលមិនមែនជាភាគីក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៤៦

ការជំទាស់

១. បន្ទាប់ពីបញ្ចប់នៃរយៈពេល ២ ឆ្នាំចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ (មាត្រា ៤១ កថាខ័ណ្ឌ ១) ក្នុងនាមខ្លួនផ្ទាល់ ឬតំណាងអោយដែនដីមួយដែលមានការទទួលខុសត្រូវជាអន្តរជាតិ ហើយបានដកការឯកភាពរបស់ខ្លួនស្របតាមមាត្រា ៤២ ភាគីណាក៏អាចប្រកាសជំទាស់អនុសញ្ញានេះបាន តាមរយៈលិខិតតុបករណ៍មួយជាលាយលាក់អក្សរ ដោយដាក់ដំកល់ទុកនៅក្នុងអគ្គលេខាធិការ ។

២. ប្រសិនបើទទួលបានដោយ អគ្គលេខាធិការនៅថ្ងៃ ឬ មុនថ្ងៃទី ១ ខែ កក្កដា ក្នុងឆ្នាំណាមួយ ការប្រកាសជំទាស់ នឹងមានប្រសិទ្ធភាពនៅថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ក្នុងឆ្នាំមុននេះ ហើយប្រសិនបើបានទទួល

---

៣. សមាជិកដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងពេលបោះឆ្នោតលើកដំបូង បន្ទាប់ពីការកើនឡើងនៅក្នុងសមាជិកភាពនៃគណៈកម្មាធិការ ពីសមាជិក ១១ រូប ទៅ ១៣ រូប ចំណែកឯសមាជិក ៦ រូប នឹងផុតកំណត់នៅរយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ហើយ ចំណែកឯសមាជិក ៧ រូបផ្សេងទៀត នឹងផុតកំណត់រយៈពេល ៥ ឆ្នាំ ។

៤. សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការដែលមានអាណត្តិផុតកំណត់ក្នុងរយៈពេល ៣ ឆ្នាំដំបូងដូចដែលបានចង្អុលបង្ហាញខាងលើ នឹងត្រូវបានចាប់ឆ្នោតដោយអគ្គលេខាធិការ ភ្លាមៗនោះ បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតដំបូងត្រូវបានបញ្ចប់ ។

បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែ កក្កដា នឹងមានប្រសិទ្ធភាពដូចដែលបានទទួលនៅថ្ងៃ ឬ មុនថ្ងៃទី ១ ខែ កក្កដា ក្នុង បន្ទាប់ ។

៣. អនុសញ្ញានេះត្រូវបញ្ចប់ ប្រសិនបើ ដោយសារលទ្ធផលនៃការជំទាស់ ធ្វើឡើងស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ លក្ខខ័ណ្ឌនៃការចូលជាធរមានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ កថាខ័ណ្ឌ ១ ឈប់មានតទៅទៀត ។

មាត្រា ៤៧

ការធ្វើវិសោធនកម្ម

១. ភាគីណាក៏ដោយអាចស្នើអោយធ្វើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ។ ឯកសារនៃការធ្វើវិសោធនកម្ម និងហេតុផលនៃការធ្វើបែបនេះ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការដែលអគ្គលេខាធិការ ត្រូវជូនដំណឹងបន្ត ទៅភាគី និងទៅក្រុមប្រឹក្សា ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាចសំរេចចិត្ត :

(ក) ត្រូវរៀបចំធ្វើសន្និសីទស្របតាមមាត្រា ៦២ កថាខ័ណ្ឌទី ៤ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីពិចារណាលើការធ្វើវិសោធនកម្មដែលបានស្នើ ឬមួយ

(ខ) ថា ភាគីនោះ នឹងត្រូវបានគេសួរ ថាតើពួកគេទទួលយកសំណើសុំធ្វើវិសោធនកម្ម និងត្រូវបានសួរផងដែរ អោយដាក់បញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សា ដើម្បីស្នើសុំមតិយោបល់លើសំណើនោះ ។

២. ប្រសិនបើការធ្វើវិសោធនកម្មនោះ ត្រូវបានស្នើឡើង ដោយស្របទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ (ខ)នៃមាត្រានេះមិនបានទទួលការបដិសេធពីភាគីណាមួយក្នុងអំឡុងពេល ១៨ ខែ បន្ទាប់ពីបានបញ្ជូន សំណើនោះ ត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីពេលនោះតទៅ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើសំណើសុំធ្វើវិសោធនកម្មនោះត្រូវបានភាគីណាមួយបដិសេធ ក្រុមប្រឹក្សាអាចសំរេចតាមមតិយោបល់ដែលបានទទួលពីភាគី ទោះបីជាត្រូវរៀបចំធ្វើសន្និសីទដើម្បីពិចារណាលើការធ្វើវិសោធនកម្មនោះក៏ដោយ ។

មាត្រា ៤៨

ជំលោះ

១. ប្រសិនបើមានជំលោះដែលពាក់ព័ន្ធរវាងភាគីពីរ ឬច្រើន ទាក់ទងនឹងការបកស្រាយខុស ឬការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ ភាគីដែលបានលើកឡើងត្រូវប្រឹក្សារួមគ្នាដោយផ្អែកលើទស្សនៈនៃការដោះស្រាយ

ជំលោះតាមរយៈការចចារ ការស៊ើបអង្កេត ការសំរុះសំរួល ការផ្សះផ្សារ និងឧបាស្រ័យចំពោះអង្គការតំបន់ ដំណើរការតុលាការ ឬ តាមសន្តិវិធីផ្សេងៗទៀតនៃជំរើសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ។

២. ជំលោះណាមួយនោះ ដែលមិនអាចដោះស្រាយបាន នៅក្នុងបញ្ហាដូចបានរៀបរាប់ ត្រូវយោងទៅតាមតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ សំរាប់ធ្វើការសំរេច ។

មាត្រា ៤៩

ការបំរុងទុកបណ្តោះអាសន្ន

១- នៅពេលចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការទទួលយក ភាគីណាមួយអាចរកបំរុងនូវសិទ្ធិ ដើម្បីអនុញ្ញាតជាបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងទឹកដីណាមួយ ក្នុងចំណោមទឹកដីរបស់ខ្លួននូវ :

ក- ការប្រើអាភៀនខាងវិស័យសុខាភិបាលដោយមិនច្បាស់លាស់.

ខ- ការជក់អាភៀន .

គ- ការបរិភោគ/ទំពារស្លឹកកូកា .

ឃ- ការប្រើកញ្ឆា ជ័រកញ្ឆា និស្សារណា និង ជាតិប្រេងៗរបស់កញ្ឆា ក្នុងគោលបំណងក្រៅពីផ្នែកសុខាភិបាល . និង

ង- ការផលិត និងការធ្វើ ព្រមទាំងជំនួញគ្រឿងញៀនដែលសំដៅលើចំនុច (ក) រហូត ដល់ចំនុច (ឃ) សំរាប់គោលបំណងដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងនោះ ។

២- ការបំរុងទុកនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ត្រូវតែមានការកំរិតដូចតទៅ :

ក- សកម្មភាពទាំងឡាយដែលបានរៀបរាប់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ អាចផ្តល់អាជ្ញាអោយត្រឹមតែកំរិតដែលជាទំលាប់ប្រពៃណីក្នុងទឹកដីនោះ ដោយគោរពទៅតាមការបំរុងទុកដែលបានធ្វើ ហើយដែលបានអនុញ្ញាតអោយនៅថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៦១ ។

ខ- គ្មានការនាំចេញថ្នាំញៀន ដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ សំរាប់គោលបំណងដែលបានរៀបរាប់ដូចនៅក្នុងនោះ អាចអនុញ្ញាតអោយភាគីក្រៅមួយ ឬ អោយទឹកដីមួយដែលមិនអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះក្នុងមាត្រា ៤២ ។

គ- ជនបែបនោះតែមួយគត់អាចអនុញ្ញាតអោយជក់អាភៀន ដូចដែលបានចុះបញ្ជី ដោយអាជ្ញាធរដែលមានសមត្ថកិច្ចចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៦៤ ។

ឃ- ការប្រើប្រាស់អាភៀនក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ក្នុងរយៈពេល ១៥ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៤១ ។

ង- ការបរិភោគ/ទំពារ ស្លឹកកូកា ត្រូវចូលជានិរាករណ៍ក្នុងរយៈពេល ២៥ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ដូចដែលបានចែងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៤១ ។

ច- ការប្រើកញ្ឆាសំរាប់គោលបំណង ក្រៅពីផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង សុខាភិបាល ត្រូវបញ្ឈប់ភ្លាមតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបានក្នុងរយៈពេល ២៥ឆ្នាំ ចាប់ពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ទោះបីជាករណីណាក៏ដោយ ដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃ មាត្រា ៤១ ។

ឆ- ការផលិត និង ការធ្វើ ព្រមទាំងជំនួញថ្នាំញៀន ដូចដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ សំរាប់គោលបំណងនៃប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលបានបញ្ជាក់ជូននោះ ត្រូវបានកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់ជាចុងក្រោយដូចការកាត់បន្ថយ និងទប់ស្កាត់នៃការប្រើប្រាស់បែបនោះដែរ ។

៣- ភាគីមួយដែលធ្វើការបំរុងទុក (មិនឯកភាព) ស្របតាមកថាខ័ណ្ឌទី ១ ត្រូវ :

ក- បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីផ្តល់ជូនទៅអោយអគ្គលេខាធិការ ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ១៨ កថាខ័ណ្ឌ១ (ក) ការបង្ហាញនៃការកើនឡើង បានធ្វើនៅក្នុងឆ្នាំមុន គឺសំដៅទៅលើការទប់ស្កាត់ ការប្រើប្រាស់ ការផលិត ការធ្វើ ឬ ជំនួញ ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ និង

ខ- ផ្តល់ជូនដល់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ នូវការប៉ាន់ស្មានដាច់ៗពីគ្នា (មាត្រា ១៩) ហើយ និងការបញ្ជូនស្ថិតិត្រឡប់ (មាត្រា ២០) ដោយគោរពទៅតាមសកម្មភាពបំរុងទុក នៅក្នុងបែបបទ និងទ្រង់ទ្រាយដែលបានរៀបរាប់ជូនដោយគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ។

៤- ក/- ប្រសិនបើភាគីមួយបង្កើតការបំរុងទុក (ធ្វើការជំទាស់) នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ ខកខានមិនបានផ្តល់ជូន :

(i) របាយការណ៍ ដូចបានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣ (ក) ក្នុងរយៈ ៦ខែ បន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ឆ្នាំទាក់ទងទៅនឹងពត៌មាន

(ii) ការប៉ាន់ស្មានដូចបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣ (ខ) ក្នុងរយៈពេល ៣ ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទបានកំណត់សំរាប់គោលបំណងនោះ តាមរយៈ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ដោយស្របទៅតាមមាត្រា ១២ កថាខ័ណ្ឌ ១

(iii) ស្ថិតិដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣ (ខ) ក្នុងកំឡុងពេល ៣ខែ បន្ទាប់ពីគេគ្រោងធ្វើការកំណត់ការបរិច្ឆេទ ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ២០ កថាខ័ណ្ឌ ២ ក្នុងករណីណាមួយដែលគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ និងអគ្គលេខាធិការត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីពាក់ព័ន្ធនូវសេចក្តីជូនដំណឹងនៃការផ្អាកមួយ ហើយត្រូវស្នើសុំយកពត៌មានបែបនោះក្នុងកំឡុងពេល ៣ ខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបានសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងនោះ ។

ខ- ប្រសិនបើភាគីនោះ ខកខានមិនបានធ្វើទៅតាមអំឡុងពេលស្នើសុំរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ឬអគ្គលេខាធិការក្នុងរយៈពេលនោះ ការបំរុងទុក (ការមិនឯកភាព) ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ មិនមានប្រសិទ្ធភាពទៀតឡើយ ។

៥- រដ្ឋមួយដែលបានធ្វើការបំរុងទុកឡើង (ការមិនឯកភាព) អាចដកផ្នែកមួយ ឬ ទាំងអស់នៃការបំរុងទុករបស់ខ្លួនបាន តាមរយៈសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងដែលសរសេរជាលាយលាក់អក្សរ នៅពេលណាក៏បាន ។

មាត្រា ៥០[៦]

---

[៦] ដូចតទៅនេះ គឺអត្ថបទមាត្រា ២១ នៃពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ :

" មាត្រា ២១

ការបំរុងទុក"

"១. នៅពេលចុះហត្ថលេខា ឬ ការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬ ការទទួលយកចំពោះពិធីសារនេះ រដ្ឋណាមួយអាចធ្វើការបំរុងទុកចំពោះការធ្វើវិសោធនកម្មណាមួយដែលមានខាងលើ ក្រៅពីការធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះមាត្រា ២ កថាខ័ណ្ឌ ៦ និង ៧ (មាត្រា ១ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ៩ កថាខ័ណ្ឌ ១, ៤, និង ៥ (មាត្រា ២ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ១០ កថាខ័ណ្ឌ ១ និង ៤ (មាត្រា ៣ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ១១ (មាត្រា ៤ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ១៤ ស្ទួន (មាត្រា ៧ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ១៦ (មាត្រា ៨ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ២២ (មាត្រា ១២ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ៣៥ (មាត្រា ១៣ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ៣៦ កថាខ័ណ្ឌ ១ (ខ) (មាត្រា ១៤ នៃពិធីសារនេះ) មាត្រា ៣៨ (មាត្រា ១៥ នៃពិធីសារនេះ) និង មាត្រា ៣៨ ស្ទួន (មាត្រា ១៦ នៃពិធីសារនេះ) ។"

"២. រដ្ឋមួយដែលបានធ្វើការបំរុងទុកអាចយកការបំរុងទុកមួយផ្នែក ឬទាំងអស់ទៅពេលណាក៏បាន ដោយមានការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ " ។

ការបំរុងទុកផ្សេងទៀត

១. គ្មានការបំរុងណាក្រៅពីការបំរុងទុកដែលបានធ្វើឡើងដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា៤៩ ឬទៅតាមកថាខ័ណ្ឌខាងក្រោម ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឡើយ ។

២. នៅពេលចុះហត្ថលេខា ធ្វើសច្ចាប័ន ឬយល់ព្រម ភាគីណាមួយក៏អាចធ្វើការបំរុងទុកដោយគោរពទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះដូចតទៅ : មាត្រា ១២ កថាខ័ណ្ឌទី២ និងកថាខ័ណ្ឌទី ៣, មាត្រា ១៣ កថាខ័ណ្ឌទី ២, មាត្រា ១៤ កថាខ័ណ្ឌទី ១ និង កថាខ័ណ្ឌទី ២, មាត្រា ៣១ កថាខ័ណ្ឌ ១(ខ), និង មាត្រា ៤៨ ។

៣. រដ្ឋមួយដែលមានបំណងចង់ក្លាយខ្លួនជាភាគីមួយ ប៉ុន្តែចង់បានសិទ្ធិដើម្បីធ្វើការបំរុងក្រៅពីការបំរុងដែលបានធ្វើឡើង ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ ឬ ទៅតាមមាត្រា ៤៩ អាចជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការនូវបំណងបែបនោះ ។ វៀលែងតែការបំរុងនេះ បានជំទាស់ដោយ ១ ភាគ ៣ នៃរដ្ឋទាំងអស់ដែលបានអោយសច្ចាប័ន ឬយល់ព្រមចំពោះអនុសញ្ញានេះ មុនការបញ្ចប់អំឡុងពេលនោះត្រឹមចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេល១២ ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទំនាក់ទំនងការបំរុងទុករបស់អគ្គលេខាធិការដែលពាក់ព័ន្ធ នោះវាត្រូវចាត់ទុកថា គេអនុញ្ញាតអោយ ទោះបីគេយល់ថា រដ្ឋទាំងអស់ដែលបានជំទាស់ចំពោះតំរូវការចាំបាច់នៃការបំរុងទុក មិនបានសន្មតជាមុនចំពោះរដ្ឋបំរុងទុកនូវកាតព្វកិច្ចណាមួយ នៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ដែលធ្វើអោយប្រែប្រួលដោយការបំរុងទុកនោះទេ ។

៤. រដ្ឋមួយដែលបានធ្វើការបំរុងទុក អាចដកមួយផ្នែក ឬទាំងអស់នៃការបំរុងទុករបស់ខ្លួន តាមរយៈការជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរ នៅពេលណាក៏បាន ។

មាត្រា ៥១

សេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹង

---

* កំណត់សំគាល់ របស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន : កំណត់សំគាល់ការពន្យល់ដូចតទៅនេះ ត្រូវបានចំលងឡើងវិញពីសំណៅដើមដែលបានបញ្ជាក់ពិតប្រាកដ នៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ដូចបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលបានកែប្រែអនុសញ្ញាទោល ឆ្នាំ ១៩៦១ ដែលរៀបចំឡើងដោយអគ្គលេខាធិការ នៅថ្ងៃទី ៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៧៥ :

" គេនឹងកត់សំគាល់ថា រដ្ឋដែលចង់ធ្វើការបំរុងទុកមួយ ឬច្រើននៃការធ្វើវិសោធនកម្មដោយអនុលោមតាមមាត្រា ២១ នៃពិធីសារ ឆ្នាំ ១៩៧២ ខាងលើ ត្រូវក្លាយជាភាគី នៃអនុសញ្ញាទោលនៅក្នុងទំរង់ដែលមិនទាន់បានធ្វើការកែប្រែរបស់វាជាមុនសិន (ប្រសិនបើគេមិនទាន់បានធ្វើរួចរាល់នៅឡើយ) ហើយពេលនោះ ត្រូវផ្តល់សច្ចាប័ន ឬ ទទួល យកពិធីសារឆ្នាំ ១៩៧២ ដែលជាកម្មវត្ថុចំពោះការបំរុងទុកដែលចង់បាន " ។

អគ្គលេខាធិការត្រូវធ្វើសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងទៅដល់រដ្ឋទាំងអស់ ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៤០ នូវ:

ក- ហត្ថលេខា សច្ចាប័ន និង ការយល់ព្រម ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤០ ,

ខ- កាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤១ ,

គ- ការប្រកាសមិនយល់ព្រមយ៉ាងឧឡារិក ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤៦, និង

ឃ- សេចក្តីថ្លែងការណ៍ និងសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹង នៅក្នុងមាត្រា ៤២, ៤៣, ៤៧, ៤៩, និងមាត្រា ៥០ ។

FINAL ACT OF THE UNITED NATIONS CONFERENCE FOR THE ADOPTION OF A SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS

1. The Economic and Social Council of the United Nations, by resolution 689 J (XXVI) of 28 July 1958, decided to convene in accordance with Article 62, paragraph 4, of the Charter of the United Nations, and with the provisions of General Assembly resolution 366 (IV) of 3 December 1949, a plenipotentiary conference for the adoption of a single convention on narcotic drugs to replace by a single instrument the existing multilateral treaties in the field, to reduce the number of international treaty organs exclusively concerned with control of narcotic drugs, and to make provision for the control of the production of raw materials of narcotic drugs.

2. The United Nations Conference for the Adoption of a Single Convention on Narcotic Drugs met at United Nations Headquarters from 24 January to 25 March 1961.

3. The following seventy-three States were represented by representatives at the Conference:

Afghanistan
Albania
Argentina
Australia
Bolivia
Brazil
Bulgaria
Burma
Byelorussian Soviet Socialist Republic
Cambodia
Canada
Chad
Chile
China
Congo (Léopoldville)
Costa Rica
Czechoslovakia
Dahomey
Denmark
Dominican Republic
El Salvador
Finland
France
Germany, Federal Republic of
Ghana
Greece
Guatemala
Haiti
Holy See
Hungary
India
Indonesia
Iran
Iraq
Israel
Italy
Japan
Jordan
Korea, Republic of
Lebanon
Liberia
Madagascar
Mexico
Monaco
Morocco
Netherlands
New Zealand
Nicaragua
Nigeria
Norway
Pakistan
Panama
Paraguay
Peru
Philippines
Poland
Portugal
Romania
Senegal
Spain
Sweden

Switzerland
Thailand
Tunisia
Turkey
Ukrainian Soviet Socialist Republic
Union of Soviet Socialist Republics
United Arab Republic
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
United States of America
Uruguay
Venezuela
Yugoslavia

4. The following State was represented by an observer at the Conference:

Ceylon

5. The following specialized agencies were represented at the Conference:

Food and Agriculture Organization of the United Nations;

International Civil Aviation Organization;

International Labour Organisation;

World Health Organization.

6. The following international bodies were represented at the Conference:

Permanent Central Opium Board;

Drug Supervisory Body.

7. The following non-governmental organizations were also represented at the Conference:

International Conference of Catholic Charities;

International Criminal Police Organization;

International Federation of Women Lawyers.

8. General Safwat, Director of the Permanent Anti-Narcotics Bureau of the League of Arab States, at the invitation of the Conference, also attended in a personal capacity.

9. In accordance with the resolution of the Economic and Social Council referred to in paragraph 1 and with the rules of procedure adopted by the Conference, the observers and the representatives of the above-mentioned organizations and bodies participated in the work of the Conference without the right to vote.

10. The Conference elected Mr. Carl Schurmann (Netherlands) as President, and as Vice-Presidents the representatives of the following States:

Afghanistan
Brazil
Dahomey
France
Hungary
India
Iran
Japan
Mexico
Pakistan
Peru
Switzerland
Thailand
Turkey
United Arab Republic
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Union of Soviet Socialist Republics
United States of America

11. The Executive Secretary of the Conference was Mr. G. E. Yates, and the Deputy Executive Secretary was Mr. Adolf Lande.

12. The Conference had before it, in accordance with the resolution of the Economic and Social Council, the third draft of a single convention on narcotic drugs prepared by the Commission on Narcotic Drugs of the Council and a compilation of the comments thereon; it also had before it other documentation prepared by the Secretariat.

13. The Conference set up the following committees:

General Committee

Chairman: The President of the Conference

Ad Hoc *Committee on articles 2 and 3 of the Third Draft* (Scope of the Convention and Method of Bringing Additional Substances under Control)

Chairman: Mr. A. Tabibi (Afghanistan)

Ad Hoc *Committee on articles 25, 30 and 40-43* (National Control in General)

Chairman: Mr. B. Banerji (India)

Ad Hoc *Committee on articles 31-34* (National Control of Opium Poppy and Poppy Straw)

Chairman: Mr. L. Ignacio-Pinto (Dahomey)

Vice-Chairman: Mr. J. Koch (Denmark)

Ad Hoc *Committee on articles 35-38* (National Control of Coca Leaf)

Chairman: Mr. K. Chikaraishi (Japan)

Ad Hoc *Committee on article 39* (National Control of Cannabis)

Chairman: Mr. B. Grinberg (Bulgaria)

Ad Hoc *Committee on articles 26, 27-29, 20-21, 4* (Information to be furnished by Governments; the system of estimates and statistics; obligations of Governments in general)

Chairman: Mr. E. Rodríguez Fabregat (Uruguay)

Vice-Chairman: Mr. J. Bertschinger (Switzerland)

Ad Hoc *Committee on article 22* (Measures exercisable by the Board in case of non-compliance)

Chairman: Mr. A. Gurinovich (Byelorussian SSR)

Ad Hoc *Committee on articles 5-11, 13-19, 23* (Constitution, Functions and Secretariat of International Organs)

Chairman: Mr. H. Blomstedt (Finland)

Ad Hoc *Committee on articles 44-46* (Direct Measures against the Illicit Traffic)

Chairman: Mr. A. Bittencourt (Brazil)

Technical Committee

Chairman: Mr. A. Johnson (Australia)

Vice-Chairman: Mr. A. Ismael (United Arab Republic)

Drafting Committee

Chairman: Mr. R. Curran (Canada)
Vice-Chairman: Mr. D. Nikolić (Yugoslavia)

Credentials Committee

Chairman: Mr. G. Ortiz (Costa Rica)

14. As the result of its deliberations, as recorded in the summary records of the Plenary and the summary records and reports of the committees, the Conference adopted[1] and opened for signature the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961. In addition the Conference adopted the five resolutions annexed to this Final Act.

IN WITNESS WHEREOF the representatives have signed this Final Act.

DONE at New York, this thirtieth day of March one thousand nine hundred and sixty-one, in a single copy in the Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic. The original texts shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

---

[1] The Conference took note that the Convention was approved without prejudice to decisions or declarations in any relevant General Assembly resolution.

RESOLUTIONS ADOPTED BY THE UNITED NATIONS CONFERENCE FOR THE ADOPTION OF A SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS

Resolution I

TECHNICAL ASSISTANCE ON NARCOTIC DRUGS

The Conference,

Welcoming the establishment by General Assembly resolution 1395 (XIV) of special arrangements for technical assistance in the field of narcotics control,

Noting that the United Nations and the specialized agencies concerned have already provided a limited amount of assistance under the Expanded Programme of Technical Assistance and in their regular programmes,

Welcoming also the co-operation of the International Criminal Police Organization in the execution of technical assistance projects,

Expresses the hope that adequate resources will be made available to provide assistance in the fight against the illicit traffic, to those countries which desire and request it, particularly in the form of expert advisers and of training, including training courses for national officials.

Resolution II

TREATMENT OF DRUG ADDICTS

The Conference,

Recalling the provisions of article 38 of the Convention concerning the treatment and rehabilitation of drug addicts,

1. *Declares* that one of the most effective methods of treatment for addiction is treatment in a hospital institution having a drug free atmosphere;

2. *Urges* Parties having a serious drug addiction problem, and the economic means to do so, to provide such facilities.

RESOLUTIONS ADOPTED BY THE UNITED NATIONS CONFERENCE FOR THE ADOPTION OF A SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS

Resolution I

TECHNICAL ASSISTANCE ON NARCOTIC DRUGS

The Conference,

Welcoming the establishment by General Assembly resolution 1395 (XIV) of special arrangements for technical assistance in the field of narcotics control,

Noting that the United Nations and the specialized agencies concerned have already provided a limited amount of assistance under the Expanded Programme of Technical Assistance and in their regular programmes,

Welcoming also the co-operation of the International Criminal Police Organization in the execution of technical assistance projects,

Expresses the hope that adequate resources will be made available to provide assistance in the fight against the illicit traffic, to those countries which desire and request it, particularly in the form of expert advisers and of training, including training courses for national officials.

Resolution II

TREATMENT OF DRUG ADDICTS

The Conference,

Recalling the provisions of article 38 of the Convention concerning the treatment and rehabilitation of drug addicts,

1. *Declares* that one of the most effective methods of treatment for addiction is treatment in a hospital institution having a drug free atmosphere;

2. *Urges* Parties having a serious drug addiction problem, and the economic means to do so, to provide such facilities.

Resolution III

ILLICIT TRAFFICKERS

The Conference,

1. *Calls attention* to the importance of the technical records on international traffickers kept at present by the International Criminal Police Organization;

2. *Recommends* that these records be completed as far as possible by all parties and be widely used for the circulation of description of the traffickers by that Organization.

Resolution IV

MEMBERSHIP OF THE COMMISSION ON NARCOTIC DRUGS

The Conference

Invites the Economic and Social Council to examine at its thirty-second session the question of an increase in the membership of the Commission on Narcotic Drugs, in the light of the terms of this Convention and of the views expressed on this question at this Conference.

Resolution V

INTERNATIONAL CONTROL MACHINERY

The Conference,

Considering the importance of facilitating the transitional arrangements provided for in article 45 of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961,

Invites the Economic and Social Council to study the possibility of taking measures which would ensure the rapid and smooth carrying out of the simplification of the international control machinery.

FINAL ACT OF THE UNITED NATIONS CONFERENCE TO CONSIDER AMENDMENTS TO THE SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961

1. The Eonomic and Social Council of the United Nations, noting that amendments had been proposed to the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, and bearing in mind article 47 of that Convention, decided by its resolution 1577 (L) of 21 May 1971 to call, in accordance with Article 62, paragraph 4, of the Charter of the United Nations a conference of plenipotentiaries to consider all amendments proposed to the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961.

2. The United Nations Conference to consider amendments to the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, met at the United Nations Office at Geneva from 6 to 24 March 1972.

3. The following 97 States were represented by representatives at the Conference:

Afghanistan
Algeria
Argentina
Australia
Austria
Belgium
Bolivia
Brazil
Bulgaria
Burma
Burundi
Byelorussian Soviet Socialist Republic
Canada
Ceylon
Chile
Colombia
Costa Rica
Cuba
Cyprus
Czechoslovakia
Dahomey
Denmark
Ecuador
Egypt
El Salvador
Federal Republic of Germany
Finland
France
Gabon
Gambia
Ghana
Greece
Guatemala
Haiti
Holy See
Hungary
India
Indonesia
Iran
Iraq
Ireland
Israel
Italy
Ivory Coast
Jamaica

Japan
Jordan
Kenya
Khmer Republic
Kuwait
Laos
Lebanon
Liberia
Libyan Arab Republic
Liechtenstein
Luxembourg
Madagascar
Malawi
Mexico
Monaco
Mongolian People's Republic
Morocco
Netherlands
New Zealand
Nicaragua
Niger
Nigeria
Norway
Pakistan
Panama
Peru
Philippines
Poland
Portugal
Republic of Korea
Republic of Viet-Nam
Saudi Arabia
Senegal
Sierra Leone
Singapore
South Africa
Spain
Sudan
Sweden
Switzerland
Thailand
Togo
Tunisia
Turkey
Ukrainian Soviet Socialist Republic
Union of Soviet Socialist Republics
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
United States of America
Uruguay
Venezuela
Yugoslavia
Zaïre

4. The following States were represented by observers at the Conference:

Cameroon
Dominican Republic
Malaysia
Malta
Romania

5. The Economic and Social Council, by its resolution 1577 (L), requested the Secretary-General to invite to the Conference the World Health Organization and other interested specialized agencies, the International Narcotics Control Board and the International Criminal Police Organization. The World Health Organization, the International Narcotics Control Board and the International Criminal Police Organization were represented at the Conference.

6. The Conference elected Mr. K. B. Asante (Ghana) as President of the Conference, Mr. D. Nikolić (Yugoslavia) as First Vice-President, and as the other Vice-Presidents the representatives of the following States:

Argentina
Egypt
France
India

Lebanon
Mexico
Turkey
Union of Soviet Socialist Republics
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
United States of America

7. Mr. V. Winspeare-Guicciardi, Director-General of the United Nations Office at Geneva, was the representative of the Secretary-General of the United Nations. The Executive Secretary of the Conference was Dr. V. Kušević, the Legal Adviser of the Conference was Mr. G. Wattles and the Deputy Executive Secretary and Deputy Legal Adviser was Mr. P. Raton.

8. The Conference had before it the amendments to the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, which were proposed by States participating in the Conference.

9. The Conference set up the following committees:

General Committee

Chairman: The President of the Conference

Committee I

Chairman: Dr. R. A. Chapman (Canada)

Committee II

Chairman: Dr. Béla Bölcs (Hungary)

Drafting Committee

Chairman: Mr. J-P, Bertschinger (Switzerland)

Credentials Committee

Chairman: Mr. J. W. Lennon (Ireland)

10. Committee I established a working group on article 14, the Chairman of which was Mr. A. C. Kirca (Turkey).

11. As a result of its deliberations, as recorded in the summary records of the Plenary and Committees I and II, the Conference adopted and opened for signature the Protocol amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961. In addition, the Conference adopted three resolutions annexed to this Final Act.

DONE at Geneva, this twenty-fifth day of March, one thousand nine hundred and seventy-two, in a single copy in the English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic. The original text shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the representatives have signed this Final Act.

RESOLUTIONS
ADOPTED BY THE UNITED NATIONS CONFERENCE TO CONSIDER AMENDMENTS TO THE SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961

Resolution I

SECRETARIAT OF THE INTERNATIONAL NARCOTICS CONTROL BOARD

The Conference,

Considering that the measures adopted by the Economic and Social Council in its resolution 1196 (XLII) of 16 May 1967 (1464th plenary meeting) met the wishes of the States Parties to the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, and to the earlier conventions still in force,

Recommends the continuation of the system which was instituted by the Secretary-General of the United Nations and whose main provisions are as follows:

1. The International Narcotics Control Board (hereinafter referred to as the Board) has a secretariat distinct from the Division of Narcotic Drugs;

2. That secretariat is an integral part of the Secretariat of the United Nations; while under the full administrative control of the Secretary-General, it is bound to carry out the decisions of the Board;

3. The members of the secretariat are appointed or assigned by the Secretary-General; the head of that secretariat is appointed or assigned in consultation with the Board.

Resolution II

ASSISTANCE IN NARCOTICS CONTROL

The Conference,

Recalling that assistance to developing countries is a concrete manifestation of the will of the international community to honour the commitment contained in the United Nations Charter to promote the social and economic progress of all peoples,

Recalling the special arrangements made by the United Nations General Assembly under its resolution 1395 (XIV) with a view to the provision of technical assistance for drug abuse control,

Welcoming the establishment pursuant to United Nations General Assembly resolution 2719 (XXV), of a United Nations Fund for Drug Abuse Control,

Noting that the Conference has adopted a new article 14 *bis* concerning technical and financial assistance to promote more effective execution of the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961,

1. *Declares* that, to be more effective, the measures taken against drug abuse must be co-ordinated and universal;

2. *Declares further* that the fulfilment by the developing countries of their obligations under the Convention will be facilitated by adequate technical and financial assistance from the international community.

Resolution III

SOCIAL CONDITIONS AND PROTECTION AGAINST DRUG ADDICTION

The Conference,

Recalling that the Preamble to the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, states that the Parties to the Convention are "concerned with the health and welfare of mankind" and are "conscious of their duty to prevent and combat" the evil of drug addiction,

Considering that the discussions at the Conference have given evidence of the desire to take effective steps to prevent drug addiction,

Considering that, while drug ddiction leads to personal degradation and social disruption, it happens very often that the deplorable social and economic conditions in which certain individuals and certain groups are living predispose them to drug addiction,

Recognizing that social factors have a certain and sometimes preponderant influence on the behaviour of individuals and groups,

Recommends that the Parties:

1. Should bear in mind that drug addiction is often the result of an unwholesome social atmosphere in which those who are most exposed to the danger of drug abuse live;

2. Should do everything in their power to combat the spread of the illicit use of drugs;

3. Should develop leisure and other activities conducive to the sound physical and psychological health of young people.

SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961, AS AMENDED BY THE 1972 PROTOCOL AMENDING THE SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961

PREAMBLE

The Parties,

Concerned with the health and welfare of mankind,

Recognizing that the medical use of narcotic drugs continues to be indispensable for the relief of pain and suffering and that adequate provision must be made to ensure the availability of narcotic drugs for such purposes,

Recognizing that addiction to narcotic drugs constitutes a serious evil for the individual and is fraught with social and economic danger to mankind,

Conscious of their duty to prevent and combat this evil,

Considering that effective measures against abuse of narcotic drugs require co-ordinated and universal action,

Understanding that such universal action calls for international co-operation guided by the same principles and aimed at common objectives,

Acknowledging the competence of the United Nations in the field of narcotics control and desirous that the international organs concerned should be within the framework of that Organization,

Desiring to conclude a generally acceptable international convention replacing existing treaties on narcotic drugs, limiting such drugs to medical and scientific use, and providing for continuous international co-operation and control for the achievement of such aims and objectives,

Hereby agree as follows:[2]

---

[2] *Note by the Secretariat:* The Preamble to the Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, reads as follows:

"*The Parties to the Present Protocol,*

"*Considering* the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, done at New York on 30 March 1961 (hereinafter called the Single Convention),

"*Desiring* to amend the Single Convention,

"*Have agreed* as follows:"

Article 1

DEFINITIONS

1. Except where otherwise expressly indicated or where the context otherwise requires, the following definitions shall apply throughout the Convention:

(*a*) "Board" means the International Narcotics Control Board,

(*b*) "Cannabis" means the flowering or fruiting tops of the cannabis plant (excluding the seeds and leaves when not accompanied by the tops) from which the resin has not been extracted, by whatever name they may be designated.

(*c*) "Cannabis plant" means any plant of the genus Cannabis,

(*d*) "Cannabis resin" means the separated resin, whether crude or purified, obtained from the cannabis plant.

(*e*) "Coca bush" means the plant of any species of the genus Erythroxylon.

(*f*) "Coca leaf" means the leaf of the coca bush except a leaf from which all ecgonine, cocaine and any other ecgonine alkaloids have been removed.

(*g*) "Commission" means the Commission on Narcotic Drugs of the Council.

(*h*) "Council" means the Economic and Social Council of the United Nations.

(*i*) "Cultivation" means the cultivation of the opium poppy, coca bush or cannabis plant.

(*j*) "Drug" means any of the substances in Schedules I and II, whether natural or synthetic.

(*k*) "General Assembly" means the General Assembly of the United Nations.

(*l*) "Illicit traffic" means cultivation or trafficking in drugs contrary to the provisions of this Convention.

(*m*) "Import" and "export" mean in their respective connotations the physical transfer of drugs from one State to another State, or from one territory to another territory of the same State.

(*n*) "Manufacture" means all processes, other than production, by which drugs may be obtained and includes refining as well as the transformation of drugs into other drugs.

(*o*) "Medicinal opium" means opium which has undergone the processes necessary to adapt it for medicinal use.

(*p*) "Opium" means the coagulated juice of the opium poppy.

(*q*) "Opium poppy" means the plant of the species *Papaver somniferum L.*

(*r*) "Poppy straw" means all parts (except the seeds) of the opium poppy, after mowing.

(*s*) "Preparation" means a mixture, solid or liquid, containing a drug.

(*t*) "Production" means the separation of opium, coca leaves, cannabis and cannabis resin from the plants from which they are obtained.

(*u*) "Schedule I", "Schedule II", "Schedule III" and "Schedule IV" mean the correspondingly numbered list of drugs or preparations annexed to this Convention, as amended from time to time in accordance with article 3.

(*v*) "Secretary-General" means the Secretary-General of the United Nations.

(*w*) "Special stocks" means the amounts of drugs held in a country or territory by the Government of such country or territory for special government purposes and to meet exceptional circumstances; and the expression "special purposes" shall be construed accordingly.

(*x*) "Stocks" means the amounts of drugs held in a country or territory and intended for:

(i) Consumption in the country or territory for medical and scientific purposes,

(ii) Utilization in the country or territory for the manufacture of drugs and other substances, or

(iii) Export;

but does not include the amounts of drugs held in the country or territory,

(iv) By retail pharmacists or other authorized retail distributors and by institutions or qualified persons in the duly authorized exercise of therapeutic or scientific functions, or

(v) As "special stocks".

(*y*) "Territory" means any part of a State which is treated as a separate entity for the application of the system of import certificates and export authorizations provided for in article 31. This definition shall not apply to the term "territory" as used in articles 42 and 46.

2. For the purposes of this Convention a drug shall be regarded as "consumed" when it has been supplied to any person or enterprise for retail distribution, medical use or scientific research; and "consumption" shall be construed accordingly.

Article 2

SUBSTANCES UNDER CONTROL

1. Except as to measures of control which are limited to specified drugs, the drugs in Schedule I are subject to all measures of control applicable to drugs under this Convention and in particular to those prescribed in article 4 (*c*), 19, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 34 and 37.

2. The drugs in Schedule II are subject to the same measures of control as drugs in Schedule I with the exception of the measures prescribed in article 30, paragraphs 2 and 5, in respect of the retail trade.

3. Preparations other than those in Schedule III are subject to the same measures of control as the drugs which they contain, but estimates (article 19) and statistics (article 20) distinct from those dealing with these drugs shall not be required in the case of such preparations, and article 29, paragraph 2 (*c*) and article 30, paragraph 1 (*b*) (ii) need not apply.

4. Preparations in Schedule III are subject to the same measures of control as preparations containing drugs in Schedule II except that article 31, paragraphs 1 (*b*) and 3 to 15 and, as regards their acquisition and retail distribution, article 34, paragraph (*b*), need not apply, and that for the purpose of estimates (article 19) and statistics (article 20) the information required shall be restricted to the quantities of drugs used in the manufacture of such preparations.

5. The drugs in Schedule IV shall also be included in Schedule I and subject to all measures of control applicable to drugs in the latter Schedule, and in addition thereto:

(*a*) A Party shall adopt any special measures of control which in its opinion are necessary having regard to the particularly dangerous properties of a drug so included; and

(*b*) A Party shall, if in its opinion the prevailing conditions in its country render it the most appropriate means of protecting the public health and welfare, prohibit the production, manufacture, export and import of, trade in, possession or use of any such drug except for amounts which may be necessary for medical and scientific research only, including clinical trials therewith to be conducted under or subject to the direct supervision and control of the Party.

6. In addition to the measures of control applicable to all drugs in Schedule I, opium is subject to the provisions of article 19, paragraph 1, subparagraph (*f*), and of articles 21 *bis*, 23 and 24, the coca leaf to those of articles 26 and 27 and cannabis to those of article 28.

7. The opium poppy, the coca bush, the cannabis plant, poppy straw and cannabis leaves are subject to the control measures prescribed in article 19, paragraph 1, subparagraph (*e*), article 20, paragraph 1, subparagraph (*g*), article 21 *bis* and in articles 22 to 24; 22, 26 and 27; 22 and 28; 25; and 28, respectively

8. The Parties shall use their best endeavours to apply to substances which do not fall under this Convention, but which may be used in the illicit manufacture of drugs, such measures of supervision as may be practicable.

9. Parties are not required to apply the provisions of this Convention to drugs which are commonly used in industry for other than medical or scientific purposes, provided that:

(*a*) They ensure by appropriate methods of denaturing or by other means that the drugs so used are not liable to be abused or have ill effects (article 3, paragraph 3) and that the harmful substances cannot in practice be recovered; and

(*b*) They include in the statistical information (article 20) furnished by them the amount of each drug so used.

Article 3

CHANGES IN THE SCOPE OF CONTROL

1. Where a Party or the World Health Organization has information which in its opinion may require an amendment to any of the Schedules, it shall notify the Secretary-General and furnish him with the information in support of the notification.

2. The Secretary-General shall transmit such notification, and any information which he considers relevant, to the Parties, to the Commission, and, where the notification is made by a Party, to the World Health Organization.

3. Where a notification relates to a substance not already in Schedule I or in Schedule II,

(i) The Parties shall examine in the light of the available information the possibility of the provisional application to the substance of all measures of control applicable to drugs in Schedule I;

(ii) Pending its decision as provided in subparagraph (iii) of this paragraph, the Commission may decide that the Parties apply provisionally to that substance all measures of control applicable to drugs in Schedule I. The Parties shall apply such measures provisionally to the substance in question;

(iii) If the World Health Organization finds that the substance is liable to similar abuse and productive of similar ill effects as the drugs in Schedule I or Schedule II or is convertible into a drug, it shall communicate that finding to the Commission which may, in accordance with the recommendation of the World Health Organization, decide that the substance shall be added to Schedule I or Schedule II.

4. If the World Health Organization finds that a preparation because of the substances which it contains is not liable to abuse and cannot produce ill effects (paragraph 3) and that the drug therein is not readily recoverable, the Commission may, in accordance with the recommendation of the World Health Organization, add that preparation to Schedule III.

5. If the World Health Organization finds that a drug in Schedule I is particularly liable to abuse and to produce ill effects (paragraph 3) and that such liability is not offset by substantial therapeutic advantages not possessed by

substances other than drugs in Schedule IV, the Commission may, in accordance with the recommendation of the World Health Organization, place that drug in Schedule IV.

6. Where a notification relates to a drug already in Schedule I or Schedule II or to a preparation in Schedule III, the Commission, apart from the measure provided for in paragraph 5, may, in accordance with the recommendation of the World Health Organization, amend any of the Schedules by:

(a) Transferring a drug from Schedule I to Schedule II or from Schedule II to Schedule I; or

(b) Deleting a drug or a preparation as the case may be, from a Schedule

7. Any decision of the Commission taken pursuant to this article shall be communicated by the Secretary-General to all States Members of the United Nations, to non-member States Parties to this Convention, to the World Health Organization and to the Board. Such decision shall become effective with respect to each Party on the date of its receipt of such communication, and the Parties shall thereupon take such action as may be required under this Convention.

8. *(a)* The decisions of the Commission amending any of the Schedules shall be subject to review by the Council upon the request of any Party filed within ninety days from receipt of notification of the decision. The request for review shall be sent to the Secretary-General together with all relevant information upon which the request for review is based;

(b) The Secretary-General shall transmit copies of the request for review and relevant information to the Commission, the World Health Organization and to all the Parties inviting them to submit comments within ninety days. All comments received shall be submitted to the Council for consideration;

(c) The Council may confirm, alter or reverse the decision of the Commission, and the decision of the Council shall be final. Notification of the Council's decision shall be transmitted to all States Members of the United Nations, to non-member States Parties to this Convention, to the Commission, to the World Health Organization, and to the Board;

(d) During pendency of the review the original decision of the Commission shall remain in effect.

9. Decisions of the Commission taken in accordance with this article shall not be subject to the review procedure provided for in article 7.

Article 4

GENERAL OBLIGATIONS

The parties shall take such legislative and administrative measures as may be necessary:

(a) To give effect to and carry out the provisions of this Convention within their own territories;

(*b*) To co-operate with other States in the execution of the provisions of this Convention; and

(*c*) Subject to the provisions of this Convention, to limit exclusively to medical and scientific purposes the production, manufacture, export, import, distribution of, trade in, use and possession of drugs.

Article 5

THE INTERNATIONAL CONTROL ORGANS

The Parties, recognizing the competence of the United Nations with respect to the international control of drugs, agree to entrust to the Commission on Narcotic Drugs of the Economic and Social Council, and to the International Narcotics Control Board, the functions respectively assigned to them under this Convention.

Article 6

EXPENSES OF THE INTERNATIONAL CONTROL ORGANS

The expenses of the Commission and the Board will be borne by the United Nations in such manner as shall be decided by the General Assembly. The Parties which are not Members of the United Nations shall contribute to these expenses such amounts as the General Assembly finds equitable and assess from time to time after consultation with the Governments of these Parties.

Article 7

REVIEW OF DECISIONS AND RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

Except for decisions under article 3, each decision or recommendation adopted by the Commission pursuant to the provisions of this Convention shall be subject to approval or modification by the Council or the General Assembly in the same way as other decisions or recommendations of the Commission.

Article 8

FUNCTIONS OF THE COMMISSION

The Commission is authorized to consider all matters pertaining to the aims of this Convention, and in particular:

(*a*) To amend the Schedules in accordance with article 3;

(*b*) To call the attention of the Board to any matters which may be relevant to the functions of the Board;

(*c*) To make recommendations for the implementation of the aims and provisions of this Convention, including programmes of scientific research and the exchange of information of a scientific or technical nature; and

(*d*) To draw the attention of non-parties to decisions and recommendations which it adopts under this Convention, with a view to their considering taking action in accordance therewith.

Article 9

COMPOSITION AND FUNCTIONS OF THE BOARD

1. The Board shall consist of thirteen members to be elected by the Council as follows:

(*a*) Three members with medical, pharmacological or pharmaceutical experience from a list of at least five persons nominated by the World Health Organization; and

(*b*) Ten members from a list of persons nominated by the Members of the United Nations and by Parties which are not Members of the United Nations.

2. Members of the Board shall be persons who, by their competence, impartiality and disinterestedness, will command general confidence. During their term of office they shall not hold any position or engage in any activity which would be liable to impair their impartiality in the exercise of their functions. The Council shall, in consultation with the Board, make all arrangements necessary to ensure the full technical independence of the Board in carrying out its functions.

3. The Council, with due regard to the principle of equitable geographic representation, shall give consideration to the importance of including on the Board, in equitable proportion, persons possessing a knowledge of the drug situation in the producing, manufacturing, and consuming countries, and connected with such countries.

4. The Board, in co-operation with Governments, and subject to the terms of this Convention, shall endeavour to limit the cultivation, production, manufacture and use of drugs to an adequate amount required for medical and scientific purposes, to ensure their availability for such purposes and to prevent illicit cultivation, production and manufacture of, and illicit trafficking in and use of, drugs.

5. All measures taken by the Board under this Convention shall be those most consistent with the intent to further the co-operation of Governments with the Board and to provide the mechanism for a continuing dialogue between Governments and the Board which will lend assistance to and facilitate effective national action to attain the aims of this Convention.

Article 10

TERMS OF OFFICE AND REMUNERATION OF MEMBERS OF THE BOARD

1. The members of the Board shall serve for a period of five years, and may be re-elected.

2. The term of office of each member of the Board shall end on the eve of the first meeting of the Board which his successor shall be entitled to attend.

3. A member of the Board who has failed to attend three consecutive sessions shall be deemed to have resigned.

4. The Council, on the recommendation of the Board, may dismiss a member of the Board who has ceased to fulfil the conditions required for membership by paragraph 2 of article 9. Such recommendation shall be made by an affirmative vote of nine members of the Board.

5. Where a vacancy occurs on the Board during the term of office of a member, the Council shall fill such vacancy as soon as possible and in accordance with the applicable provisions of article 9, by electing another member for the remainder of the term.

6. The members of the Board shall receive an adequate remuneration as determined by the General Assembly.

Article 11

RULES OF PROCEDURE OF THE BOARD

1. The Board shall elect its own President and such other officers as it may consider necessary and shall adopt its rules of procedure.

2. The Board shall meet as often as, in its opinion, may be necessary for the proper discharge of its functions, but shall hold at least two sessions in each calendar year.

3. The quorum necessary at meetings of the Board shall consist of eight members.

Article 12

ADMINISTRATION OF THE ESTIMATE SYSTEM

1. The Board shall fix the date or dates by which, and the manner in which, the estimates as provided in article 19 shall be furnished and shall prescribe the forms therefor.

2. The Board shall, in respect of countries and territories to which this Convention does not apply, request the Governments concerned to furnish estimates in accordance with the provisions of this Convention.

3. If any State fails to furnish estimates in respect of any of its territories by the date specified, the Board shall, as far as possible, establish the estimates. The Board in establishing such estimates shall to the extent practicable do so in co-operation with the Government concerned.

4. The Board shall examine the estimates, including supplementary estimates, and, except as regards requirements for special purposes, may require such information as it considers necessary in respect of any country or territory on behalf of which an estimate has been furnished, in order to complete the estimate or to explain any statement contained therein.

5. The Board, with a view to limiting the use and distribution of drugs to an adequate amount required for medical and scientific purposes and to ensuring their availability for such purposes, shall as expeditiously as possible confirm the estimates, including supplementary estimates, or, with the consent of the Government concerned, may amend such estimates. In case of a disagreement between the Government and the Board, the latter shall have the right to establish, communicate and publish its own estimates, including supplementary estimates.

6. In addition to the reports mentioned in article 15, the Board shall, at such times as it shall determine but at least annually, issue such information on the estimates as in its opinion will facilitate the carrying out of this Convention.

Article 13

ADMINISTRATION OF THE STATISTICAL RETURNS SYSTEM

1. The Board shall determine the manner and form in which statistical returns shall be furnished as provided in article 20 and shall prescribe the forms therefor.

2. The Board shall examine the returns with a view to determining whether a Party or any other State has complied with the provisions of this Convention.

3. The Board may require such further information as it considers necessary to complete or explain the information contained in such statistical returns.

4. It shall not be within the competence of the Board to question or express an opinion on statistical information respecting drugs required for special purposes.

Article 14

MEASURES BY THE BOARD TO ENSURE THE EXECUTION OF PROVISIONS OF THE CONVENTION

1. (*a*) If, on the basis of its examination of information submitted by Governments to the Board under the provisions of this Convention, or of

information communicated by United Nations organs or by specialized agencies or, provided that they are approved by the Commission on the Board's recommendation, by either other intergovernmental organizations or international non-governmental organizations which have direct competence in the subject matter and which are in consultative status with the Economic and Social Council under Article 71 of the Charter of the United Nations or which enjoy a similar status by special agreement with the Council, the Board has objective reasons to believe that the aims of this Convention are being seriously endangered by reason of the failure of any Party, country or territory to carry out the provisions of this Convention, the Board shall have the right to propose to the Government concerned the opening of consultations or to request it to furnish explanations. If, without any failure in implementing the provisions of the Convention, a Party or a country or territory has become, or if there exists evidence of a serious risk that it may become, an important centre of illicit cultivation, production or manufacture of, or traffic in or consumption of drugs, the Board has the right to propose to the Government concerned the opening of consultations. Subject to the right of the Board to call the attention of the Parties, the Council and the Commission to the matter referred to in subparagraph (*d*) below, the Board shall treat as confidential a request for information and an explanation by a Government or a proposal for consultations and the consultations held with a Government under this subparagraph.

(*b*) After taking action under subparagraph (*a*) above, the Board, if satisfied that it is necessary to do so, may call upon the Government concerned to adopt such remedial measures as shall seem under the circumstances to be necessary for the execution of the provisions of this Convention.

(*c*) The Board may, if it thinks such action necessary for the purpose of assessing a matter referred to in subparagraph (*a*) of this paragraph, propose to the Government concerned that a study of the matter be carried out in its territory by such means as the Government deems appropriate. If the Government concerned decides to undertake this study, it may request the Board to make available the expertise and the services of one or more persons with the requisite competence to assist the officials of the Government in the proposed study. The person or persons whom the Board intends to make available shall be subject to the approval of the Government. The modalities of this study and the time-limit within which the study has to be completed shall be determined by consultation between the Government and the Board. The Government shall communicate to the Board the results of the study and shall indicate the remedial measures that it considers necessary to take.

(*d*) If the Boards finds that the Government concerned has failed to give satisfactory explanations when called upon to do so under subparagraph (*a*) above, or has failed to adopt any remedial measures which it has been called upon to take under subparagraph (*b*) above, or that there is a serious situation that needs co-operative action at the international level with a view to remedying

it, it may call the attention of the Parties, the Council and the Commission to the matter. The Board shall so act if the aims of this Convention are being seriously endangered and it has not been possible to resolve the matter satisfactorily in any other way. It shall also so act if it finds that there is a serious situation that needs co-operative action at the international level with a view to remedying it and that bringing such a situation to the notice of the Parties, the Council and the Commission is the most appropriate method of facilitating such co-operative action; after considering the reports of the Board, and of the Commission if available on the matter, the Council may draw the attention of the General Assembly to the matter.

2. The Board, when calling the attention of the Parties, the Council and the Commission to a matter in accordance with paragraph 1 (*d*) above, may, if it is satisfied that such a course is necessary, recommend to Parties that they stop the import of drugs, the export of drugs, or both, from or to the country or territory concerned, either for a designated period or until the Board shall be satisfied as to the situation in that country or territory. The State concerned may bring the matter before the Council.

3. The Board shall have the right to publish a report on any matter dealt with under the provisions of this article, and communicate it to the Council, which shall forward it to all Parties. If the Board publishes in this report a decision taken under this article or any information relating thereto, it shall also publish therein the views of the Government concerned if the latter so requests.

4. If in any case a decision of the Board which is published under this article is not unanimous, the views of the minority shall be stated.

5. Any State shall be invited to be represented at a meeting of the Board at which a question directly interesting it is considered under this article.

6. Decisions of the Board under this article shall be taken by a two-thirds majority of the whole number of the Board.

Article 14 bis

TECHNICAL AND FINANCIAL ASSISTANCE

In cases which it considers appropriate and either in addition or as an alternative to measures set forth in article 14, paragraphs 1 and 2, the Board, with the agreement of the Government concerned, may recommend to the competent United Nations organs and to the specialized agencies that technical or financial assistance, or both, be provided to the Government in support of its efforts to carry out its obligations under this Convention, including those set out or referred to in articles 2, 35, 38 and 38 *bis*.

Article 15

REPORTS OF THE BOARD

1. The Board shall prepare an annual report on its work and such additional reports as it considers necessary containing also an analysis of the estimates and statistical information at its disposal, and, in appropriate cases, an account of the explanations, if any, given by or required of Governments, together with any observations and recommendations which the Board desires to make. These reports shall be submitted to the Council through the Commission, which may make such comments as it sees fit.

2. The reports shall be communicated to the Parties and subsequently published by the Secretary-General. The Parties shall permit their unrestricted distribution.

Article 16

SECRETARIAT

The secretariat services of the Commission and the Board shall be furnished by the Secretary-General. In particular, the Secretary of the Board shall be appointed by the Secretary-General in consultation with the Board.

Article 17

SPECIAL ADMINISTRATION

The Parties shall maintain a special administration for the purpose of applying the provisions of this Convention.

Article 18

INFORMATION TO BE FURNISHED BY PARTIES
TO THE SECRETARY-GENERAL

1. The Parties shall furnish to the Secretary-General such information as the Commission may request as being necessary for the performance of its functions, and in particular:

(*a*) An annual report on the working of the Convention within each of their territories;

(*b*) The text of all laws and regulations from time to time promulgated in order to give effect to this Convention;

(*c*) Such particulars as the Commission shall determine concerning cases of illicit traffic, including particulars of each case of illicit traffic discovered which

may be of importance, because of the light thrown on the source from which drugs are obtained for the illicit traffic, or because of quantities involved or the method employed by illicit traffickers; and

(*d*) The names and addresses of the governmental authorities empowered to issue export and import authorizations or certificates.

2. Parties shall furnish the information referred to in the preceding paragraph in such manner and by such dates and use such forms as the Commission may request.

Article 19

ESTIMATES OF DRUG REQUIREMENTS

1. The Parties shall furnish to the Board each year for each of their territories, in the manner and form prescribed by the Board, estimates on forms supplied by it in respect of the following matters:

(*a*) Quantities of drugs to be consumed for medical and scientific purposes;

(*b*) Quantities of drugs to be utilized for the manufacture of other drugs, of preparations in Schedule III, and of substances not covered by this Convention;

(*c*) Stocks of drugs to be held as at 31 December of the year to which the estimates relate;

(*d*) Quantities of drugs necessary for addition to special stocks;

(*e*) The area (in hectares) and the geographical location of land to be used for the cultivation of the opium poppy;

(*f*) Approximate quantity of opium to be produced;

(*g*) The number of industrial establishments which will manufacture synthetic drugs; and

(*h*) The quantities of synthetic drugs to be manufactured by each of the establishments referred to in the preceding subparagraph.

2. (*a*) Subject to the deductions referred to in paragraph 3 of article 21, the total of the estimates for each territory and each drug except opium and synthetic drugs shall consist of the sum of the amounts specified under subparagraphs (*a*), (*b*) and (*d*) of paragraph 1 of this article, with the addition of any amount required to bring the actual stocks on hand at 31 December of the preceding year to the level estimated as provided in subparagraph (*c*) of paragraph 1.

(*b*) Subject to the deductions referred to in paragraph 3 of article 21 regarding imports and in paragraph 2 of article 21 *bis*, the total of the estimates for opium for each territory shall consist either of the sum of the amounts specified under subparagraphs (*a*), (*b*) and (*d*) of paragraph 1 of this article, with the addition of any amount required to bring the actual stocks on hand at 31

December of the preceding year to the level estimated as provided in subparagraph (*c*) of paragraph 1, or of the amount specified under subparagraph (*f*) of paragraph 1 of this article, whichever is higher.

(*c*) Subject to the deductions referred to in paragraph 3 of article 21, the total of the estimates for each territory for each synthetic drug shall consist either of the sum of the amounts specified under subparagraphs (*a*), (*b*) and (*d*) of paragraph 1 of this article, with the addition of any amount required to bring the actual stocks on hand at 31 December of the preceding year to the level estimated as provided in subparagraph (*c*) of paragraph 1, or of the sum of the amounts specified under subparagraph (*h*) of paragraph 1 of this article, whichever is higher.

(*d*) The estimates furnished under the preceding subparagraphs of this paragraph shall be appropriately modified to take into account any quantity seized and thereafter released for licit use as well as any quantity taken from special stocks for the requirements of the civilian population.

3. Any State may during the year furnish supplementary estimates with an explanation of the circumstances necessitating such estimates.

4. The Parties shall inform the Board of the method used for determining quantities shown in the estimates and of any changes in the said method.

5. Subject to the deductions referred to in paragraph 3 of article 21, and account being taken where appropriate of the provisions of article 21 *bis*, the estimates shall not be exceeded.

Article 20

STATISTICAL RETURNS TO BE FURNISHED TO THE BOARD

1. The Parties shall furnish to the Board for each of their territories, in the manner and form prescribed by the Board, statistical returns on forms supplied by it in respect of the following matters:

(*a*) Production or manufacture of drugs;

(*b*) Utilization of drugs for the manufacture of other drugs, of preparations in Schedule III and of substances not covered by this Convention, and utilization of poppy straw for the manufacture of drugs;

(*c*) Consumption of drugs;

(*d*) Imports and exports of drugs and poppy straw;

(*e*) Seizures of drugs and disposal thereof;

(*f*) Stocks of drugs as at 31 December of the year to which the returns relate; and

(*g*) Ascertainable area of cultivation of the opium poppy.

2. (*a*) The statistical returns in respect of the matters referred to in paragraph 1, except subparagraph (*d*), shall be prepared annually and shall be

furnished to the Board not later than 30 June following the year to which they relate.

(*b*) The statistical returns in respect to the matters referred to in subparagraph (*d*) of paragraph 1 shall be prepared quarterly and shall be furnished to the Board within one month after the end of the quarter to which they relate.

3. The Parties are not required to furnish statistical returns respecting special stocks, but shall furnish separately returns respecting drugs imported into or procured within the country or territory for special purposes, as well as quantities of drugs withdrawn from special stocks to meet the requirements of the civilian population.

Article 21

LIMITATION OF MANUFACTURE AND IMPORTATION

1. The total of the quantities of each drug manufactured and imported by any country or territory in any one year shall not exceed the sum of the following:

(*a*) The quantity consumed, within the limit of the relevant estimate, for medical and scientific purposes;

(*b*) The quantity used, within the limit of the relevant estimate, for the manufacture of other drugs, of preparations in Schedule III, and of substances not covered by this Convention;

(*c*) The quantity exported;

(*d*) The quantity added to the stock for the purpose of bringing that stock up to the level specified in the relevant estimate; and

(*e*) The quantity acquired within the limit of the relevant estimate for special purposes.

2. From the sum of the quantities specified in paragraph 1 there shall be deducted any quantity that has been seized and released for licit use, as well as any quantity taken from special stocks for the requirements of the civilian population.

3. If the Board finds that the quantity manufactured and imported in any one year exceeds the sum of the quantities specified in paragraph 1, less any deductions required under paragraph 2 of this article, any excess so established and remaining at the end of the year shall, in the following year, be deducted from the quantity to be manufactured or imported and from the total of the estimates as defined in paragraph 2 of article 19.

4. (*a*) If it appears from the statistical returns on imports or exports (article 20) that the quantity exported to any country or territory exceeds the total of the estimates for that country or territory, as defined in paragraph 2 of

article 19, with the addition of the amounts shown to have been exported, and after deduction of any excess as established in paragraph 3 of this article, the Board may notify this fact to States which, in the opinion of the Board, should be so informed;

(*b*) On receipt of such a notification, Parties shall not during the year in question authorize any further exports of the drug concerned to that country or territory, except:

(i) In the event of a supplementary estimate being furnished for that country or territory in respect both of any quantity over-imported and of the additional quantity required, or

(ii) In exceptional cases where the export, in the opinion of the Government of the exporting country, is essential for the treatment of the sick.

Article 21 bis

LIMITATION OF PRODUCTION OF OPIUM

1. The production of opium by any country or territory shall be organized and controlled in such manner as to ensure that, as far as possible, the quantity produced in any one year shall not exceed the estimate of opium to be produced as established under paragraph 1 (*f*) of article 19.

2. If the Board finds on the basis of information at its disposal in accordance with the provisions of this Convention that a Party which has submitted an estimate under paragraph 1 (*f*) of article 19 has not limited opium produced within its borders to licit purposes in accordance with relevant estimates and that a significant amount of opium produced, whether licitly or illicitly, within the borders of such a Party, has been introduced into the illicit traffic, it may, after studying the explanations of the Party concerned, which shall be submitted to it within one month after notification of the finding in question, decide to deduct all, or a portion, of such an amount from the quantity to be produced and from the total of the estimates as defined in paragraph 2 (*b*) of article 19 for the next year in which such a deduction can be technically accomplished, taking into account the season of the year and contractual commitments to export opium. This decision shall take effect ninety days after the Party concerned is notified thereof.

3. After notifying the Party concerned of the decision it has taken under paragraph 2 above with regard to a deduction, the Board shall consult with that Party in order to resolve the situation satisfactorily.

4. If the situation is not satisfactorily resolved, the Board may utilize the provisions of article 14 where appropriate.

5. In taking its decision with regard to a deduction under paragraph 2 above, the Board shall take into account not only all relevant circumstances

including those giving rise to the illicit traffic problem referred to in paragraph 2 above, but also any relevant new control measures which may have been adopted by the Party.

Article 22

SPECIAL PROVISION APPLICABLE TO CULTIVATION

1. Whenever the prevailing conditions in the country or a territory of a Party render the prohibition of the cultivation of the opium poppy, the coca bush or the cannabis plant the most suitable measure, in its opinion, for protecting the public health and welfare and preventing the diversion of drugs into the illicit traffic, the Party concerned shall prohibit cultivation.

2. A Party prohibiting cultivation of the opium poppy or the cannabis plant shall take appropriate measures to seize any plants illicitly cultivated and to destroy them, except for small quantities required by the Party for scientific or research purposes.

Article 23

NATIONAL OPIUM AGENCIES

1. A Party that permits the cultivation of the opium poppy for the production of opium shall establish, if it has not already done so, and maintain, one or more government agencies (hereafter in this article referred to as the Agency) to carry out the functions required under this article.

2. Each such Party shall apply the following provisions to the cultivation of the opium poppy for the production of opium and to opium;

(*a*) The Agency shall designate the areas in which, and the plots of land on which, cultivation of the opium poppy for the purpose of producing opium shall be permitted.

(*b*) Only cultivators licensed by the Agency shall be authorized to engage in such cultivation.

(*c*) Each licence shall specify the extent of the land on which the cultivation is permitted.

(*d*) All cultivators of the opium poppy shall be required to deliver their total crops of opium to the Agency. The Agency shall purchase and take physical possession of such crops as soon as possible, but not later than four months after the end of the harvest.

(*e*) The Agency shall, in respect of opium, have the exclusive right of importing, exporting, wholesale trading and maintaining stocks other than those held by manufacturers of opium alkaloids, medicinal opium or opium preparations. Parties need not extend this exclusive right to medicinal opium and opium preparations.

3. The governmental functions referred to in paragraph 2 shall be discharged by a single government agency if the constitution of the Party concerned permits it.

Article 24

LIMITATION ON PRODUCTION OF OPIUM FOR INTERNATIONAL TRADE

1. (*a*) If any Party intends to initiate the production of opium or to increase existing production, it shall take account of the prevailing world need for opium in accordance with the estimates thereof published by the Board so that the production of opium by such Party does not result in overproduction of opium in the world.

(*b*) A Party shall not permit the production of opium or increase the existing production thereof if in its opinion such production or increased production in its territory may result in illicit traffic in opium.

2. (*a*) Subject to paragraph 1, where a Party which as of 1 January 1961 was not producing opium for export desires to export opium which it produces, in amounts not exceeding five tons annually, it shall notify the Board, furnishing with such notification information regarding:

(i) The controls in force as required by this Convention respecting the opium to be produced and exported; and

(ii) The name of the country or countries to which it expects to export such opium;

and the Board may either approve such notification or may recommend to the Party that it not engage in the production of opium for export.

(*b*) Where a Party other than a Party referred to in paragraph 3 desires to produce opium for export in amounts exceeding five tons annually, it shall notify the Council, furnishing with such notification relevant information including:

(i) The estimated amounts to be produced for export;

(ii) The controls existing or proposed respecting the opium to be produced;

(iii) The name of the country or countries to which it expects to export such opium;

and the Council shall either approve the notification or may recommend to the Party that it not engage in the production of opium for export.

3. Notwithstanding the provisions of subparagraphs (*a*) and (*b*) of paragraph 2, a Party that during ten years immediately prior to 1 January 1961 exported opium which such country produced may continue to export opium which it produces.

4. (*a*) A Party shall not import opium from any country or territory except opium produced in the territory of:

(i) A Party referred to in paragraph 3;

(ii) A Party that has notified the Board as provided in subparagraph (*a*) of paragraph 2; or

(iii) A Party that has received the approval of the Council as provided in subparagraph (*b*) of paragraph 2.

(*b*) Notwithstanding subparagraph (*a*) of this paragraph, a Party may import opium produced by any country which produced and exported opium during the ten years prior to 1 January 1961 if such country has established and maintains a national control organ or agency for the purposes set out in article 23 and has in force an effective means of ensuring that the opium it produces is not diverted into the illicit traffic.

5. The provisions of this article do not prevent a Party:

(*a*) From producing opium sufficient for its own requirements; or

(*b*) From exporting opium seized in the illicit traffic, to another Party in accordance with the requirements of this Convention.

Article 25

CONTROL OF POPPY STRAW

1. A Party that permits the cultivation of the opium poppy for purposes other than the production of opium shall take all measures necessary to ensure:

(*a*) That opium is not produced f m such opium poppies; and

(*b*) That the manufacture of drugs from poppy straw is adequately controlled.

2. The Parties shall apply to poppy straw the system of import certificates and export authorizations as provided in article 31, paragraphs 4 to 15.

3. The Parties shall furnish statistical information on the import and export of poppy straw as required for drugs under article 20, paragraphs 1 (*d*) and 2 (*b*).

Article 26

THE COCA BUSH AND COCA LEAVES

1. If a Party permits the cultivation of the coca bush, it shall apply thereto and to coca leaves the system of controls as provided in article 23 respecting the control of the opium poppy, but as regards paragraph 2 (*d*) of that article, the requirements imposed on the Agency therein referred to shall be only to take physical possession of the crops as soon as possible after the end of the harvest.

2. The Parties shall so far as possible enforce the uprooting of all coca bushes which grow wild. They shall destroy the coca bushes if illegally cultivated.

Article 27

ADDITIONAL PROVISIONS RELATING TO COCA LEAVES

1. The Parties may permit the use of coca leaves for the preparation of a flavouring agent, which shall not contain any alkaloids, and, to the extent necessary for such use, may permit the production, import, export, trade in and possession of such leaves.

2. The Parties shall furnish separately estimates (article 19) and statistical information (article 20) in respect of coca leaves for preparation of the flavouring agent, except to the extent that the same coca leaves are used for the extraction of alkaloids and the flavouring agent, and so explained in the estimates and statistical information.

Article 28

CONTROL OF CANNABIS

1. If a Party permits the cultivation of the cannabis plant for the production of cannabis or cannabis resin, it shall apply thereto the system of controls as provided in article 23 respecting the control of the opium poppy.

2. This Convention shall not apply to the cultivation of the cannabis plant exclusively for industrial purposes (fibre and seed) or horticultural purposes.

3. The Parties shall adopt such measures as may be necessary to prevent the misuse of, and illicit traffic in, the leaves of the cannabis plant.

Article 29

MANUFACTURE

1. The Parties shall require that the manufacture of drugs be under licence except where such manufacture is carried out by a State enterprise or State enterprises.

2. The Parties shall:

(*a*) Control all persons and enterprises carrying on or engaged in the manufacture of drugs;

(*b*) Control under licence the establishments and premises in which such manufacture may take place; and

(*c*) Require that licensed manufacturers of drugs obtain periodical permits specifying the kinds and amounts of drugs which they shall be entitled to manufacture. A periodical permit, however, need not be required for preparations.

3. The Parties shall prevent the accumulation, in the possession of drug manufacturers, of quantities of drugs and poppy straw in excess of those required for the normal conduct of business, having regard to the prevailing market conditions.

Article 30

TRADE AND DISTRIBUTION

1. (*a*) The Parties shall require that the trade in and distribution of drugs be under licence except where such trade or distribution is carried out by a State enterprise or State enterprises.

(*b*) The Parties shall:

(i) Control all persons and enterprises carrying on or engaged in the trade in or distribution of drugs;

(ii) Control under licence the establishments and premises in which such trade or distribution may take place. The requirement of licensing need not apply to preparations.

(*c*) The provisions of subparagraphs (*a*) and (*b*) relating to licensing need not apply to persons duly authorized to perform and while performing therapeutic or scientific functions.

2. The Parties shall also:

(*a*) Prevent the accumulation in the possession of traders, distributors, State enterprises or duly authorized persons referred to above, of quantities of drugs and poppy straw in excess of those required for the normal conduct of business, having regard to the prevailing market conditions; and

(*b*) (i) Require medical prescriptions for the supply or dispensation of drugs to individuals. This requirement need not apply to such drugs as individuals may lawfully obtain, use, dispense or administer in connexion with their duly authorized therapeutic functions; and

(ii) If the Parties deem these measures necessary or desirable, require that prescriptions for drugs in Schedule I should be written on officials forms to be issued in the form of counterfoil books by the competent governmental authorities or by authorized professional associations.

3. It is desirable that Parties require that written or printed offers of drugs, advertisements of every kind or descriptive literature relating to drugs and used for commercial purposes, interior wrappings of packages containing drugs, and

labels under which drugs are offered for sale, indicate the international non-proprietary name communicated by the World Health Organization.

4. If a Party considers such measure necessary or desirable, it shall require that the inner package containing a drug or wrapping thereof shall bear a clearly visible double red band. The exterior wrapping of the package in which such drug is contained shall not bear a double red band.

5. A Party shall require that the label under which a drug is offered for sale show the exact drug content by weight or percentage. This requirement of label information need not apply to a drug dispensed to an individual on medical prescription.

6. The provisions of paragraphs 2 and 5 need not apply to the retail trade in or retail distribution of drugs in Schedule II.

Article 31

SPECIAL PROVISIONS RELATING TO INTERNATIONAL TRADE

1. The Parties shall not knowingly permit the export of drugs to any country or territory except:

(*a*) In accordance with the laws and regulations of that country or territory; and

(*b*) Within the limits of the total of the estimates for that country or territory, as defined in paragraph 2 of article 19, with the addition of the amounts intended to be re-exported.

2. The Parties shall exercise in free ports and zones the same supervision and control as in other parts of their territories, provided, however, that they may apply more drastic measures.

3. The Parties shall:

(*a*) Control under licence the import and export of drugs except where such import or export is carried out by a State enterprise or enterprises;

(*b*) Control all persons and enterprises carrying on or engaged in such import or export.

4. (*a*) Every Party permitting the import or export of drugs shall require a separate import or export authorization to be obtained for each such import or export whether it consists of one or more drugs.

(*b*) Such authorization shall state the name of the drug, the international non-proprietary name if any, the quantity to be imported or exported, and the name and address of the importer and exporter, and shall specify the period within which the importation or exportation must be effected.

(*c*) The export authorization shall also state the number and date of the import certificate (paragraph 5) and the authority by whom it has been issued.

(*d*) The import authorization may allow an importation in more than one consignment.

5. Before issuing an export authorization the Parties shall require an import certificate, issued by the competent authorities of the importing country or territory and certifying that the importation of the drug or drugs referred to therein, is approved and such certificate shall be produced by the person or establishment applying for the export authorization. The Parties shall follow as closely as may be practicable the form of import certificate approved by the Commission.

6. A copy of the export authorization shall accompany each consignment, and the Government issuing the export authorization shall send a copy to the Government of the importing country or territory.

7. (*a*) The Government of the importing country or territory, when the importation has been effected or when the period fixed for the importation has expired, shall return the export authorization, with an endorsement to that effect, to the Government of the exporting country or territory.

(*b*) The endorsement shall specify the amount actually imported.

(*c*) If a lesser quantity than that specified in the export authorization is actually exported, the quantity actually exported shall be stated by the competent authorities on the export authorization and on any official copy thereof.

8. Exports of consignments to a post office box, or to a bank to the account of a Party other than the Party named in the export authorization, shall be prohibited.

9. Exports of consignments to a bonded warehouse are prohibited unless the Government of the importing country certifies on the import certificate, produced by the person or establishment applying for the export authorization, that it has approved the importation for the purpose of being placed in a bonded warehouse. In such case the export authorization shall specify that the consignment is exported for such purpose. Each withdrawal from the bonded warehouse shall require a permit from the authorities having jurisdiction over the warehouse and, in the case of a foreign destination shall be treated as if it were a new export within the meaning of this Convention.

10. Consignments of drugs entering or leaving the territory of a Party not accompanied by an export authorization shall be detained by the competent authorities.

11. A Party shall not permit any drugs consigned to another country to pass through its territory, whether or not the consignment is removed from the conveyance in which it is carried, unless a copy of the export authorization for such consignment is produced to the competent authorities of such Party.

12. The competent authorities of any country or territory through which a consignment of drugs is permitted to pass shall take all due measures to prevent the diversion of the consignment to a destination other than that named in the accompanying copy of the export authorization unless the Government of that country or territory through which the consignment is passing authorizes the diversion. The Government of the country or territory of transit shall treat any requested diversion as if the diversion were an export from the country or territory of transit to the country or territory of new destination. If the diversion is authorized, the provisions of paragraph 7 (*a*) and (*b*) shall also apply between the country or territory of transit and the country or territory which originally exported the consignment.

13. No consignment of drugs while in transit, or whilst being stored in a bonded warehouse, may be subjected to any process which would change the nature of the drugs in question. The packing may not be altered without the permission of the competent authorities.

14. The provisions of paragraphs 11 to 13 relating to the passage of drugs through the territory of a Party do not apply where the consignment in question is transported by aircraft which does not land in the country or territory of transit. If the aircraft lands in any such country or territory, those provisions shall be applied so far as circumstances require.

15. The provisions of this article are without prejudice to the provisions of any international agreements which limit the control which may be exercised by any of the Parties over drugs in transit.

16. Nothing in this article other than paragraphs 1 (*a*) and 2 need apply in the case of preparations in Schedule III.

Article 32

SPECIAL PROVISIONS CONCERNING THE CARRIAGE OF DRUGS IN FIRST-AID KITS OF SHIPS OR AIRCRAFT ENGAGED IN INTERNATIONAL TRAFFIC

1. The international carriage by ships or aircraft of such limited amounts of drugs as may be needed during their journey or voyage for first-aid purposes or emergency cases shall not be considered to be import, export or passage through a country within the meaning of this Convention.

2. Appropriate safeguards shall be taken by the country of registry to prevent the improper use of the drugs referred to in paragraph 1 or their diversion for illicit purposes. The Commission, in consultation with the appropriate international organizations, shall recommend such safeguards.

3. Drugs carried by ships or aircraft in accordance with paragraph 1 shall be subject to the laws, regulations, permits and licences of the country of registry, without prejudice to any rights of the competent local authorities to

carry out checks, inspections and other control measures on board ships or aircraft. The administration of such drugs in the case of emergency shall not be considered a violation of the requirements of article 30, paragraph 2 (*b*).

Article 33

POSSESSION OF DRUGS

The Parties shall not permit the possession of drugs except under legal authority.

Article 34

MEASURES OF SUPERVISION AND INSPECTION

The Parties shall require:

(*a*) That all persons who obtain licences as provided in accordance with this Convention, or who have managerial or supervisory positions in a State enterprise established in accordance with this Convention, shall have adequate qualifications for the effective and faithful execution of the provisions of such laws and regulations as are enacted in pursuance thereof; and

(*b*) That governmental authorities, manufacturers, traders, scientists, scientific institutions and hospitals keep such records as will show the quantities of each drug manufactured and of each individual acquisition and disposal of drugs. Such records shall respectively be preserved for a period of not less than two years. Where counterfoil books (article 30, paragraph 2 (*b*)) of official prescriptions are used, such books including the counterfoils shall also be kept for a period of not less than two years.

Article 35

ACTION AGAINST THE ILLICIT TRAFFIC

Having due regard to their constitutional, legal and administrative systems, the Parties shall:

(*a*) Make arrangements at the national level for co-ordination of preventive and repressive action against the illicit traffic; to this end they may usefully designate an appropriate agency responsible for such co-ordination;

(*b*) Assist each other in the campaign against the illicit traffic in narcotic drugs;

(*c*) Co-operate closely with each other and with the competent international organizations of which they are members with a view to maintaining a co-ordinated campaign against the illicit traffic;

(*d*) Ensure that international co-operation between the appropriate agencies be conducted in an expeditious manner; and

(*e*) Ensure that where legal papers are transmitted internationally for the purposes of a prosecution, the transmittal be effected in an expeditious manner to the bodies designated by the Parties; this requirement shall be without prejudice to the right of a Party to require that legal papers be sent to it through the diplomatic channel;

(*f*) Furnish, if they deem it appropriate, to the Board and the Commission through the Secretary-General, in addition to information required by article 18, information relating to illicit drug activity within their borders, including information on illicit cultivation, production, manufacture and use of, and on illicit trafficking in, drugs; and

(*g*) Furnish the information referred to in the preceding paragraph as far as possible in such manner and by such dates as the Board may request; if requested by a Party, the Board may offer its advice to it in furnishing the information and in endeavouring to reduce the illicit drug activity within the borders of that Party.

Article 36

PENAL PROVISIONS

1. (*a*) Subject to its constitutional limitations, each Party shall adopt such measures as will ensure that cultivation, production, manufacture, extraction, preparation, possession, offering, offering for sale, distribution, purchase, sale, delivery on any terms whatsoever, brokerage, dispatch, dispatch in transit, transport, importation and exportation of drugs contrary to the provisions of this Convention, and any other action which in the opinion of such Party may be contrary to the provisions of this Convention, shall be punishable offences when committed intentionally, and that serious offences shall be liable to adequate punishment particularly by imprisonment or other penalties of deprivation of liberty.

(*b*) Notwithstanding the preceding subparagraph, when abusers of drugs have committed such offences, the Parties may provide, either as an alternative to conviction or punishment or in addition to conviction or punishment, that such abusers shall undergo measures of treatment, education, after-care, rehabilitation and social reintegration in conformity with paragraph 1 of article 38.

2. Subject to the constitutional limitations of a Party, its legal system and domestic law,

(*a*) (i) Each of the offences enumerated in paragraph 1, if committed in different countries, shall be considered as a distinct offence;

(ii) Intentional participation in, conspiracy to commit and attempts to commit, any of such offences, and preparatory acts and financial operations in connexion with the offences referred to in this article, shall be punishable offences as provided in paragraph 1;

(iii) Foreign convictions for such offences shall be taken into account for the purpose of establishing recidivism; and

(iv) Serious offences heretofore referred to committed either by nationals or by foreigners shall be prosecuted by the Party in whose territory the offence was committed, or by the Party in whose territory the offender is found if extradition is not acceptable in conformity with the law of the Party to which application is made, and if such offender has not already been prosecuted and judgement given.

(*b*) (i) Each of the offences enumerated in paragraphs 1 and 2 (*a*) (ii) of this article shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between Parties. Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

(ii) If a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences enumerated in paragraphs 1 and 2 (*a*) (ii) of this article. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested Party.

(iii) Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences enumerated in paragraphs 1 and 2 (*a*) (ii) of this article as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested Party.

(iv) Extradition shall be granted in conformity with the law of the Party to which application is made, and, notwithstanding subparagraphs (*b*) (i), (ii) and (iii) of this paragraph, the Party shall have the right to refuse to grant the extradition in cases where the competent authorities consider that the offence is not sufficiently serious.

3. The provisions of this article shall be subject to the provisions of the criminal law of the Party concerned on questions of jurisdiction.

4. Nothing contained in this article shall affect the principle that the offences to which it refers shall be defined, prosecuted and punished in conformity with the domestic law of a Party.

Article 37

SEIZURE AND CONFISCATION

Any drugs, substances and equipment used in or intended for the commission of any of the offences, referred to in article 36, shall be liable to seizure and confiscation.

Article 38

MEASURES AGAINST THE ABUSE OF DRUGS

1. The Parties shall give special attention to and take all practicable measures for the prevention of abuse of drugs and for the early identification, treatment, education, after-care, rehabilitation and social reintegration of the persons involved and shall co-ordinate their efforts to these ends.

2. The Parties shall as far as possible promote the training of personnel in the treatment, after-care, rehabilitation and social reintegration of abusers of drugs.

3. The Parties shall take all practicable measures to assist persons whose work so requires to gain an understanding of the problems of abuse of drugs and of its prevention, and shall also promote such understanding among the general public if there is a risk that abuse of drugs will become widespread.

Article 38 bis

AGREEMENTS ON REGIONAL CENTRES

If a Party considers it desirable as part of its action against the illicit traffic in drugs, having due regard to its constitutional, legal and administrative systems, and, if it so desires, with the technical advice of the Board or the specialized agencies, it shall promote the establishment, in consultation with other interested Parties in the region, of agreements which contemplate the development of regional centres for scientific research and education to combat the problems resulting from the illicit use of and traffic in drugs.

Article 39

APPLICATION OF STRICTER NATIONAL CONTROL MEASURES THAN THOSE REQUIRED BY THIS CONVENTION

Notwithstanding anything contained in this Convention, a Party shall not be, or be deemed to be, precluded from adopting measures of control more strict or severe than those provided by this Convention and in particular from requiring that Preparations in Schedule III or drugs in Schedule II be subject to all or such of the measures of control applicable to drugs in Schedule I as in its opinion is necessary or desirable for the protection of the public health or welfare.

Article 40[3]

LANGUAGES OF THE CONVENTION AND PROCEDURE FOR SIGNATURE, RATIFICATION AND ACCESSION

1. This Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be open for signature until 1 August 1961 on behalf of any Member of the United Nations, of any non-member State which is a Party to the Statute of the International Court of Justice or member of a specialized agency of the United Nations, and also of any other State which the Council may invite to become a Party.

2. This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General.

3. This Convention shall be open after 1 August 1961 for accession by the States referred to in paragraph 1. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General.

Article 41[4]

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall come into force on the thirtieth day following the date on which the fortieth instrument of ratification or accession is deposited in accordance with article 40.

2. In respect of any other State depositing an instrument of ratification or accession after the date of deposit of the said fortieth instrument, this

---

[3] *Note by the Secretariat:* The following two paragraphs are taken from the Introductory Note to the text of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, as amended by the Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, as established by the Secretary-General on 8 August 1975, in accordance with article 22 of the Protocol of 25 March 1972:

> "The Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961 (hereinafter called the 1972 Protocol) entered into force on 8 August 1975, in accordance with paragraph 1 of its article 18. In respect of any State which is already a Party to the Single Convention and deposits with the Secretary-General, after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification or accession, an instrument of ratification of or accession to the 1972 Protocol, the latter will come into force on the thirtieth day after the deposit by that State of its instrument (see articles 17 and 18 of the 1972 Protocol).
>
> "Any State which becomes a Party to the Single Convention after the entry into force of the 1972 Protocol shall, failing an expression of a different intention by that State: (*a*) be considered as a Party to the Single Convention as amended; and (*b*) be considered as a Party to the unamended Single Convention in relation to any Party to that Convention not bound by the 1972 Protocol (see article 19 of the 1972 Protocol)."

[4] See foot-note 3 above.

Convention shall come into force on the thirtieth day after the deposit by that State of its instrument of ratification or accession.

Article 42

TERRITORIAL APPLICATION

This Convention shall apply to all non-metropolitan territories for the international relations of which any Party is responsible, except where the previous consent of such a territory is required by the Constitution of the Party or of the territory concerned, or required by custom. In such case the Party shall endeavour to secure the needed consent of the territory within the shortest period possible, and when that consent is obtained the Party shall notify the Secretary-General. This Convention shall apply to the territory or territories named in such notification from the date of its receipt by the Secretary-General. In those cases where the previous consent of the non-metropolitan territory is not required, the Party concerned shall, at the time of signature, ratification or accession, declare the non-metropolitan territory or territories to which this Convention applies.

Article 43

TERRITORIES FOR THE PURPOSES OF ARTICLES 19, 20, 21 AND 31

1. Any Party may notify the Secretary-General that, for the purposes of articles 19, 20, 21 and 31, one of its territories is divided into two or more territories, or that two or more of its territories are consolidated into a single territory.

2. Two or more Parties may notify the Secretary-General that, as the result of the establishment of a customs union between them, those Parties constitute a single territory for the purposes of articles 19, 20, 21 and 31.

3. Any notification under paragraph 1 or 2 above shall take effect on 1 January of the year following the year in which the notification was made.

Article 44

TERMINATION OF PREVIOUS INTERNATIONAL TREATIES

1. The provisions of this Convention, upon its coming into force, shall, as between Parties hereto, terminate and replace the provisions of the following treaties:

(*a*) International Opium Convention, signed at The Hague on 23 January 1912;

(*b*) Agreement concerning the Manufacture of, Internal Trade in and Use of Prepared Opium, signed at Geneva on 11 February 1925;

(*c*) International Opium Convention, signed at Geneva on 19 February 1925;

(*d*) Convention for Limiting the Manufacture and Regulating the Distribution of Narcotic Drugs, signed at Geneva on 13 July 1931;

(*e*) Agreement for the Control of Opium Smoking in the Far East, signed at Bangkok on 27 November 1931;

(*f*) Protocol signed at Lake Success on 11 December 1946, amending the Agreements, Conventions and Protocols on Narcotic Drugs concluded at The Hague on 23 January 1912, at Geneva on 11 February 1925 and 19 February 1925 and 13 July 1931, at Bangkok on 27 November 1931 and at Geneva on 26 June 1936, except as it affects the last-named Convention;

(*g*) The Conventions and Agreements referred to in subparagraphs (*a*) to (*e*) as amended by the Protocol of 1946 referred to in subparagraph (*f*);

(*h*) Protocol signed at Paris on 19 November 1948 Bringing under International Control Drugs outside the Scope of the Convention of 13 July 1931 for Limiting the Manufacture and Regulating the Distribution of Narcotic Drugs, as Amended by the Protocol signed at Lake Success on 11 December 1946;

(*i*) Protocol for Limiting and Regulating the Cultivation of the Poppy Plant, the Production of, International and Wholesale Trade in, and Use of Opium, signed at New York on 23 June 1953, should that Protocol have come into force.

2. Upon the coming into force of this Convention, article 9 of the Convention for the Suppression of the Illicit Traffic in Dangerous Drugs, signed at Geneva on 26 June 1936, shall, between the Parties thereto which are also Parties to this Convention, be terminated, and shall be replaced by paragraph 2 (*b*) of article 36 of this Convention; provided that such a Party may by notification to the Secretary-General continue in force the said article 9.

Article 45[5]

TRANSITIONAL PROVISIONS

1. The functions of the Board provided for in article 9 shall, as from the date of the coming into force of this Convention (article 41, paragraph 1), be

---

[5] The following is the text of article 20 of the 1972 Protocol:

"Article 20

"Transitional provisions

"1. The functions of the International Narcotics Control Board provided for in the amendments contained in this Protocol shall, as from the date of the coming into force

provisionally carried out by the Permanent Central Board constituted under chapter VI of the Convention referred to in article 44 (*c*) as amended, and by the Supervisory Body constituted under chapter II of the Convention referred to in article 44 (*d*) as amended, as such functions may respectively require.

2. The Council shall fix the date on which the new Board referred to in article 9 shall enter upon its duties. As from that date that Board shall, with respect to the States Parties to the treaties enumerated in article 44 which are not Parties to this Convention, undertake the functions of the Permanent Central Board and of the Supervisory Body referred to in paragraph 1.

Article 46

DENUNCIATION

1. After the expiry of two years from the date of the coming into force of this Convention (article 41, paragraph 1) any Party may, on its own behalf or on behalf of a territory for which it has international responsibility, and which has withdrawn its consent given in accordance with article 42, denounce this Convention by an instrument in writing deposited with the Secretary-General.

2. The denunciation, if received by the Secretary-General on or before the first day of July in any year, shall take effect on the first day of January in the succeeding year, and, if received after the first day of July, shall take effect as if it had been received on or before the first day of July in the succeeding year.

3. This Convention shall be terminated if, as a result of denunciations made in accordance with paragraph 1, the conditions for its coming into force as laid down in article 41, paragraph 1, cease to exist.

---

of this Protocol pursuant to paragraph 1 of article 18 above, be performed by the Board as constituted by the unamended Single Convention.

"2. The Economic and Social Council shall fix the date on which the Board as constituted under the amendments contained in this Protocol shall enter upon its duties. As from that date the Board as so constituted shall, with respect to those Parties to the unamended Single Convention and to those Parties to the treaties enumerated in article 44 thereof which are not Parties to this Protocol, undertake the functions of the Board as constituted under the unamended Single Convention.

"3. Of the members elected at the first election after the increase in the membership of the Board from eleven to thirteen members the terms of six members shall expire at the end of three years and the terms of the other seven members shall expire at the end of five years.

"4. The members of the Board whose terms are to expire at the end of the above-mentioned initial period of three years shall be chosen by lot to be drawn by the Secretary-General immediately after the first election has been completed."

Article 47

AMENDMENTS

1. Any Party may propose an amendment to this Convention. The text of any such amendment and the reasons therefor shall be communicated to the Secretary-General who shall communicate them to the Parties and to the Council. The Council may decide either:

(*a*) That a conference shall be called in accordance with Article 62, paragraph 4, of the Charter of the United Nations to consider the proposed amendment; or

(*b*) That the Parties shall be asked whether they accept the proposed amendment and also asked to submit to the Council any comments on the proposal.

2. If a proposed amendment circulated under paragraph 1 (*b*) of this article has not been rejected by any Party within eighteen months after it has been circulated, it shall thereupon enter into force. If, however, a proposed amendment is rejected by any Party, the Council may decide, in the light of comments received from Parties, whether a conference shall be called to consider such amendment.

Article 48

DISPUTES

1. If there should arise between two or more Parties a dispute relating to the interpretation or application of this Convention, the said Parties shall consult together with a view to the settlement of the dispute by negotiation, investigation, mediation, conciliation, arbitration, recourse to regional bodies, judicial process or other peaceful means of their own choice.

2. Any such dispute which cannot be settled in the manner prescribed shall be referred to the International Court of Justice for decision.

Article 49

TRANSITIONAL RESERVATIONS

1. A Party may at the time of signature, ratification or accession reserve the right to permit temporarily in any one of its territories:

(*a*) The quasi-medical use of opium;

(*b*) Opium smoking;

(*c*) Coca leaf chewing;

(*d*) The use of cannabis, cannabis resin, extracts and tinctures of cannabis for non-medical purposes; and

(*e*) The production and manufacture of and trade in the drugs referred to under (*a*) to (*d*) for the purposes mentioned therein.

2. The reservations under paragraph 1 shall be subject to the following restrictions:

(*a*) The activities mentioned in paragraph 1 may be authorized only to the extent that they were traditional in the territories in respect of which the reservation is made, and were there permitted on 1 January 1961.

(*b*) No export of the drugs referred to in paragraph 1 for the purposes mentioned therein may be permitted to a non-party or to a territory to which this Convention does not apply under article 42.

(*c*) Only such persons may be permitted to smoke opium as were registered by the competent authorities to this effect on 1 January 1964.

(*d*) The quasi-medical use of opium must be abolished within 15 years from the coming into force of this Convention as provided in paragraph 1 of article 41.

(*e*) Coca leaf chewing must be abolished within twenty-five years from the coming into force of this Convention as provided in paragraph 1 of article 41.

(*f*) The use of cannabis for other than medical and scientific purposes must be discontinued as soon as possible but in any case within twenty-five years from the coming into force of this Convention as provided in paragraph 1 of article 41.

(*g*) The production and manufacture of and trade in the drugs referred to in paragraph 1 for any of the uses mentioned therein must be reduced and finally abolished simultaneously with the reduction and abolition of such uses

3. A Party making a reservation under paragraph 1 shall.

(*a*) Include in the annual report to be furnished to the Secretary-General, in accordance with article 18, paragraph 1 (*a*), an account of the progress made in the preceding year towards the abolition of the use, production, manufacture or trade referred to under paragraph 1; and

(*b*) Furnish to the Board separate estimates (article 19) and statistical returns (article 20) in respect of the reserved activities in the manner and form prescribed by the Board.

4. (*a*) If a Party which makes a reservation under paragraph 1 fails to furnish:

(i) The report referred to in paragraph 3 (*a*) within six months after the end of the year to which the information relates;

(ii) The estimates referred to in paragraph 3 (*b*) within three months after the date fixed for that purpose by the Board in accordance with article 12, paragraph 1;

(iii) The statistics referred to in paragraph 3 (*b*) within three months after the date on which they are due in accordance with article 20, paragraph 2,

the Board or the Secretary-General, as the case may be, shall send to the Party concerned a notification of the delay, and shall request such information within a period of three months after the receipt of that notification.

(*b*) If the Party fails to comply within this period with the request of the Board or the Secretary-General, the reservation in question made under paragraph 1 shall cease to be effective.

5. A State which has made reservations may at any time by notification in writing withdraw all or part of its reservations.

Article 50[6]

OTHER RESERVATIONS

1. No reservations other than those made in accordance with article 49 or with the following paragraphs shall be permitted.

2. Any State may at the time of signature, ratification or accession make reservations in respect of the following provisions of this Convention:

Article 12, paragraphs 2 and 3; article 13, paragraph 2; article 14, paragraphs 1 and 2; article 31, paragraph 1 (*b*) and article 48.

---

[6] The following is the text of article 21 of the 1972 Protocol:

"*Article 21*

"*Reservations*

"1. Any State may, at the time of signature or ratification of or accession to this Protocol, make a reservation in respect of any amendment contained herein other than the amendments to article 2, paragraphs 6 and 7 (article 1 of this Protocol), article 9, paragraphs 1, 4 and 5 (article 2 of this Protocol), article 10, paragraphs 1 and 4 (article 3 of this Protocol), article 11 (article 4 of this Protocol), (article 14 *bis* (article 7 of this Protocol), article 16 (article 8 of this Protocol), article 22 (article 12 of this Protocol), article 35 (article 13 of this Protocol), article 36, paragraph 1 (*b*) (article 14 of this Protocol), article 38 (article 15 of this Protocol) and article 38 *bis* (article 16 of this Protocol).*

"2. A State which has made reservations may at any time by notification in writing withdraw all or part of its reservations."

---

* *Note by the Secretariat:* The following explanatory note is reproduced from the certified true copy, established by the Secretary-General on 8 August 1975, of the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, as amended by the 1972 Protocol Amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961:

"It will be noted that States that wish to make a reservation to one or more of the amendments in accordance with the above article 21 of the 1972 Protocol should first become Parties to the Single Convention in its unamended form (if they have not already done so), and then should ratify or accede to the 1972 Protocol subject to the desired reservation."

3. A State which desires to become a Party but wishes to be authorized to make reservations other than those made in accordance with paragraph 2 of this article or with article 49 may inform the Secretary-General of such intention. Unless by the end of twelve months after the date of the Secretary-General's communication of the reservation concerned, this reservation has been objected to by one third of the States that have ratified or acceded to this Convention before the end of that period, it shall be deemed to be permitted, it being understood however that States which have objected to the reservation need not assume towards the reserving State any legal obligation under this Convention which is affected by the reservation.

4. A State which has made reservations may at any time by notification in writing withdraw all or part of its reservations.

Article 51

NOTIFICATIONS

The Secretary-General shall notify to all the States referred to in paragraph 1 of article 40:

(*a*) Signatures, ratifications and accessions in accordance with article 40;

(*b*) The date upon which this Convention enters into force in accordance with article 41;

(*c*) Denunciations in accordance with article 46; and

(*d*) Declarations and notifications under articles 42, 43, 47, 49 and 50.

Revised Schedules including all amendments made by the Commission on Narcotic Drugs in force as of 31 May 1999*

SCHEDULES

List of Drugs included in Schedule I

ACETORPHINE (3-*O*-acetyltetrahydro-7α-(1-hydroxy-1-methylbutyl)-6,14-*endo*-etheno-oripavine)
ACETYL-ALPHA-METHYLFENTANYL (*N*-[1-(α-methylphenethyl)-4-piperidyl]acetanilide)
ACETYLMETHADOL (3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane)
ALFENTANIL (*N*-[1-[2-(4-ethyl-4,5-dihydro-5-oxo-1*H*-tetrazol-1-yl)ethyl]-4-(methoxymethyl)-4-piperidinyl]-*N*-phenylpropanamide)
ALLYLPRODINE (3-allyl-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine)
ALPHACETYLMETHADOL (*alpha*-3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane)
ALPHAMEPRODINE (*alpha*-3-ethyl-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine)
ALPHAMETHADOL (*alpha*-6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol)
ALPHA-METHYLFENTANYL (*N*-[1-(α-methylphenethyl)-4-piperidyl]propionanilide)
ALPHA-METHYLTHIOFENTANYL (*N*-[1-[1-methyl-2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl] propionanilide)
ALPHAPRODINE (*alpha*-1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine)
ANILERIDINE (1-*para*-aminophenethyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
BENZETHIDINE (1-(2-benzyloxyethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
BENZYLMORPHINE (3-benzylmorphine)
BETACETYLMETHADOL (*beta*-3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane)
BETA-HYDROXYFENTANYL (*N*-[1-(β-hydroxyphenethyl)-4-piperidyl]propionanilide)
BETA-HYDROXY-3-METHYLFENTANYL (*N*-[1-(β-hydroxyphenethyl)-3-methyl-4-piperidyl]propionanilide)
BETAMEPRODINE (*beta*-3-ethyl-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine)
BETAMETHADOL (*beta*-6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol)
BETAPRODINE (*beta*-1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine)
BEZITRAMIDE (1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-(2-oxo-3-propionyl-1-benzimidazolinyl)-piperidine)
CANNABIS and CANNABIS RESIN and EXTRACTS and TINCTURES OF CANNABIS
CLONITAZENE (2-*para*-chlorbenzyl-1-diethylaminoethyl-5-nitrobenzimidazole)
COCA LEAF
COCAINE (methyl ester of benzoylecgonine)
CODOXIME (dihydrocodeinone-6-carboxymethyloxime)
CONCENTRATE OF POPPY STRAW (the material arising when poppy straw has entered into a process for the concentration of its alkaloids when such material is made available in trade)
DESOMORPHINE (dihydrodeoxymorphine)
DEXTROMORAMIDE ((+)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3diphenyl-4-(1-pyrrolidinyl)butyl]morpholine)
DIAMPROMIDE (*N*-[2-(methylphenethylamino)propyl]propionanilide)
DIETHYLTHIAMBUTENE (3-diethylamino-1,1-di-(2′-thienyl)-1-butene)
DIFENOXIN (1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylisonipecotic acid)
DIHYDROETORPHINE (7,8-dihydro-7α[1-(*R*)-hydroxy-1-methylbutyl]-6,14-*endo*-ethano-tetrahydro-oripavine)

**Note by the Secretariat:* For the original Schedules see E/CONF 34/24/Add 1

DIHYDROMORPHINE
DIMENOXADOL (2-dimethylaminoethyl-1-ethoxy-1,1-diphenylacetate)
DIMEPHEPTANOL (6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol)
DIMETHYLTHIAMBUTENE (3-dimethylamino-1,1-di-(2′-thienyl)-1-butene)
DIOXAPHETYL BUTYRATE (ethyl-4-morpholino-2,2-diphenylbutyrate)
DIPHENOXYLATE (1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
DIPIPANONE (4,4-diphenyl-6-piperidine-3-heptanone)
DROTEBANOL (3,4-dimethoxy-17-methylmorphinan-6β,14-diol)
ECGONINE, its esters and derivatives which are convertible to ecgonine and cocaine
ETHYLMETHYLTHIAMBUTENE (3-ethylmethylamino-1,1-di-(2′-thienyl)-1-butene)
ETONITAZENE (1-diethylaminoethyl-2-*para*-ethoxybenzyl-5-nitrobenzimidazole)
ETORPHINE (tetrahydro-7α-(1-hydroxy-1-methylbutyl)-6, 14-*endo*-etheno-oripavine)
ETOXERIDINE (1-[2-(2-hydroxyethoxy)-ethyl]-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
FENTANYL (1-phenethyl-4-*N*-propionylanilinopiperidine)
FURETHIDINE (1-(2-tetrahydrofurfuryloxyethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
HEROIN (diacetylmorphine)
HYDROCODONE (dihydrocodeinone)
HYDROMORPHINOL (14-hydroxydihydromorphine)
HYDROMORPHONE (dihydromorphinone)
HYDROXYPETHIDINE (4-*meta*-hydroxyphenyl-1-methylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
ISOMETHADONE (6-dimethylamino-5-methyl-4,4-diphenyl-3-hexanone)
KETOBEMIDONE (4-*meta*-hydroxyphenyl-1-methyl-4-propionylpiperidine)
LEVOMETHORPHAN* ((-)-3-methoxy-*N*-methylmorphinan)
LEVOMORAMIDE ((-)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl-4-(1-pyrrolidinyl)butyl]morpholine)
LEVOPHENACYLMORPHAN ((-)-3-hydroxy-*N*-phenacylmorphinan)
LEVORPHANOL* ((-)-3-hydroxy-*N*-methylmorphinan)
METAZOCINE (2′-hydroxy-2,5,9-trimethyl-6,7-benzomorphan)
METHADONE (6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanone)
METHADONE INTERMEDIATE (4-cyano-2-dimethylamino-4,4-diphenylbutane)
METHYLDESORPHINE (6-methyl-*delta*-6-deoxymorphine)
METHYLDIHYDROMORPHINE (6-methyldihydromorphine)
3-METHYLFENTANYL (*N*-(3-methyl-1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide); (*cis*-*N*-[3-methyl-1-(2-phenylethyl)-4-piperidyl]propionanilide); (*trans*-*N*-[3-methyl-1-(2-phenylethyl)-4-piperidyl]propionanilide)
3-METHYLTHIOFENTANYL (*N*-[3-methyl-1-[2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide)
METOPON (5-methyldihydromorphinone)
MORAMIDE INTERMEDIATE (2-methyl-3-morpholino-1,1-diphenylpropane carboxylic acid)
MORPHERIDINE (1-(2-morpholinoethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
MORPHINE
MORPHINE METHOBROMIDE and other pentavalent nitrogen morphine derivatives
MORPHINE-N-OXIDE
MPPP (1-methyl-4-phenyl-4-piperidinol propionate (ester))
MYROPHINE (myristylbenzylmorphine)
NICOMORPHINE (3,6-dinicotinylmorphine)
NORACYMETHADOL ((±)-*alpha*-3-acetoxy-6-methylamino-4,4-diphenylheptane)
NORLEVORPHANOL ((-)-3-hydroxymorphinan)

---

*Dextromethorphan ((+)-3-methoxy-*N*-methylmorphinan) and dextrophan ((+)-3-hydroxy *N* methyl morphinan) are specifically excluded from this Schedule.

NORMETHADONE (6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-hexanone)
NORMORPHINE (demethylmorphine)
NORPIPANONE (4,4-diphenyl-6-piperidino-3-hexanone)
OPIUM
OXYCODONE (14-hydroxydihydrocodeinone)
OXYMORPHONE (14-hydroxydihydromorphinone)
PARA-FLUOROFENTANYL (4'-fluoro-*N*-(1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide)
PEPAP (1-phenethyl-4-phenyl-4-piperidinol acetate (ester))
PETHIDINE (1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
PETHIDINE INTERMEDIATE A (4-cyano-1-methyl-4-phenylpiperidine)
PETHIDINE INTERMEDIATE B (4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
PETHIDINE INTERMEDIATE C (1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid)
PHENADOXONE (6-morpholino-4,4-diphenyl-3-heptanone)
PHENAMPROMIDE (*N*-(1-methyl-2-piperidinoethyl)propionanilide)
PHENAZOCINE (2'-hydroxy-5,9-dimethyl-2-phenethyl-6,7-benzomorphan)
PHENOMORPHAN (3-hydroxy-*N*-phenethylmorphinan)
PHENOPERIDINE (1-(3-hydroxy-3-phenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
PIMINODINE (4-phenyl-1-(3-phenylaminopropyl)piperidine-4-carboxylic acid ethyl ester)
PIRITRAMIDE (1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-(1-piperidino)piperidine-4-carboxylic acid amide)
PROHEPTAZINE (1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxyazacycloheptane)
PROPERIDINE (1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid isopropyl ester)
RACEMETHORPHAN ((±)-3-methoxy-*N*-methylmorphinan)
RACEMORAMIDE ((±)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl-4-(1-pyrrolidinyl)butyl]morpholine)
RACEMORPHAN ((±)-3-hydroxy-*N*-methylmorphinan)
REMIFENTANIL (1-(2-methoxycarbonyl-ethyl)-4-(phenylpropionylamino)-piperidine-4-carboxylic acid methyl ester)
SUFENTANIL (*N*-[4-(methoxymethyl)-1-[2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide)
THEBACON (acetyldihydrocodeinone)
THEBAINE
THIOFENTANYL (*N*-[1-[2(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide)
TILIDINE ((±)-ethyl-*trans*-2-(dimethylamino)-1-phenyl-3-cyclohexene-1-carboxylate)
TRIMEPERIDINE (1,2,5-trimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine); and

The isomers, unless specifically excepted, of the drugs in this Schedule whenever the existence of such isomers is possible within the specific chemical designation;

The esters and ethers, unless appearing in another Schedule, of the drugs in this Schedule whenever the existence of such esters or ethers is possible;

The salts of the drugs listed in this Schedule, including the salts of esters, ethers and isomers as provided above whenever the existence of such salts is possible.

List of Drugs included in Schedule II

ACETYLDIHYDROCODEINE
CODEINE (3-methylmorphine)
DEXTROPROPOXYPHENE (α-(+)-4-dimethylamino-1,2-diphenyl-3-methyl-2-butanol propionate)
DIHYDROCODEINE
ETHYLMORPHINE (3-ethylmorphine)

NICOCODINE (6-nicotinylcodeine)
NICODICODINE (6-nicotinyldihydrocodeine)
NORCODEINE (*N*-demethylcodeine)
PHOLCODINE (morpholinylethylmorphine)
PROPIRAM (*N*-(1-methyl-2-piperidinoethyl)-*N*-2-pyridylpropionamide); and

The isomers, unless specifically excepted, of the drugs in this Schedule whenever the existence of such isomers is possible within the specific chemical designation;

The salts of the drugs listed in this Schedule, including the salts of the isomers as provided above whenever the existence of such salts is possible.

List of Preparations included in Schedule III

1. Preparations of Acetyldihydrocodeine,
   Codeine,
   Dihydrocodeine,
   Ethylmorphine,
   Nicocodine,
   Nicodicodine,
   Norcodeine, and
   Pholcodine

when compounded with one or more other ingredients and containing not more than 100 milligrams of the drug per dosage unit and with a concentration of not more than 2.5 per cent in undivided preparations.

2. Preparations of propiram containing not more than 100 milligrams of propiram per dosage unit and compounded with at least the same amount of methylcellulose.

3. Preparations of dextropropoxyphene for oral use containing not more than 135 milligrams of dextropropoxyphene base per dosage unit or with a concentration of not more than 2.5 per cent in undivided preparations, provided that such preparations do not contain any substance controlled under the 1971 Convention on Psychotropic Substances.

4. Preparations of cocaine containing not more than 0.1 per cent of cocaine calculated as cocaine base and preparations of opium or morphine containing not more than 0.2 per cent of morphine calculated as anhydrous morphine base and compounded with one or more other ingredients and in such a way that the drug cannot be recovered by readily applicable means or in a yield which would constitute a risk to public health.

5. Preparations of difenoxin containing, per dosage unit, not more than 0.5 milligram of difenoxin and a quantity of atropine sulphate equivalent to at least 5 per cent of the dose of difenoxin.

6. Preparations of diphenoxylate containing, per dosage unit, not more than 2.5 milligrams of diphenoxylate calculated as base and a quantity of atropine sulphate equivalent to at least one per cent of the dose of diphenosylate.

7. *Pulvis ipecacuanhae et opii compositus*

   10 per cent opium in powder,
   10 per cent Ipecacuanha root, in powder well mixed with
   80 per cent of any other powdered ingredient containing no drug.

8. Preparations conforming to any of the formulae listed in this Schedule and mixtures of such preparations with any material which contains no drug.

List of Drugs included in Schedule IV

ACETORPHINE (3-*O*-acetyltetrahydro-7α-(1-hydroxy-1-methylbutyl)-6,14-*endo*-etheno-oripavine)
ACETYL-ALPHA-METHYLFENTANYL (*N*-[1-(α-methylphenethyl)-4-piperidyl]acetanilide)
ALPHA-METHYLFENTANYL (*N*-[1-(α-methylphenethyl)-4-piperidyl]propionanilide)
ALPHA-METHYLTHIOFENTANYL (*N*-[1-[1-methyl-2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl] propionanilide)
BETA-HYDROXYFENTANYL (*N*-[1-(β-hydroxyphenethyl)-4-piperidyl]propionanilide)
BETA-HYDROXY-3-METHYLFENTANYL (*N*-[1-(β-hydroxyphenethyl)-3-methyl-4-piperidyl]propionanilide)
CANNABIS and CANNABIS RESIN
DESOMORPHINE (dihydrodeoxymorphine)
ETORPHINE (tetrahydro-7α-(1-hydroxy-1-methylbutyl)-6,14-*endo*-etheno-oripavine)
HEROIN (diacetylmorphine)
KETOBEMIDONE (4-*meta*-hydroxyphenyl-1-methyl-4-propionylpiperidine)
3-METHYLFENTANYL (*N*-(3-methyl-1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide); (*cis-N*-[3-methyl-1-(2-phenylethyl)-4-piperidyl]propionanilide); (*trans-N*-[3-methyl-1-(2-phenylethyl)-4-piperidyl]propionanilide)
3-METHYLTHIOFENTANYL (*N*-[3-methyl-1-[2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide)
MPPP (1-methyl-4-phenyl-4-piperidinol propionate (ester))
PARA-FLUOROFENTANYL (4'-fluoro-*N*-(1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide)
PEPAP (1-phenethyl-4-phenyl-4-piperidinol acetate (ester))
THIOFENTANYL (*N*-[1-[2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide); and

The salts of the drugs listed in this Schedule whenever the formation of such salts is possible.

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១០០៧/៤៨៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្ដេចព្រះបរមនាថ នរោត្ដម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស . រកត . ០៧០៤ . ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៩ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម
- បានទ្រង់យល់ ក្រឹត្យលេខ ០៦ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្ដីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដីនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខៈ នស / រកត / ០៩០៥ / ៤០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ ស្ដីពីការដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា ដែលមានអាយុចាប់ពី ៦០ ឆ្នាំឡើង
- បានទ្រង់យល់សេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដែលបានការឯកភាពពីឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម នាសម័យប្រជុំថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : ត្រូវបានដាក់ឱ្យ លោក ម៉ែន សារិត ប្រធានតុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺ ចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៣ : ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម និង សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តឱ្យបានសំរេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៤ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្ដលេខាតទៅ ។

ព្រះហស្ដលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្ដម សីហមុនី

៣រល.០៧១០.៥០៨

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧

លេខ: ៤៧៥ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ ១០ ឆ្នាំ២០០៧
[illegible]រាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ជិនកេន

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១០០៧/៤៨៥

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស , រកត , ០៧០៤ , ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៩ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម
- បានទ្រង់យល់ ក្រឹត្យលេខ ០៦ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខៈ នស / រកត / ០៩០៥ / ៤០៣ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពីចៅក្រម ឬព្រះរាជអាជ្ញាមួយចំនួនអាចនៅបន្តការងារតាមការចាំបាច់
- បានទ្រង់យល់សំណើសុំបន្តការងាររបស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា ដែលមានអាយុ ៦០ឆ្នាំ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដែលបានការឯកភាពពីឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម នាសម័យប្រជុំថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ ត្រូវបានអនុញ្ញាតជូនចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ដែលដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ ឱ្យនៅបន្តបំរើការងារមួយរយៈ ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :

១-លោក ខៀវ សារម៉េត ប្រធានតុលាការខេត្តកណ្តាល
២-លោក លី គុយ អនុប្រធានតុលាការខេត្តកំពង់ឆ្នាំង

៣-លោក ស៊ឹម គុជ ចៅក្រមតុលាការខេត្តកំពង់ចាម

៤-លោក យ៉ារី យ៉េត ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្តព្រៃវែង

មាត្រា២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៣ : ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម និង សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តឱ្យបាន សំរេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៤ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

នស.០៧១០.៥០៩

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧

លេខៈ ៤៧៧ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ១០ ឆ្នាំ២០០៧

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុន ជិនកេន

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១០០៧/៤៨៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតក្ខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស . រកត . ០៧០៤ . ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៩ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម
- បានទ្រង់យល់ ក្រឹត្យលេខ ០៦ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដែលបានការឯកភាពពីឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម នាសម័យប្រជុំថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : ត្រូវបានផ្ទេរភារកិច្ច :

១-លោក នុប សុផុន អនុប្រធានតុលាការខេត្តសៀមរាប-ឧត្តរមានជ័យ ឱ្យមកបំរើការងារជាចៅក្រមនៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

២-លោក គីម សោភ័ណ ចៅក្រមតុលាការក្រុងព្រះសីហនុ ឱ្យមកបំរើការងារជាចៅក្រមនៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

៣-លោកស្រី ខៀវ សុខា ចៅក្រមតុលាការខេត្តកំពង់ស្ពឺ ឱ្យមកបំរើការងារជាចៅក្រមនៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

៤-លោក អ៊ិត ឆូច ព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្តក្រចេះ ឱ្យមកបំរើការងារនៅរាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ ។

មាត្រា២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៣ : ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម និង សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តអោយបានសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៤ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

នស/រកត.១០០៧/៥១០

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧

លេខ: ៤៧៦ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ ១០ ឆ្នាំ២០០៧

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុន ចាន់ថុល

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១០០៧/៤៩៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៤/០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែម សំដៅធានានូវដំណើរការជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ
- បានទ្រង់យល់បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់លទ្ធផលនៃសម័យប្រជុំពេញអង្គរដ្ឋសភាលើកទី៤ នីតិកាលទី៣ នាថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងថ្នាក់ដឹកនាំរដ្ឋសភា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់ឯកឧត្តមប្រធានរដ្ឋសភាស្តីទី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : ត្រូវបានតែងតាំង ឯកឧត្តម រិន ផាន់នី ជាទីប្រឹក្សាឯកឧត្តម ងួន ញ៉ិល អនុប្រធានទី១ រដ្ឋសភា នីតិកាលទី៣ មានឋានៈស្មើ **អនុរដ្ឋលេខាធិការ** បន្ថែមលើតួនាទីភារកិច្ចបច្ចុប្បន្ន ។

មាត្រា២ : ប្រធានរដ្ឋសភា និង សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសំរេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់តាំងពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខា នេះតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

លេខ: ៤៣៣ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ១០ ឆ្នាំ២០០៧
[illegible]រាជរដ្ឋាភិបាល

៣រល.០៧១០.៥១៨

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣ ខែ តុលា [illegible]

[illegible] ចំរេន

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១០០៧/៤៩៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត /០៥០១/១៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីនគរបាលជាតិកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិថ្នាក់ **ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី** ជូនលោកវរសេនីយ៍ឯក **ខែន ចូរ៉ានី** អត្តលេខ ០២០៩ នាយនគរបាលជាតិជាន់ខ្ពស់ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ២ : សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអោយបានសំរេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

លេខ: ៤៧៥ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ១០ ឆ្នាំ២០០៧
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
ស៊ុំ ជិនកេន

៣.ល.០៧១០.៥២១

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី 3 ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ ១៤៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការផ្ទេរឥណទានថវិកា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៤/០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើរដ្ឋធម្មនុញ្ញបន្ថែម សំដៅធានានូវដំណើរការជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការ បង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១០/នស /៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ និង ត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ២០០០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៩/១៥ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម /១២០២/០២០ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ និង ត្រូវបានកែប្រែដោយ ច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៦/០៣៥ ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៦ /០៣៥ ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ២០០៧
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការបំពេញបន្ថែម និង កែសំរួលនាយកដ្ឋានមួយ ចំនួន នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៧១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការបែងចែកចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋតាមជំពូក នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៧
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយផ្ទេរឥណទានថវិកា ចំនួន ២.៧០០.០០០.០០០ រៀល (ពីរពាន់ប្រាំពីររយលានរៀលគត់) ពីជំពូក ៦៣ (ពន្ធ និងអាករ) មកជំពូក ៦០ (ការទិញ) ចំនួន ២.១០០.០០០.០០០ រៀល ជំពូក ៦១ (សេវាខាងក្រៅ) ចំនួន ២០០.០០០.០០០ រៀល និងជំពូក ៦២ (សេវាខាងក្រៅផ្សេងៗ) ចំនួន ៤០០.០០០.០០០ រៀល ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ២០០៧ ។

មាត្រា២ : ការបែងចែកឥណទានថវិកាចំណាយផ្ទៃក្នុងជំពូកនេះ តាមគណនី និង អនុគណនី ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីបំពេញតំរូវការចំណាយដំណើរការរដ្ឋបាល របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ២០០៧។

មាត្រា៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ជាអ្នកទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃ ចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ [illegible] ឆ្នាំ ២០០៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- កាលប្បវត្តិ - ឯកសារ

បានយកសេចក្តីជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីចុះហត្ថលេខា

គាត ឈន់

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ាភិបាលកម្ពុជា

.១៤៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការផ្ទេរឥណទានថវិកា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៤/០០១ , ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែមសំដៅធានានូវដំណើរការជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ , ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ , ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ , ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៣, ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១០/នស/៩៤, ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ និង ត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៩/១៥, ចុះថ្ងៃ ទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/ រកម/១២០២/០២០, ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ និង ត្រូវបានកែប្រែដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/ ១២០៦/០៣៥, ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ និង ប្រកាសលេខ ១៤០១ សហវ.ប្រក, ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការដាក់ឱ្យអនុវត្តចំណាត់ថ្នាក់សេដ្ឋកិច្ចនៃមាតិកាថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៦/០៣៥ , ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៧
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០៤ អនក្រ.បក , ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧៨ អនក្រ.បក , ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការបំពេញបន្ថែម និង កែសំរួលនាយកដ្ឋានមួយចំនួននៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៧១ អនក្រ.បក, ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការបែងចែកចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋតាមជំពូកនៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៧
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

សំរេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយផ្ទេរឥណទានថវិកាចំនួន ៦.០០០ លានរៀល (ប្រាំមួយពាន់លានរៀលគត់) ពីជំពូក ០៩ (ចំណាយមិនបានគ្រោងទុក) នៃខ្ទង់ចំណាយមិនទាន់បែងចែក មកជំពូក ៦៥ (ឧបត្ថម្ភកធន និង ជំនួយសង្គម) ជូនក្រសួងសុខាភិបាលសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០៧ ។

មាត្រា២ : ការបែងចែកឥណទានថវិកាចំណាយផ្ទៃក្នុងជំពូកនេះ តាមគណនី និង អនុគណនីត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ទិញឱសថបន្ថែមក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ។

មាត្រា៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី [illegible] ខែ ១៧ ឆ្នាំ ២០០៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- កាលប្បវត្តិ - ឯកសារ

បានយកសេចក្តីជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីដើម្បីចុះហត្ថលេខា

គាត ឈន់

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ:១៤៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការធ្វើអនុបយោគទីតាំងអគ្គនាយកដ្ឋានការងារ ទីតាំងនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ និង ទីតាំងសាលាអប់រំបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈភ្នំពេញ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨០៦/៣៣៩ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីគោលការណ៍ និងបទប្បញ្ញត្តិអន្តរកាល នៃការធ្វើអនុបយោគទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១១៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីរដ្ឋ
- អនុក្រឹត្យលេខ ១២៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីវិធាន និងនីតិវិធីនៃការធ្វើអនុបយោគទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងរបស់នីតិបុគ្គលសាធារណៈ
- យោងតាមការចាំបាច់

សម្រេច

មាត្រា ១: ត្រូវបានធ្វើអនុបយោគ ១-ទីតាំងអគ្គនាយកដ្ឋានការងារ ស្ថិតនៅផ្លូវលេខ១៨៤ សង្កាត់ជ័យជំនះ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទំហំផ្ទៃដីសរុប ៤.០០៥,១២ ម៉ែត្រការេ។ ២-ទីតាំងនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ ស្ថិតនៅផ្លូវជាតិលេខ២ សង្កាត់ចាក់អង្រែលើ ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទំហំផ្ទៃដីសរុប ៧.៤០០ ម៉ែត្រការេ (៧៤ ម៉ែត្រ គុណ ១០០ ម៉ែត្រ) ។ និង ៣-ទីតាំងសាលាអប់រំបច្ចេកទេស

វិជ្ជាជីវៈភ្នំពេញ ស្ថិតនៅដីឡូត៍លេខ៨៧២ ផ្លូវជាតិលេខ២ ភូមិព្រែកតាឡុង សង្កាត់ចាក់អង្រែក្រោម ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទំហំផ្ទៃដីសរុប ២.៥៥០ ម៉ែត្រការេ (៥១ ម៉ែត្រ គុណ ៥០ ម៉ែត្រ) ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ទៅជាទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ។

មាត្រា ២: បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៣: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០០៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ